

வீநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்.

ஆக்கியோன்

ஆசிரியர்: க. வை. ஆத்மநாத சர்மா
பிராமண சமூகசேவாசங்க வெளியீடு இல. 3

1964

A951

உ
சிவமயம்
Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்

வி. தருசுமி
21.6.70

விக்கி நேசுர மாதேவ

விரியுந் தேவ கணம்போற்ற

விக்கி னங்கள் தவிர்த்தெண்ணூர்

இடர்கள் வளைத்தற் குரியோனே

எக்கரு மங்கள் செயுமவர்கள்

ஏத்த என்றும் இசைவானே

அக்கரு மம்போல் அடியேனும்

ஆக்கும் விளக்கம் இதற்கருள்வாய்.

இது

யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை

மூலமூ ஆறுமுகநாவலர்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப் பிரதம ஆசிரியர்

பாரத்துவாஜி

பிரம்மமூ க. வை. ஆத்மநாதசர்மா

அவர்கள் ஆக்கியது

பிராமண சமூகசேவா சங்கத்தினரால்

அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

குரோதி ஸ்ரீ ஆனி மீ

1964

பதிப்புரிமைபெற்றது]

[விலை ரூபா 3-00

7/20

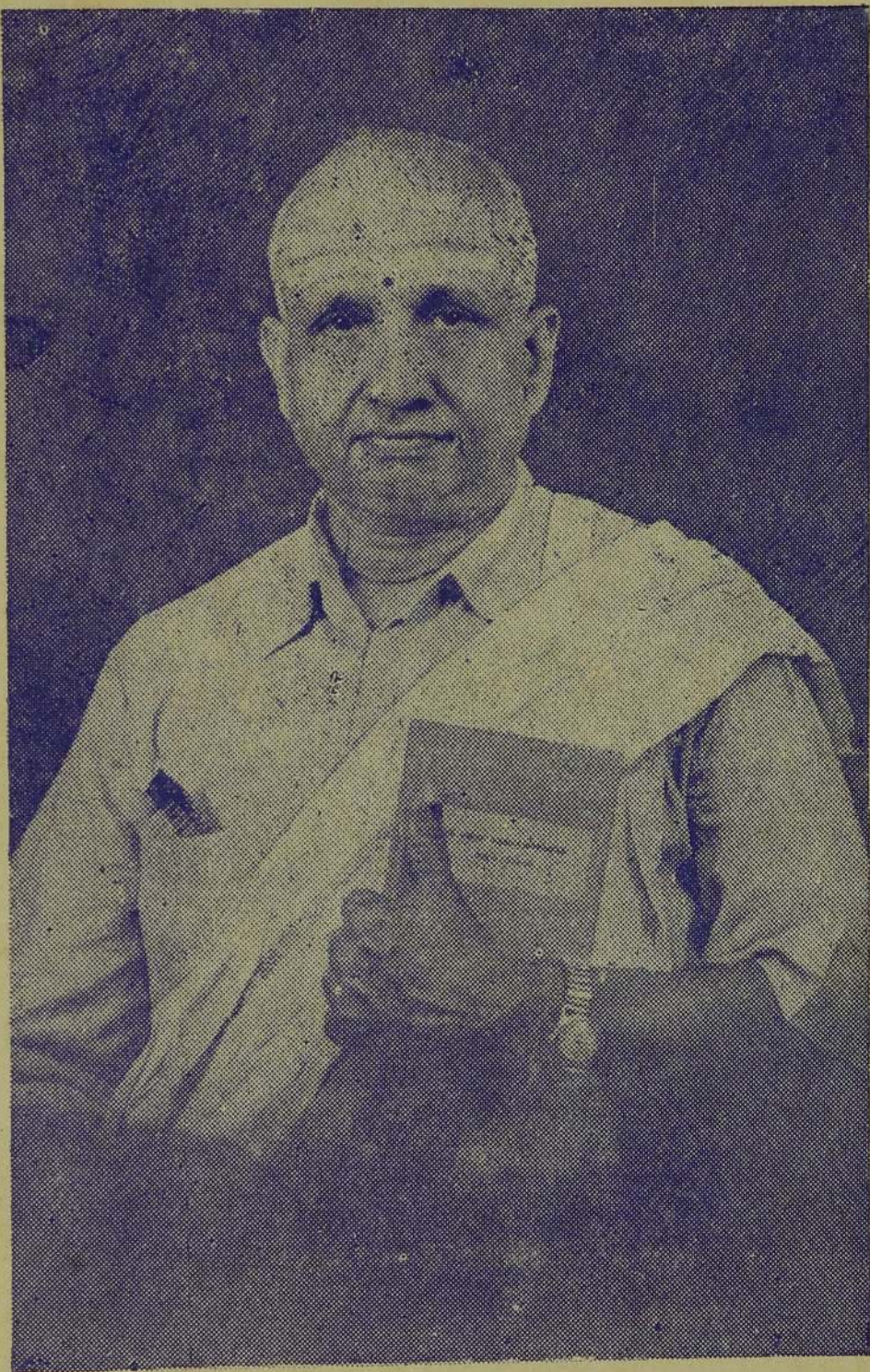
முதற்பதிப்பு: குரோதி ஸ்ரீ ஆனி 29

அச்சுப்பதிவு:

கஸ்தேவி அச்சகம்

புகையிரத நிலையவீதி,

சுன்னாகம்.

ஆக்கியோன்
ஆசிரியர் க. வை. ஆத்மநாத சர்மா

முகவுரை

உலகுக்கு எல்லாம் ஒரே தலைவர் சிவபெருமான். அவரே பரப்பிரமம். சிவம் ஸ்தாணு. அதாவது நிலைபேறாயுள்ளவர், ஒருபோதும் பிறவாதவர், ஒருபோதும் இறவாதவர், எக்காலமும் உள்ளவர். குணங் கடந்தவர், எல்லைப் படுத்திச் சொல்லுவதற்காவது சிந்திப்பதற்காவது முடியாதவாறு தம்மின் வேறுகப் பிறிதொன்று இல்லாதவர், எல்லாந் தாமே யாய் உள்ளவர்.

சிவபரம்பொருளின் வேறுகாது, நெருப்பிற் சூடு போல ஒன்றுபட்டு விளங்குவதே சிவசக்தி. சிவம் இயங்குவதற்குச் சிவசக்தியே காரணமாகும். சக்தியின்றிச் சிவம் இல்லை. சிவம் இன்றிச் சக்தியில்லை. அன்புப் பெருக்காய் அருள் வடிவாய் அமைந்ததே சிவசக்தியாம்.

ஆன்மாக்கள் மெய்யன்பு கொண்டு இலகுவாக வணங்கி, எளிதாக அருள் பெற்று உய்திபெறும் பொருட்டுத் தம்மிடத்தேயுள்ள தடைப்படாப் பெருங்கருணையினாலே சிவபரம்பொருள் சிவசக்தியாகிய வல்லமையும் ஒருங்கே பொருந்தப்பெற்ற ஆதிமூர்த்தியாகி, அகர உகர மகரம் என்னும் மூன்றும் ஒன்றுபட்டு ஒலிக்கும் “ஓம்” என்னும் பிரணவப்பொருள் விளக்கமாகி, அறிவு இச்சை தொழில் என்னும் மூன்று சக்திகளையும் மும்மதங்களாகச் சொரியும் யானையின் திருமுகத்தை உடையவராய் விநாயகப் பெருமானாகத் தோற்றியுள்ளார்.

திருக்கைகலாச பதியானவர் உமையம்மையாருக்கு வேதப் பொருள்களை முன்பு ஒருபோது தனியிடத்து இருந்து உபதேசித்தார். அம்மையார் யாது காரணத்தாலோ அதனைப் பராமுகமாய்க் கேட்க, அது கண்ட இறைவன் அம்மையாரைப் பரதவர் மகளாகும்படி சபித்தார். இக்கலவரத்தை அறிந்த முத்த பிள்ளையாராகிய விநாயகர் உள்ளே புகுந்து அங்கிருந்த வேத நூல்களையெல்லாம் அள்ளிச் சென்று கடலில் வீசினார். இளையபிள்ளையாகிய முருகன், சிவபிரான் திருக்கரத்தில் இருந்த புத்தகத்தைப் பறித்து வீசினார். அது கண்டு கோபங்கொண்ட பெருமான் விநாயகருக்குச் சாபமிட்டால் அது தம்மையே சாரும் என்ற காரணத்தால் அவருக்குச் சாபமிடாமல், முருகனை மதுரையிலே, வணிகர் குலத்திலே, உருத்திரசன்மா என்ற பேயரோடு ஊமைப் பிள்ளையாகப் பிறக்கும்படி சாபமிட்டார். இக் குறிப்பிலிருந்து சக்தியம்சத்தை உள்ளடக்கிய சிவ பரம்பொருளே விநாயகப் பெருமான் என்பது தெளியப்படும்.

“வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த
[சாபம்]

பெருவலி தன்னைச் சாரும் பெற்றியாற் சாபம்
[கூருன்” என்பது]

திருவிளையாடற் புராணம்.

இனி, விநாயக வழிபாடின்றித் தொடங்கும் எக்கருமமும் இனிது நிறைவேறுது. முப்புரத்து அவுணர் களை அழித்து அநுக்கிரகிக்கும் பொருட்டுப் போர்க் கோலங் கொண்டு புறப்பட்ட கிவபிரானே விநாயகப் பெருமானே முதலில் வழிபடாது முற்பட்டமையால்

அவர் ஏறிய பூமியாகிய தேரின் அச்ச முரியும்படி
இடர்ப்படுத்தித் தம்மை நினைவூட்டியவர் விநாயகப்
பெருமான் என்றால் அப் பெருமானது முதன்மைக்கு
வேறு சான்றும் வேண்டுமோ?

“தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்
அச்ச முறிந்த தென்றுந்தீ பற” எனத்
திருவாசகத்திலும்

“முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவ னுறைதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா” எனத் திருப்
புகழிலும் வருதல் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

சைவ மக்கள் முதன் முதலில் எதை எழுதத்
தொடங்கும் போதும் பிள்ளையார்சுழி இடுதல் விநா
யக வணக்கமாகும். பிள்ளையார்சுழி என்பது “உ”கரம்.
அது நாதமும் பிந்துவும் சேர்ந்த வடிவம் பிந்து சுழி,
நாதம் கீறு. அவை சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்த சிவ
சாதாக்கியமாகிய சிவலிங்க வடிவத்தையும், ஓங்கார
வடிவாகிய ஆணைமுகத்தையும் நினைவூட்டுவது உற்று
நோக்குவார்க்குப் புலப்படும்.

வித்தியாரம்பம் செய்யும்போது முதலில் “ஓம்
கணபதிதுணை என்பதும், திருமணம் செய்வதில் மிகக்
குறைந்த படியில் செய்வதாக இருந்தாலும் பிள்ளை
யார் பூசைபண்ணுவதும், வீட்டுக்கு அடிக்கல் நாட்டு
தல், கதவுக்கு நிலை நிறுத்தல், கூரைக்கு வளைவைத்
தல், வயலில் நாளுக்கு ஏர் பூட்டுதல், வணிகத்தில்
புதுக்கணக்குப் பதிதல் முதலிய எக்கருமமாக இருந்
தாலும் முதலில் பகச்சாணமும் அறுகம் புல்லுமோ,
மஞ்சளும் அறுகம்புல்லுமோ தேடிப் பி ள் னை யார்
பூசை செய்து வழிபட்டுப் தொடங்குதலும் எங்கும்

காணலாம். இவையெல்லாம் கணேச மூர்த்தியின் முதன்மைக்குச் சான்று பகரும்.

தமக்குமேல் வேறாக ஒரு தலைவனின்றித் தமே தலைவராக இருத்தலின் “விநாயகர்” என்றும்; தம்மை மெய்யன்போடு வழிபடுவோருக்கு வரும் இடையூறுகளைப் போக்குவதற்கும், அவ்வாறு வழிபடாதவருக்கு இடையூறுகளை ஆக்குவதற்கும் வல்லவராதலின் “விக்கினராஜர், விக்கிணேசுவரர்” என்றும்; சிவபரம் பொருளே தமக்குப் புத்திரன் என்ற தோற்றத்தில் முதன்முதல் பிள்ளையாக அமைந்தமையால், “ஆதிமூர்த்தி, மூத்தபிள்ளை, சியேட்டராஜர், அக்கிரஜன்” என்றும்; சிவகணங்களுக்குத் தலைமை தாங்குதலின், “கணநாதர், கணேசன், கணநாயகன்; கணாத்தியட்சன்” என்றும்; நெற்றியில் பிறை சூடிய மையால், “பாலச்சந்திரன்” என்றும்; ஓங்கார வடிவான யானைமுகமுடைமையின், “கஜானைன்” என்றும்; மாயாமலத்தை அடக்கி ஆள்பவராதலின் மாயையின் வடிவாக அமைந்த முஷிகத்தை (எலியை) ஊர்தியாக உருவகித்து, முஷிகவாகனன், ஆகுஷாகனன்” என்றும்; ஆதிசக்தியின் அருளேநாக்குடன் தோன்றியவராதலின், “அம்பிகாதனயன்” என்றும் பிள்ளையார்பல திருப்பெயர்களால் போற்றப்படுகிறார்.

சிவபரம் பொருளுக்குப் பூஜைசெய்து பயன் அடைவதற்குச் சில சிறப்பான கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அடங்காது செய்யும் சிவ பூஜையாற் பலனில்லை. பலனில்லாமை மாத்திரமல்ல. அக்கட்டுப்பாடுகளிற் சிறுது தவறினாலும் பாபத்தைத் தேடிக்கொள்ள நேரிடும். ஆனால், விநாயக வழிபாடு செய்வது மிக எளிது மெய்யன்பு ஒன்று

மாத்திரமே போதியது கணேச வழிபாடு என்கும் பரவியதற்குக் காரணம் இதுவேயாகும். கணேச மூர்த்தியை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் மார்க் கத்துக்குக் காணபத்தியம் என்று பெயர். இது அகச் சமயம் ஆறினுள் ஒன்றாகும்.

ஆலயங்களிற் செய்யும் வழிபாட்டுச் செயல்கள் நித்தியம் நைமித்திகம் காம்மியம் என மூவகைப் படும். ஒவ்வொரு நாளும் காலக்கிரமப்படி செய்யும் பூஜை வழிபாடு நித்தியச் செயலாகும் ஒரு காரணம் பற்றிச் செய்யும் விசேட வழிபாடு நைமித்திகம் எனப் படும். ஆவணிச் சதுர்த்திவிழா, விநாயக ஷஷ்டி விழா, வசந்தோற்சவம் என்பன நைமித்திகங்கள். ஒருவருடைய இஷ்ட சித்தியின் பொருட்டுச் செய்யப் படும் விசேட வழிபாடு காம்மியம் எனப்படும்.

நித்திய வழிபாட்டிலே தெரிந்தோ, தெரியா மலோ நேருங் குறைவுகளை நீக்கும் கழுவாயாகவே, ஆலயங்களில் வசந்தோற்சவம் என்னும் வருடப் பெருந் திருவிழா நடைபெறுகிறது. மாங்கல்யம், சாந்திகம், பாவனம், சாகல்யம் என்று நாலுவகையான உற்சவங்கள் ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரேநாளிற் செய்யப்படும் விழா மாங்கல்யம் எனப்படும். அது செய்வனுக்கு மங்களத்தைத் தருவது. ஓமமும் பலியுமின்றிச் செய்யப்படுவது சாந்திகவிழா. நாட்டிலும் மக்களுள்ளத்தும் அமைதியைத் தருவதால் சாந்திகம் எனப் பெயர் பெற்றது. இது அலங்கார உற்சவம் எனவும் சொல்லப்படும். யாக தரிசனம், பலியிடுதல் என்பவற்றுடன் செய்யும் விழா பாவனம் எனப்படும். மக்கள் உள்ளத்தில்

தூய நினைவுகளை உ-திப்பிப்பதால் பாவனம் எனப் பெயர்பெற்றது, கொடியேற்றம் முதல் தீர்த்தோற் சவம் ஈருக யாகம் பலி என்பவற்றுடன் ஐந்தொழில் விளக்கமாகச் செய்யப்பெறுவதே சாகல்லியம் என னும் மஹோற்சவமாம். வருடப் பெருந்திருவிழா வைக் கொடியேற்று விழாவாகச் செய்வதே உத்தம மானது. அதற்குரிய வசதிகள் வாய்க்கப் பெருத ஆலயங்களில் பாவன-விழாவாவும், சாந்தீக விழா வாகவும் செய்யலாம்.

கும்பம், தம்பம், விம்பம் எனப்படும் மூன்றிட த்தும் மூர்த்திக்குரிய பூஜையை முறைப்படி செய்து விழாவெடுப்பதே கொடியேற்று விழாவாகும்.

“முந்திய குடங்கர் முதல் மூவகை யிடத்தும் புந்தி மகிழ் பூசனை புரிந்தனர் பரிந்தே” என்பது கந்தபுராணம், கும்பம் என்பது யாகசாலையிற் கும் பத் தாபனஞ் செய்து மூர்த்தியை அதில் ஆவாக னம் பண்ணி, (எழுந்தருளச் செய்து) குறிப்பிட்ட தினம் வரையும் காலை மாலைகளில் பூஜை ஓமம் முத லிய வழிபாடு ஆற்றுதல் ஆகும். கொடிமரம் குறிக் கும் பரமான்மாவாகிய மூர்த்தியிடத்தே சீவான்மா சென்றடைதலைக் குறிப்பிடும் கொடிச்சீலையை அடைவித்துச் சீவான்ம பரமான்ம பேதமற்ற நிலையைப் பாவித்துக் குறிப்பிட்டதினம் வரை யும் காலை மாலை பூஜை வழிபாடு செய்வது தம்ப பூஜையாகும், மூல மூர்த்திக்கு விசேட அபிஷேகம் அலங்காரம் நிலேதனம் முதலியன கொண்டு காலை மாலை பூஜை செய்வதுடன் சலன மூர்த்தியாகிய உற்சவ விம்பத்துக்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் நிலேதனம் செய்து காலை மாலை, வீதி

யில் எழுந்தருளுவித்தல் ஆகிய விழாச்செய்வது விம்ப பூஜை வழிபாடாகும்.

சாந்தீக விழா எனப்படும் அலங்கார விழாவாக வேனும், பாவை விழாவாகவேனும், சாகல்லிய விழாவாகவேனும் விழாச் செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாதது. இந்த மூன்றுவகை உற்சவங்களிலும் அங்குரார்ப்பணம் (முனைப்பாலிகை இடுதல்) இரட்சாபந்தனம் (காப்புக் கட்டுதல்), தேர் விழா, தீர்த்தவிழா என்பன தவறாது செய்யப்படுதல் வேண்டும். மஹோற்சவம் என்ற சொற்றொடர் மஹா + உத் + ஸவம் என்னும் மூன்று பதங்களைக் கொண்டது. பெரிய சிறந்த வேளவி என்பது அதன் பொருள். அதனால், அது சாகல்லிய விழாவையே குறிக்கும்.

எந்த முறைப்படி விழாவைச்செய்வதானாலும் செய்பவர், செய்விப்பவர் வழிபடுவோர் ஆகிய முத்திறத்தவரும் இறைவனுக்கு விழாச்செய்யும் கருமங்களின் உண்மைப்பொருளை உணர்ந்து, பக்தி சிரத்தையோடு செய்யும் மெய்யன்பு வழிபாடே இன்றியமையாததாகும்.

பெருந் திருவிழாவில் நடைபெறும் செயல்களின் நுண்பொருளோ மிக ஆழ நீள அகலம் உடையது. எளியேனது அறிவுச் சிறுமையோ அவற்றை முற்றாக அளவிட்டு அறிந்து விளக்க வன்மையற்றது. ஆயினும், “ஆசை வெட்கம் அறியாது” என்பதனாற்போலும் “விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்” என்னும் இந்நூலை எழுத முனைந்தேன், விநாயகப் பெருமானது திருவருள் தோன்றாத துணையாக இருக்குந் துணிவினால்.

அறிஞர் பெருமக்களும் மெய்யன்பர்களும் குறைபொறுத்துக் குணங் கொண்டு ஐங்கரன் அருளுக்குப் பாத்திரராகுக

க. வை. ஆத்மநாதசர்மா.

“விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்”

என்னும் இந்நூலைப் பாராட்டி
ஆசியுரை வழங்கிய
பேரறிஞர்கள்.

1. கலாநிதி. பிரம்மஸ்ரீ. கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்
அவர்கள். M A. (Ceylon) Ph. D (Poona)
சம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியர்,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்.
2. சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் அவர்கள்.
வைதிக சைவ சிகாமணி,
பிரபல நூலாசிரியர்.
அச்சுவேலி.
3. வியாகரண சிரோமணி, பிரம்மஸ்ரீதி. கி. சீதாராம
சாஸ்திரிகள் அவர்கள்.
சம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியர்,
பரமேசுவரக் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.
4. பண்டித, வித்துவான். திரு. இ. திருநாவுக்கரசு
அவர்கள், சைவப்புவவர்,
தலைமையாசிரியர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை
வண்ணார்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

பிரம்மபுரீ. க. வை. ஆத்மநாதசர்மா அவர்கள் எழுதிய விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம் என்னும் நூலினைப் பார்வையிடும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். இது மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்துள்ளது; எவரும் வாசித்து விளங்கத் தக்கவாறு எனிய நடையில் எழுதப் பெற்றுள்ளது; வாசிப்பவர்க்குப் பெரும் பயன் பயப்பது.

திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடும் அடியவர்கள் அங்கு பல சிரியைகள் நிகழக் காண்பர். இவற்றுட் சில, தினந்தோறும் நிகழ்வனவான நித்தியக் கிரியைகள். சில, குறிப்பிட்ட தினங்களில் சிறப்பாக நிகழும் நைமித்திகக் கிரியைகள். இந் நைமித்திகக் கிரியைகளுள் ஆண்டுதோறும் நடக்கும் பெரும் விழா மிக முக்கியமானது; அரும் பெரும் தத்துவங்களை உணர்த்துவது கொடியேறியபின் நிகழும் இவ்விழா பிரமோற்சவம் எனவும், மகோற்சவம் எனவும் பெருவிழா எனவும் பலவாறு சிறப்பித்துக் கூறப்படும். கிராமங்களிலாயினும் பட்டணங்களிலாயினும் மக்கள் பெருந்திரளாகத் திரண்டு வழிபடும் விழா மகோற்சவமேயாகும். சைவமக்கள் இத் திருவிழா பற்றி அறிவது அத்தியாவசியம். இந்நூல் இவ்வாவசியத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

ஸ்ரீ சர்மா அவர்கள் எழுதியுள்ள இந்நூல் விநாயகரைப் பற்றி அமைந்திருப்பினும் அது ஏனைய மகோற்சவங்கள் அமையுமாற்றையும் பெருமளவிற்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. ஐம்பத் தொன்பது தலைப்புக்களின் கீழ் மகோற்சவப் பெருங்கிரியையின் உறுப்புக்களைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கூறி அவை நிகழவேண்டும் முறையினை ஆசிரியர் செவ்விதாக விளக்கியிருக்கின்றார்.

மூலாகமவழிச் செல்வதனால் பத்ததி என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டும், மூலநூல்களை அராய்ந்தும் இந்நூலை

ஆசிரியர் அமைத்திருப்பதனால் இங்கு தவறுகள் நேரிட ஏது இல்லை. கிரியைகள் நிகழுமாற்றை விளக்குவதோடமையாது இந்நூலாசிரியர், கிரியைகள் உணர்த்தும் பொருள்களையும் ஆங்காங்கு வேண்டுமளவுக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். விளக்கம் மேலுந் தெளிவாக அமைதல் வேண்டும் எனக் கருதி வரைபடங்களையும் அங்கங்கே இடம் பெறச் செய்துள்ளார் இந்நூலின் முப்பத்து னான்கு முதல் முப்பத்தேழுவரை உள்ள பகுதிகளிலும், நாற்பது முதல் நாற்பத்தொன்பது வரை உள்ள பகுதிகளிலும் காணப்படும் தமிழாக்கம் சமஸ்கிருத மூலப்பகுதிகள் கொண்டு விளங்கும் சந்தம் ஓசை முதலியவற்றைப் பேணி அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிதாகக் பயின்று கிரியைகளைச் செய்யத் தொடங்குபவர்க்கு இந்நூல் பெரும் வழிகாட்டியாயமையும். விளக்கம் பெற்றுக் கிரியைகளிற் பயின்று வரும் பெரும் பாலானோர்க்கும் இது இன்னும் அதிக விளக்கந் தரும். திருக்கோவிலில் தரிசிக்கும் சைவப் பொதுமக்களும் இந்நூலை வாசிப்பின் மகோற்சவக் கிரியைபற்றி விரிவாக அறிவர்; இக்கிரியை சுட்டும் உயர் பொருளையும் உரியவாறு உணர்வர்.

இவ்வாறு சைவ உலகுக்குப் பெரும் பயன் தரும் இந்நூலினை ஆதரித்து இது போன்று பயன் தரவல்ல சமய நூல்கள் பலவற்றை எழுதி எமக்கு உதவும்படி ஆசிரியரை ஊக்குவித்தல் சைவமக்களாகிய எமது தலையாய கடன். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்.

பேராதினே.
18-9-63

கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

அணிந்துரை.

விநாயகர் சிவபெருமானுடைய மூத்த திருக்குமாரர் என்று புகழ்ந்துரைக்கப் படுவர். பிரணவமே வடிவாக உள்ளவர். யாவரும் யாதொரு கருமத்தைச் செய்யப்புகினும் முதலிலே வணங்கப்படுபவர். விக்கிணைசுவரர் கஜானனர் கணேசர் இலம்போதரர் ஹேரம்பர் முதலிய திருநாமங்களையுடையவர். இரத்தினமும் ஒளியும் போலவும், அக்கினியும் சூடும் போலவும், மரமும் வயிரமும் போலவும் பரமசிவனும் விநாயகரும் பேதமில்லாதவர் என்பது உண்மைநூற்றுணிபு.

சைவாலயங்களில் நடைபெறும் கிரியைகளெல்லாம் சிவ வாக்காகிய சிவாகமங்களின் விதிப்படியே செய்யத்தக்கன கணேசாலய நித்திய பூஜா முறைகளும், கணேசப் பிரதிஷ்டை உற்சவம் முதலிய கிரியைகளின் கிரமங்களும் அவ்வாகமங்களிலேயே கூறப்பட்டுள்ளன. சிவாகமங்களில் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்ட கிரியாமுறைகளை எளிதிலறிந்து அனுஷ்டித்தற் கருமை நோக்கிப் பெரியோர்கள் கருணை மிகுதியினாலே பத்ததிகளை இயற்றி உதவினார்கள்.

விநாயக மஹோற்சவ பத்ததியை நன்கு ஆராய்ந்து சிவாகம விதிகளுக்கு மாறுபாடின்றி, இன்ன கிரியையை இன்ன பிரகாரஞ்செய்க என அதனது அனுஷ்டானக் கிரமத்தையும் இன்ன கிரியையை முன்னர்ச்செய்க இன்ன கிரியையை அதன் பின்னர்ச் செய்க என அதனது ஒழுங்குகளையும் விளக்கி, கிரியையாளர் மஹோற்சவக் கிரமத்தையும் சிறப்பையும் அறிந்து உயர்ச்சிபெறச் செய்தற்கேற்றதாய், இனிய

தமிழ் வசன நடையில் திப்பமும் நுப்பமும் அமைய
“விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்” என்னும் இந்த
நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நூல் ஆலய தருமகருத்தா - உற்சவாசாரி
யரை வரித்தல் முதல் பொதுவிஷயங்கள் இறுதியாக
வுள்ள ஐம்பத்தொன்பது உறுப்புக்களை உடையதாய்க்
கிரியாபாகங்களைக் கூறுவதுடன், வேதாகமங்களி
லிருத்தும் திருமுறைகளிலிருந்தும் உண்மை விளக்கம்
முதலிய அருணால்களிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட பிர
மாணங்களுடன் அக்கிரியைகளின் விரிவான உண்மை
விளக்கத்தையும் தன்னகத்தேகொண்டு விளங்கு
கிறது.

இந்நூலில், பொருட்சிறப்பும் இன்னோசையும்
உடையனவாய்ப் புதிதாக மொழிபெயர்த்து இயற்
றிய பாக்களும் ஆங்காங்கு பொருத்தமாக அமைந்
துள்ளன. கணேச அக்ஷரமாலை தனிச் சிறப்புடையது.
கிராமசாந்தி வாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரணம் முத
லிய மண்டபங்களின் படங்களும் அவற்றுக்குரிய
இடங்களில் முறையாகப் பொருந்தியிருப்பது இந்
நூலுக்கு மற்றொரு விசேஷமாகும். இது போன்ற
நூல் இதற்குமுன் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இச் சிறப்புமிக்க நூலை இயற்றியுதவியவர் பிர
பலம் பெற்ற சிவாசாரியராய் விளங்கிய சிவஸ்ரீ க.ச.
வைத்தியேசுவரக் குருக்கள் அவர்களின் குமாரரும்,
சமய சாஸ்திர விற்பன்னரும், வைதிக சைவக் கிரியா
னுஷ்டான சீலரும், வண்ணை ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவ
லர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைச் கிரேஷ்ட உதவி

யாசிரியரும் ஆகிய பிரம்மஸ்ரீ க.வை. ஆத்மநாதசர்மா அவர்களாவர்.

இந்நூல் வித்தியாசாலகளில் ஆகமம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி ஏனையோர்க்கும் பெரும் பிரயோசனத்தைத் தருவதாகவுள்ளது.

இந்நூலாசிரியர் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்து இன்னும் இதுபோன்ற பல அரிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுச் சைவ உலகிற்கு உதவுமாறும், இந்நூல் என்றும் நின்று நிலவி நற்பயன் பயக்குமாறும் எல்லாம் வல்ல ஐந்துகரத்தெந்தையின் திருவடிக் கமலங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அச்சுவேலி.

ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

சோபகிருது ஸ்ரீ புரட்டாதி. கக திகதி.

சிறப்புரை

பாரத்துவாஜ குலத்தில் நல்முத்து மணியாக விளங்கும் ஆசாரசீலர் பிரம்மபுரி. க. வை. ஆத்மநாத சர்மா அவர்கள் இயற்றிய “விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்” என்ற இந்த நூலை நான் பார்வையிட்டேன். சிறந்த முறையில் அமையப்பெற்றிருக்கிறது. மஹோற்சவத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை விளக்குவதில் மிகுந்த பயனைத் தரவல்லது. கிரியைகளின் விளக்கம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கங்கு தத்துவக் கருத்துக்களையும் அழகாக விளக்கியுள்ளார் இந்நூலாசிரியர். மொழிபெயர்ப்பு மூலநூல் வசனங்களைத் தழுவியதாகவே அமைந்திருக்கிறது. மூலநூலிலுள்ள வடமொழிப் பாட்டுகளின் ஓசையைத் தழுவி மொழிபெயர்ப்பும் சந்தப்பாக்களாகவே அமைந்திருக்கும் திறம் பாராட்டுதற்குரியது. வேதசூத்தங்களும், ஆகம சுலோகங்களும் சொற்கள் அமைவதோடு மாத்திரம் சிறக்காது, அதற்குரிய நாதமும் சேர்ந்து தான் சிறப்பாக விளங்குகின்றன. இக்கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட இந்நூலாசிரியர் ஆகமப் பாட்டுகளையும் மொழி பெயர்க்கும்போது அதே ஓசையில் பாட்டு வடிவமாக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். இது இந்த நூலுக்கு மகுடமணியாகும்.

பொதுவாக நூல்கள் மூலகையான பயன்களை அளிக்கக் கூடியனவாக இருக்கும். சில நூல்களைக் கற்பதனால் அறிவு வளர்ச்சியுறும். இதனை திருட்ட பலனுள்ள நூல்கள் எனக் கூறுவர். சில நூல்கள் மறுமைப் பயனுக்குரிய சிவ புண்ணியத்தை மாத்திரம் கொடுக்கவல்லன. அவை அதிருட்ட பலன்தரும் நூல்கள் எனப்படும். வேறு சில நூல்கள் இம்மையில் பகுத்தறிவை வளர்க்கும் திருட்டபலனையும், மறுமையில் சிவ புண்ணியத்தைக் கொடுக்கும்

அதிருட்டபலனையும் தருவனவாக அமையும். அவற்றை திருட்டாதிருட்ட பயன் தருநூல்கள் என்பர். இந்த நூல் முன்னுவது வகையைச் சார்ந்திருக்கிறது. உற்சவத்தின் உண்மைக் கருத்தை விளக்குவதால் சமய அறிவு வளர்ச்சியும், அதனைப் படிப்பதால் சிவபுண்ணியமும் கிடைக்கும். மேலும் விநாயகப் பெருமானுக்குப் பேராயிரஞ்சொல்லி வழிபடும் போது - “திருஷ்டாதிருஷ்ட பலப்பிரதாய நம:” என்று ஒரு பெயர் வணக்கம் காணப்படுகிறது இம்மை மறுமைப் பயனை அளிப்பவருக்கு வணக்கம் என்பது அதன் கருத்தாகும். அவருடைய பெருமையை விளக்கவந்த இந்த நூலும் திருட்டாதிருட்ட பயனுள்ளதாக அமைந்தது அதிசயமன்று.

ஆகவே சைவ அன்பர்கள் இந்த நூலை ஆர்வத்துடன் வாங்கி வாசித்து விநாயகப்பெருமான் திருவருளால் திருட்டாதிருட்ட பலன்களைப் பெறுவர் என்பது என்கருத்து. அவ்வளவோடமையாது இருமைப் பயன்களைத் தரவல்லஇதுபோன்ற பல நூல்களை இந்த நூலாசிரியர்இயற்றுவதற்கு ஊக்கப்படுத்துவது சைவ அன்பர்களின் கடனாகும். பிரணவ மூர்த்தியான விநாயகப் பெருமான் திருவருளால் மேலும் மேலும் இது போன்ற நூல்களை இவ்வாசிரியர் ஆக்கி உதவவேண்டும் என என் மனப்பூர்வமான ஆசி கூறுகின்றேன்.

173, நாவலர் வீதி,
வண்ணார்பண்ணை, தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்.
யாழ்ப்பாணம்.
சோபகிருது. புரட்டாதி. 10.

யாழ்ப்பாணம் - வண்ணார்பண்ணை

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

சிரேஷ்ட உதவியாசிரியர்

பிரம்மஸ்ரீ. பாரத்துவாஜி க. வை. ஆத்மநாதசர்மா

அவர்கள் ஆக்கிய

“விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்” என்னும் நூற்கு

புனைந்துரை.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகியும், வேதாந்த சித்தாந்த விளங்கு கலாந்தங் கடந்த நாதாந்த மூலமாகியும், நமசிவயப் பொருளாகியும் விளங்கும் சிவபரம்பொருளே முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பரம்பொருளாகும். பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமைத்தாகிப் பிரணவ சொருபமாய் வல்லபாம்பிகை சமேதராய் அறிவிச்சை தொழிலென்னும் மும்மதம் ஒழுக்கும் ஆனைமுகத்தராய் விளங்கும் விநாயகப் பெருமானாக அவதரித்ததூஉம் அப்பரம் பொருளேயாம். அதற்கு வடிவந்தானும் “அ”கர “உ”கர “ம”கரங்கள் சேர்ந்தொலிக்கும் “ஓம்” என்ற பிரணவ வடிவமாம். ஞானந்தானுருவாயமைதலான் ஞானவிநாயகரென்றும், வழிபடுவார்க்கு இடர் களைதலினால் விக்கின விநாயகரென்றும், வேண்டிய வரமருளுதலாற் கற்பக விநாயகரென்றும், இஷ்டசித்திகளை அருளுதலாற் சித்திவிநாயகர் என்றும், பூதகணங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையுடைமையாற் கணபதியென்றும், அநாதியான சற்காரியமாதலால் மூத்தவிநாயகரென்றும் உபசரிக்கப்படும் அப்பரம் பொருளை நித்திய நைமித்திக காமிய பூசனை கள்புரிந்தருச்சிப்பார்க்கு இஷ்ட சித்திகளெல்லாம் நிறை

வுறும். அவ்வழிபாடுகள் பரிபூரணத்துவம் எய்தும் பொருட்டு மகோற்சவ வைபவங்கள் கொண்டாடப் படுகின்றன.

ஆலயங்களில் நடைபெற்றுவரும் மஹோற்சவங்களைக் கருத்தின்றியும் கருத்துணர்வின்றியும் செய்து வருவது நூஸ்திகம் பரவுதற்கேதுவாதல் கண்டு, வைதிக சைவக்கிரியைகளைக் கருத்தொன்றிச் செய்து மக்கள் பயனுறுவான் கருதிய சிவானுபூதிச் செல்வ ராகிய பிரம்மபுரீ க. வை. ஆத்மநாதசர்மா அவர்கள் கடவுட்கொள்கையில் நம்பிக்கை இழந்தவரும் மக்கள் உள்ளத்து அவ்வுணர்வுதிப்பான் வேண்டி ‘‘விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்’’ என்னும் இவ்வரிய நூலை வெளியிடுகின்றார்கள். வேதாகம விதிப்படி அமைக்கப் பெற்ற ஆலயங்கள் அவ்வியல்பின்வழி அது பரிபாலித்தற்கு முட்டுக்கள் ஏற்படும் இக்காலத்தில் தமிழில் அப்பூஜைகளை நடத்துவதானால் தவறில்லைபென்ற பிறழ்வுணர்வு கற்றோரென்ற வரிசையில் தம்மை மதித்திருக்கும் சிலர் பேசியும் எழுதியும் வருதல் கொண்டறியக்கிடத்தலான் அந்நெறி தவறெனச் சுட்டிச் சொல்லாமற் சொல்லி வேதசிவாகமக் கிரியைகளை முறைப்படி ஆற்றவேண்டியதனவசியத்தை நூலாசிரியர் தெளிவுறுத்தும் பண்புசாலச் சிறந்ததொன்றாகும்

ஞானச்செல்வமும் அநுபூதியும் நிறைந்த அந்தணர்குலதிலகர் ஆகிய ஐயா அவர்களோடு சின்னாட்பழகி அவருள்ளத்துணற்றங்கொண்டுமிளிரும் சிவானுபவப் பெருவெள்ளத்தின் ஒரு சிறு திவலையே இந்நூலின்கண் மிளிரும் செம்பொருளாம் என்றும், இந்த நெறியில் அவர் ஒழுகித் தமது நல்லறிவுச் சுடர் விளக்கினை

மேலும் ஏற்றி உலகினர் உள்ள அகவிருள் துரந்து
 மேன்மேலும் பல நூல்களை வெளியிட இந்நூல் மூல
 மாக அமைதல் வேண்டும் என்றும், முன்னேத் தவத்
 தின் விளைவும் அடியேனுக்கும் இப்பெரியாரோடடை
 வுறுதற்குத் திருவருளும் துணை நின்றருளியதென்றும்
 கூறி இந்நூல் சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரிடத்தும்
 நின்று நிலவவேண்டுமென்றும் திருவருளை வேண்டு
 தல் செய்கின்றேன்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர்
 சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை.

வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.
 சோபகிருது, புரட்டாதி, 11ஆம் திகதி.

இ. திருநாவுக்கரசு
 (தலைமையாசிரியர்)

பதிப்புரை

சைவசமய அறிவை வளர்த்தல் என்பதும் எமது பிராமண சமூகசேவாசங்கத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். “விக்கினேசுவர பூஜாவிதி” “அக்னி காரியம்” என்னும் இரு புத்தகங்களும் சங்கத்தின் முதலாம் இரண்டாம் வெளியீடுகளாக வடமொழியிலேயே அச்சிடப்பட்டுத் தமிழ் விளக்கங்களுடன் அமைந்தனவாதலால் அவை பொதுவாக வடமொழி கூற்றவர்களுக்கும் விசேஷமாக “குருத்துவ”த்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கும் மாத்திரமே பயன்படக்கூடியனவாகும்.

சைவாலயங்களிலும் வேறு இடங்களிலும் செய்யப்பட்டுவரும் கிரியைகள் யாவும் அவற்றைச் செய்து வைக்கும் குருவும், அவைஎவரின் க்ஷேமாபிவிருத்திக்காகச் செய்யப்படுகின்றனவோ அவர்களும், அக் கிரியைகளின் விதி முறைகள் காரண காரியங்கள், அவற்றால் உண்டாகும் நன்மைகள் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்து உற்றுணர்ந்து செயல்படுவதாலேயே, மிகுந்த நன்மை பயக்கும். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த பிராமண சமூகசேவா சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டுவிழாவுடன் “விக்கினேசுவர பூஜாவிதி” என்னும் புத்தகத்தின் வெளியீட்டுவிழாவையும் சென்ற சோபகிருது வருஷம் சித்திரை மாதத்தில் நிகழ்த்தியபோது விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த, யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கலாசாலைப் பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ க. வை. ஆத்மநாத சர்மா அவர்களை ஆலயங்களில் நடைபெறும் மகோற்சவங்கள் பற்றி விளக்கமாக ஒரு நூலைத் தமிழில் ஆக்கித்தருமாறு கேட்டுக் கொண்டோம்.

அதற்கிணங்க அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியே “விநாயக மகோற்சவ விளக்கம்” என்னும் இந்நூலாகும். இதனை எமது சங்கத்தின் இரண்டாவது வருடாந்தக் கூட்டத்துடன் நிகழ்த்தும் முன்னு

வது புஸ்தக வெளியீடாகச் செய்ய இறைவன் திரு
வருள் கூடியதையிட்டுச் சங்கம் பெருமைப்படுகிறது.

இந் நூலாசிரியர் நூலை எழுதித்தந்ததோடமை
யாது. அச்சுடுங்காலத்தில் வேண்டும் உதவி புரிந்து.
அச்சுப்பிழை திருத்தியும், தனது ஓய்வு நேரம் முழு
வதையும் இதற்கென ஈடுபடுத்திச் சீரமைப் பார்க்
காது பலவகையிலும் சிறப்புற உதவியுள்ளதற்கு
சங்கம் பெரிதும் கடமைப்பாடுடையது. இதுபோன்ற
சமயப்பணிகளில் அவர் மேலும் நமது சங்கத்துக்
கும் பொதுவாக சைவஉலகுக்கும் தொண்டாற்ற
இறைவன் அவருக்குப் பூரண ஆயுளையும் தேக
ஆரோக்கியத்தையும் அருளவேண்டும் என்று பிரா
ர்த்திக்கிறோம்.

இந்நூலை அச்சிடப்போந்த காலத்தில் எதிர்பா
ராதவிதமாகக் காகிதத்தின் விலைபன்மடங்கு உயர்ந்து
எம்மைத்திகைக்கவைத்தது. சங்கத்தின் நிதி அனைத்
தையும் கொடுத்தும் பற்றுக்குறை இருந்தது. இருந்
தும் இந்நூலை அச்சிடும் பொறுப்பை மேற்கொண்ட
சுன்னாகம் கலாதேவி அச்சகத்தினர் ஆகக் குறைந்த
அளவு தேவையான காகிதம் முதலியவற்றை வாங்
குவதற்கான முற்பணத்தை மாத்திரம் முதலிற
பெற்றுக்கொண்டு புத்தகத்தை அச்சிட்டுக் கொடுத்
துள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றி என்றும்
உரித்தாகும்.

இப்புத்தகத்தின் மேலட்டையை அலங்கரிக்கும்
விநாயகர் (நிருத்த கணபதி) படமும் மற்றும்கொடிப்
படம் யாகமண்டபப்படம் முதலிய எட்டுப் படங்
களையும் தன் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது, மிக

வும் அழகுறச் சிறப்பாகச் செய்து எமக்கு இலவசமாகத்தந்த பறளாய - சுழிபுரம், பிரம்மஸ்ரீ. வே. சிவசுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களுக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப் பாடுடையோம். அவரது பணி மேன்மேலும் சிறப்புற்றோங்குவதாக.

இறுதியாக, இப்புஸ்தகத்தை அச்சிடுவதற்குப் பலவகையிலும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்த சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் எமது வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நூலைப்போல் இன்னும் பலவற்றை வெளியிடுவதற்கு இன்றியமையாத பேராதரவை நல்கும் சைவநன்மக்கள் யாவருக்கும் இப்புத்தகத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

பிராமண சமூகசேவா சங்கத்தின்
2ம் வருட நிர்வாக சபையினர்

1. பூ. தியாகராஜ சர்மா, தலைவர்.
2. ஐ. சோமசுந்தர ஐயர், உப தலைவர்
- இணைக் காரியதரிசிகள்.
3. ப. வித்தியானந்த சர்மா,
4. வே. முத்துக்குமாரசாமிசர்மா,
5. ச. வைத்தீஸ்வர சர்மா, தனாதிகாரி.
- நிர்வாகசபை அங்கத்தினர்.
6. இ. கு. கருணாகரேஸ்வரக் குருக்கள்
7. சாமி. விஸ்வநாதக் குருக்கள்
8. கு. சி. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்
9. ச. பஞ்சாட்சர சர்மா
10. ச. இராமகிருஷ்ணசர்மா

பொருளடக்கம்

விஷயம்

பக்கம்

1	ஆலய தருமகருத்தா உற்சவ ஆசாரியரை (குருவை) வரித்தல்	...	1
2	விக்கினேசுவர பூஜையும் புண்ணியாகவாசனமும்	...	6
3	அனுஜ்ஞைக்குரிய பொருட்களைப் பூசித்தல்	...	8
4	பிராம்ஹண அனுஜ்ஞை	...	9
5	விக்கினேசுவர அனுஜ்ஞை	...	11
6	அங்குசாஸ்திர அனுஜ்ஞை	...	15
7	உற்சவ மூர்த்தி அனுஜ்ஞை	...	15
8	மூஷிக அனுஜ்ஞை	...	16
9	கிராமசாந்தி	...	16
10	வாஸ்துசாந்தி	...	22
11	மிருத்சங்கிரகணம்	...	28
12	அங்குரார்ப்பணம்	...	33
13	துவஜாங்குரம்	...	36
14	பூதசுத்தி அந்தர்யாகம்	...	36
15	இரட்சா பந்தனம்	...	40
16	தம்பப் பிரதிட்டை முதலான கும்ப அமைப்பு	...	43
17	கொடிப்பட அமைப்பு	...	46
18	கொடிமரம் கொடிச்சிலை கொடிக்கயிறு என்பனவற்றின் விளக்கம்	...	47
19	படத்துக்கு இரட்சாபந்தனம் முதலியன	...	49
20	படமூஷிக பூர்வசந்தானம்	...	50
21	பட அங்குச பூர்வசந்தானம்	...	51
22	படமூஷிக அஸ்திரங்களின் பச்சிம சந்தானம் அல்லது ஸ்பரிசாகுதி	...	51

விஷயம்

பக்கம்

23	இரட்சை தரித்தல்	...	54
24	கொடிப்பட பூஜை	...	54
25	மூலமூர்த்தி விசேட பூஜை	...	55
26	உற்சவமூர்த்தி விசேடபூஜை	...	55
27	பேரீதாடனம்	...	55
28	கொடியேற்றம் பற்றிய விளக்கம்	...	61
29	கொடிக்கவி	...	64
30	துவஜஸ்தம்ப ஆவாஹனம்	...	67
31	சமஸ்த தேவதாவாஹனம்	...	69
32	கொடியேற்றுதல்	...	74
33	கொடித்தம்ப பூஜை	...	75
34	தோத்திர வடிவமான மாலை		
	சமர்ப்பித்தல்	...	76
35	கணபதி தாளம்	...	77
36	மூஷிக தாளம்	...	79
37	அங்குச அஸ்திர தேவதாவாஹனம்	...	80
38	மஹாசீர்வாதம்	...	82
39	பலிபீடப் பிரதிஷ்டை.	...	89
40	சந்தியாவாஹனம்	...	90
41	பிரம சந்தி	...	91
42	இந்திர சந்தி	...	94
43	அக்கினி சந்தி	...	97
44	யம சந்தி	...	100
45	நிருதி சந்தி	...	103
46	வருண சந்தி	...	106
47	வாயு சந்தி	...	109
48	குபேர சந்தி	...	112
49	நசான சந்தி	...	115

	விஷயம்	பக்கம்
50	யாக மண்டப அமைப்பு	... 121
51	சாந்தி கருமம்	... 126
52	வேட்டைத் திருவிழா	... 128
53	தேர் விழா	... 131
54	சூர்ணோற்சவம்	... 133
55	தீர்த்த விழா	... 138
56	கொடியிறக்க விழா	... 139
57	சண்டேசுவரர் விழா	... 141
58	ஆசாரிய உற்சவம்	... 141
59	பொது விஷயங்கள்	... 142
60	ஸ்ரீ கணேச அட்சரமாலை	... 146

படங்களின் அட்டவணை

1	இந்நூலாசிரியர்	
2	தாண்டவ விநாயகர்	
3	கிராமசாந்தி மண்டபம்	... 17
4	வாஸ்துசாந்தி மண்டபம்	... 24
5	மிருத் சங்கிரகண இட அமைப்பு	... 30
6	சந்திரகும்பமும் பாலிகைகளும்	... 33
7	தம்பப் பிரதிட்டை முதலான கும்ப அமைப்பு	... 43
8	கொடிப்பட அமைப்பு	... 46
9	யாக மண்டப அமைப்பு	... 121
10	திருப்பொற்சுண்ண இட அமைப்பு	... 136

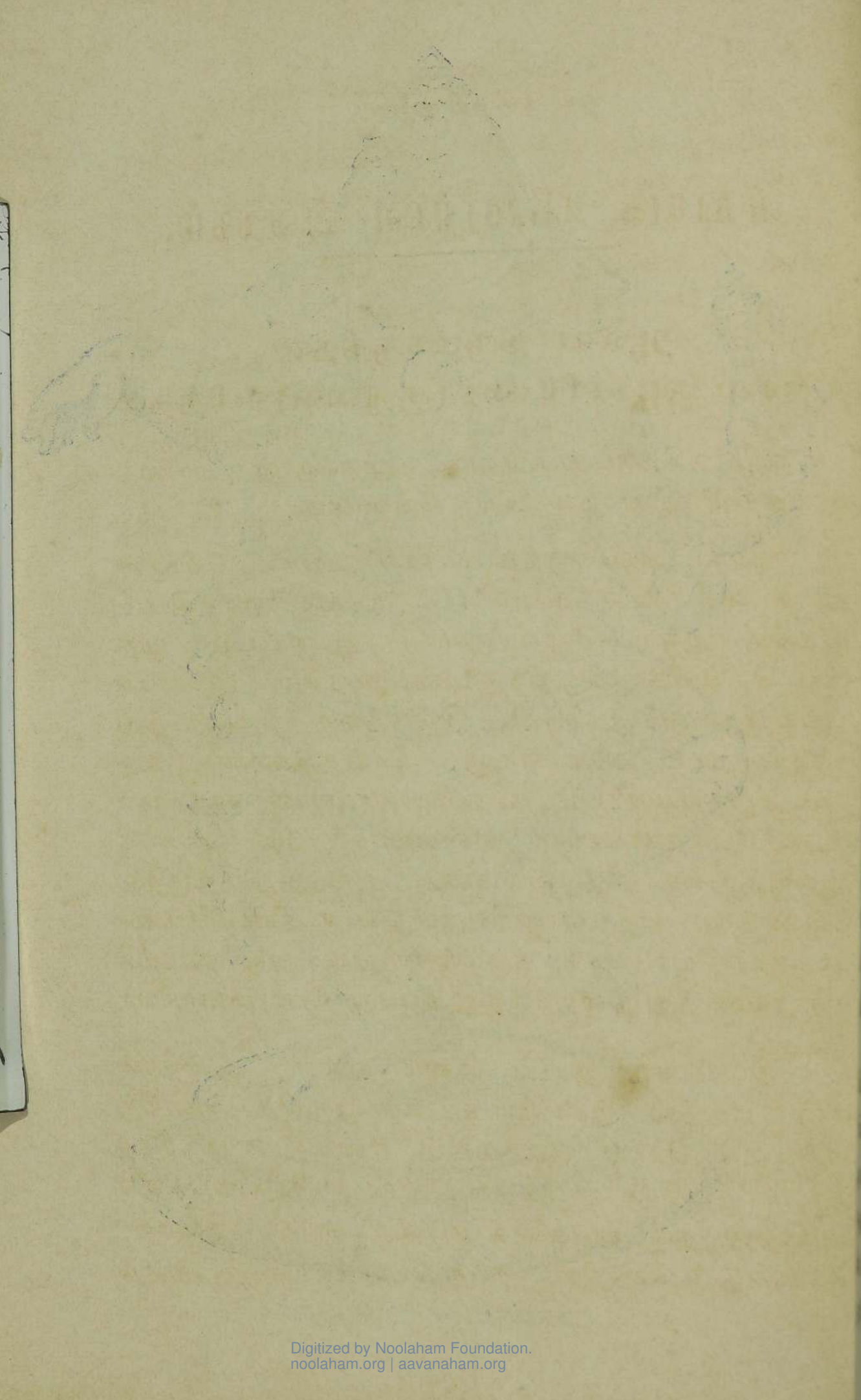
வாசகர்கள் முதலில்

பக்கம் வரி		இவற்றை	இப்படித் திருத்திக்கொள்க
முகப்பு	10	இசைவானே	... இசைவோனே
iv	28	கட்டுப்பாடு	... கட்டுப்பாடு
vi	9	விழாவாகவும்	... விழாவாகவும்
xvi	28	பூசனைகள்	... பூசனைகள்
xvii	17	தவறில்லைபென்ற	... தவறில்லையென்ற
xxi	3	பறளாய	... பருளாய்
xxi	8	ஊக்கமும்	... ஊக்கமும்
xxi	17	2ம வருட	... 2ஆம் வருட
4	27	மறைத்தல்ய	... மறைத்தல்
7	7	என்னும்	... என்னும்
10	21	வணக்கம்,	... வணக்கம்,
14	4	இலிங்கு	... இலிங்க
,	16	சமார்ப்பிக்க	... சமார்ப்பிக்க
15	4	தோட்டியை)	... (தோட்டியை)
18	7	பிசாசன்	... பிசாசன்
„	10	சக்தி	... சக்தி
„	18	சககிரம்	... சக்கிரம்
„	19	யாகேஸ்வரன்	... யாகேசுவரன்
„	20	யாகேஸ்வரி	... யாகேசுவரி
19	9	சண்டைவரவர்	... சண்டைவரவர்
20	8	செயலில்	... செயலில்
„	10	புண்ணிபாகவாச	... புண்ணியாகவாச
23	25	இங்கு	... இங்கு
27	23	கலாக்கினி	... காலாக்கினி
28	2	பாலசு	... பலாசு
„	6	சோத்து	... சேர்த்து
„	8	மண்டலத்தில்	... மண்டலத்தில்

29	13	வடக்கு திக்கிலா	வடக்குத் திக்கிலா
		வது ...	வது
31	2	கோட்டங்கள்	... கோட்டங்கள்
37	13	வித்தியாபதிக	வித்தியாதிபதிக
		ளாற ...	ளாற்
55	24	பூஜை	... பூஜை
71	27	பக்ஷிமந்திரங்கள்	... பக்ஷிமந்திரங்கள்
72	29	உலோகயதம்	... உலோகாயதம்
75	22	கஞ்டப்பட்டுள்ள	... கட்டப்பட்டுள்ள
76	29	பாணம்	... பானம்
78	1	மஹோற்ச	... மஹோற்சவ
„	22	ஏற்றிய	... ஒற்றிய
93	28	எங்கமி	... எங்குமி
106	19	மாணபுறு	... மாண்புறு
109	13	விரிசமீரணனே	... விரிசமீரணனே.
114	28	தேவு	... மேவு
115	10	கொடுத்தவனை	... கொடுத்தவனை
119	8	டக்கர் வாத்தியம்	... டக்கர், வாத்தியம்
119	19	அதனால்	... அதனால்
124	2	தேர்கள்வ	.. தேவர்கள்
„	10	கூர்மாசனம்	... கூர்மாசனம்,
128	22	சாந்த	... சாந்தி
130	3	எனக்கொள்ளலா	... எனக்கொள்ளலாம்
146	25	உலுபத	... உலுப்த
147	18	காமனைக	... காமனைக்

தாண்டவ விநாயகர்

விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்.

**ஆலய தருமகருத்தா
உற்சவ ஆசாரியரை (குருவை) வரித்தல்**

விழா தொடங்குவதற்கு முதல்நாள் மாலைக் காலத்தில் இது நடைபெற வேண்டும்.

ஆலய தருமகருத்தாவானவர் மங்கலப் பொருள் களைக் கையில் ஏந்தியவராய், மங்கல வாத்தியம் முழங்க, குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம் முதலிய செய்வீக விருதுகளுடன், உற்சவ ஆசாரியர் தங்கியிருக்கும் விடுதி இல்லத்தை அடைந்து முறைப்படி அலங்காரஞ் செய்துகொண்ட உற்சவ ஆசாரியரையும், உதவியாளர்களான சாதகாசாரியர், போதகாசாரியர் என்பவர்களையும் வணங்கி ஆலயத்துக்கு வீதி வலமாக அழைத்து வருதல் வேண்டும். உற்சவாசாரியருக்கு உதவியளிப்பவர் சாதகாசாரியர். சகல கருமங்களிலும் வழுநேராமல் கண்சாணித்து நிறைவேற்றுவிப்பவர்போதகாசாரியர்.

ஆலய சந்நிதியில் அமைந்துள்ள ஆஸ்தான மண்டபத்தில் ஆசாரியர் வடக்கு முகமாக அமர்ந்து ஆசமனம் செய்க. (ஆசமனம் என்பது மந்திரத்துடன் நீரை உறிஞ்சுதல்.) பின்பு தருப்பைகளில் அமர்ந்து தருப்பைகளைக் கைவிரல்களில் இடுக்கிக் கொண்டு பவித்திரம் தரித்து ஆசாரியர் மூன்று

பிராணாயாமம் ' செய்க. (பிராணாயாமம் என் பது முச்சைக் கட்டுப்படுத்தல். அதாவது முக்கின் வலத்துவாரத்தை வலதுகைப் பெருவிரலால் அடை த்து இடத்துவாரத்தினால் மந்திரத்துடன் ஒரு குறிப் பிட்ட கால அளவுக்கு முச்சை உள்நிரப்பியபின் இரு துவாரங்களையும் பெருவிரல் மோதிரவிரல் கொண்டு அடைத்தபடி அதே கால அளவுக்கு உள் ளடக்கிப் பின் வலத் துவாரத்தைத்திறந்து அதே கால அளவுக்கு முச்சை வெளிவிடுதலாம்) சம்ஹிதா மந்திரத்தை உச்சரித்தவராய் தரும கருத்தாவைக் கொண்டு சங்கற்பம் செய்விக்கக் கடவர். சங்கற்பம் என்பது செய்காரியம் நிச்சயித்தலாம்.

தருமகருத்தா தருப்பைகளில் (தருப்பாசனத் தில்) ஆமர்ந்து, ஆசமனஞ்செய்து, கையில் பவித் திரம் அணிந்து தருப்பையை இடுக்கிக்கொண்டு, விநாயகப் பெருமானைச் சிந்தித்தவராய், “வெள்ளை வஸ்திரந் தரித்தவரும், எங்கும் நிறைந்தவரும், முழுமதி வண்ணம் உடையவரும், நான்கு திருப் புயங்களைக் கொண்டவரும், திருவருள் வாய்ந்த துதிக்கை பொருந்திய முகம் உடையவரும் ஆகிய விநாயகப்பெருமானே, எவ்வித இடையூறும் நேரா மல் எடுத்த கருமம் இனிது நிறைவேறும் பொருட்டுத் தியானிக்கிறேன்” என்னும் பொருளைத் தரும் “சுக் கிலாம்பரதரம்” என்று தொடங்கும் துதியைச் சொல்லித் தனது தலையில் முட்டியாகப் பிடித்த இரு கைகளாலும் மூன்று முறை குட்டுதல் வேண்டும்.

குட்டுதல் செய்து வணங்குவதன் கருத்தாவது:- குட்டுவதனால் தலையிலுள்ள அமிர்தமானது நிலை

கலங்கிக் கிளர்ந்து பெருகிப் புருவ மத்தியில் தியா
னிக்கப்படும் பரம் பொருளாகிய விநாயகப் பெரு
மானுக்கு அபிடேகமாகி அவரது திருவருட்பெருக்
குக்கு எம்மை உரிமைப்படுத்துகிறது.

தருமகருத்தா பிராணாயாமஞ்செய்து சங்கற்பம்
(செய்காரிய நிச்சயம்) செய்க.

ஓம் மங்களமாக எல்லா நன்மைகளும் பொருந்
தக்கூடிய இந்தச் சுபமுகூர்த்தமான வேளை
யிலே, முழுமுதற் கடவுளாகிய விநாயகப் பெரு
மானது திருவருளாகிய ஆணையினால் நிகழுவதாய்,
ஆதியான பிரமாவிலிருந்து தொடங்கிநிகழும் இரண்
டாவது பாதியில், சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவச்
சுவத மனுவந்தரத்தில், இருபத்தெட்டாவது ஆகிய
நான்கு யுக வட்டத்தில் நாலாவதாகிய கலியுகத்
தில், முதலாம் பாதத்தில், நாவலந்தீவில், பாரத
வருடத்தில், பரதகண்டத்தில், மகாமேருமலையின்
தென் பாரிசத்தில், சாலிவாகன சகாப்தத்தில், இப்
பொழுது நிகழுவதாகச் சொல்லப்படும் பிரபவ முத
லாகிய அறுபது வருட மத்தியிலுள்ள (இன்ன--வரு
டப்பெயர்) வருடத்தில், (இன்ன) அயனத்தில்,
(இன்ன) இருதுவில், (இன்ன) மாசத்தில், (இன்ன)
பக்கத்து(இன்ன) திதி கூடிய (இன்ன) கிழமையும்,
(இன்ன) நட்சத்திரமும் பொருந்தப் பெற்றதாயுள்
ளதும் சுபயோகமும், சுபகரணமும் இவை முதலா
கிய எல்லாநலன்களும் வாய்ந்துள்ளதுமாகிய இன்
றைய இந்தச் சுபதிதி பொருந்திய வேளையில்;

(இன்ன) குல கோத்திரத்தில், (இன்ன) நட்சத்

திரத்தில், (இன்ன) இராசியில் பிறந்து, (இன்ன) பெயரை உடையவனாகிய எஜமானனும் எனது மனைவி, மக்கள், உடன்பிறந்தார், சுற்றத்தார், இனத்தார், சூழ்ந்தார் ஆகிய யாவருடையவும் எனக்குரியவும் இந்தக் கிராமவாசிகளாகிய முழுப் பெருமக்களுடையவுமான நலம், பலம் தூய்மை, துணிவு, திடசித்தம், வீரம், வெற்றி, நீடித்த ஆயுள், நோயின்மை, செல்வம் முதலாயின மேன்மேலும் பெருகி வளர்ச்சியடையும் பொருட்டாகவும்; எல்லாத்தீமைகளும் அழிந்து அமைதியுண்டாகும் பொருட்டாகவும்; எல்லா மங்களங்களையும் அடையும் பொருட்டாகவும்; எல்லாத் தகுதியும் வாய்ந்த புதிய தோற்ற வளர்ச்சியின் பொருட்டாகவும்; அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய ஆன்ம (மக்கட்) குறிக்கோளை அடையும் பொருட்டும்; நீண்ட ஆயுளோடுகூடிய நன் மக்கட் பேற்றின் பொருட்டாகவும்; சூரியன் முதலாகச் சொல்லப்படும் ஒன்பது கோள்களாலும் வரப்பெறும் நலன்களை அடையும் பொருட்டாகவும்; எல்லாவித சித்திகளை எய்தும் பொருட்டாகவும்; உள்ளத்து உதிக்கும் உயர்வான எண்ணங்கள் சித்திக்கும் பொருட்டாகவும்; இப்பிறவியிலாவது, முற்பிறவியிலாவது, அதற்கு முன் கழிந்த எப்பிறவியிலாவது அறிந்தும் அறியாமலும் செய்து கொள்ள நேர்ந்த குற்றங்களின் தீர்வுக்காகவும்-

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல்ய் அருளல் என்னும் ஐம்பெருந் தொழிலாகிய ஒரு திருவிளையாடலை இயற்றுதியற்றும் காரண முதல்வராய், (இன்ன) நகரத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள தேவாதிதேவர், வல்லபாதேவியைத் தம்

மிடங்கொண்ட சித்தி விநாயகப் பெருமானுக்கு வருடப் பெருவிழா எடுக்கும் முகமாக, முதலில் விழாவைத் தொடக்கி நடாத்தி நிறைவேற்றும் பிரதம குருவை வரிக்கும் செயலைத்தமியேன் இப்பொழுது செய்யப்புகுகின்றேன்” என்று செய்காரிய நிச்சயம் செய்து கொண்டு கையில் இடுக்கிய தருப்பைகளை நீக்குக.

பின்பு, தருமகருத்தா குருதட்சிணை பொதிந்த தாம்பூலத்தைக் கைகளில் ஏந்தியவராய் எழுந்து குருவுக்குமுன் வணக்கமாக நின்று கொண்டு,

“அறிவு ஒழுக்க பாவனைகளிற் சிறந்த குரு மூர்த்தியாக எழுந்தருளி வந்துள்ள பெருமானே தேவரீரது திருவடிகளில் அடியேனால் ஒட்டிக்கப்படும் இந்த தட்சிணை தாம்பூலங்கள் மிக அற்பமாயினும் அவை சொல்லப்பட்ட முறைப்படி கொண்டு தரப்பட்டனவாகப் பெருமனத்தினால் ஏற்றுக்கொள்க. விநாயகப் பெருமானுக்குரிய வருடப் பெருவிழாவை முறைப்படி கொண்டு நடத்தும் குருவாகத் தேவரீரைப் பணிந்து வரித்துக் கொள்ளுகிறேன்.” என்று சொல்லித் தட்சிணை தாம்பூலத்தைக் குருவிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

இதுவே உற்சவ ஆசாரியரை வரித்தலாம்.

2. வீக்கினேசுவர பூஜையும் புண்ணியாக வாசனமும்.

பின்பு உற்சவாசாரியர் முன்போலச் சங்கற்பஞ் செய்யத் தொடங்கி இறுதியில் “பெருவிழாவுக்கு அனுமதி பெறுதலாகிய கிரியை செய்யப்போகிறேன்; அதற்கு அங்கமாக முதலில் எல்லாவித இடையூறுகளையும் போக்கும் விநாயக பூஜையையும் சகல சுத்திகளும் அமைந்து அகமும் புறமும் தூய்மை பெற்றுப் புனிதமாகும் வண்ணம் புண்ணியாக வாசனத்தையும் செய்யப்போகிறேன்” என்று செய்காரிய நிச்சயம் செய்துகொண்டு, வீக்கினேசுவர பூஜை செய்யக்கடவர்.

சகளீகரணஞ் செய்க. சகளீகரணமாவது கரந் நியாசமும் அங்க நியாசமும் ஆகும். கரந்நியாசமாவது:- குருவானவர் தமது இரு கைகளிலும் அங்குட்டம் முதலாகிய விரல்களில் அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரஞ்சொல்லி மூர்த்தியைப் பூஜித்தல். அங்க நியாசமாவது:- தமது இருதயம், தலை, குடுமி, கவசம், கண், அஸ்திரம் என்னும் ஆறு இடங்களில் மூர்த்தியைப் பூஜித்தல். அங்கம் என்பது உறுப்பு அது அங்கம், உபாங்கம், பிரத்தியங்கம் என மூன்று வகைப்படும். இருதயம், தலை, கண் என்னும் மூன்றும் அங்கம், குடுமி உபாங்கம், கவசம் அஸ்திரம் என்பன பிரத்தியங்கங்கள்.

சாமானிய அர்க்கியங் கூட்டுக. அர்க்கியம் என்பது உரிமையளிக்கும் நீர் ஆகும். எந்த மூர்த்தியைப் பூஜிக்கிறோமோ அந்த மூர்த்திக்குரிய மந்

திரஞ் சொல்லி ஒரு சிறு வட்டையில் தூய நீர்
சேர்த்து அதில் பூஜித்து வைத்துக் கொள்ளுதலாகும்.
அர்க்கியம் என்று சொல்லும்போது அருத்தாபத்
தியால் அதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள பாத்தி
யம், ஆசமனீயம் என்பனவும் அமையும். எனவே
எந்தப் பூஜையிலும் பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆச
மனீயம் எனும் மூன்றும் ஒரு கூட்டாக அமைந்த
உபசாரங்கள். பாத்தியம் என்பது பாதம் அலம்ப
உபசரிக்கும் நீர். ஆசமனீயம் என்பது உறிஞ்சும்
பொருட்டுத் திருக்கரத்தில் உபசரிக்கும் நீர் ஆகும்.

கும்பத்திலாவது, கூர்ச்சத்திலாவது (இரண்டு,
மூன்று, ஐந்து, அல்லது ஏழு தருப்பைகளைப் பிர
மக்கிரந்தியாக முடியப்பட்டது) மஞ்சல் சந்தனம்
முதலியவற்றாலான பிம்பத்திலாவது மகாசுணபதியை
மூலமந்திரஞ் சொல்லி இருக்கையளிக்க. தியானஞ்
சொல்லி எழுந்தருளுவிக்க. பாத்தியம் அருக்கியம்
ஆசமனீயம் அபிடேகம் அலங்காரம் செய்து உப
சரிக்க. தூபம் தீபம் சமர்ப்பித்து, தேங்காய் உடை
த்து வெல்லம் சேர்த்து பழம் என்பவற்றுடன்
நிவேதிக்க. பின்பு தாம்பூலம் சமர்ப்பிக்க. கர்ப்பூர
ஆராதனை செய்து அருச்சித்தபின் விநாயகப் பெரு
மானைப் பின்வருமாறு வேண்டுதல் செய்க:-

“தேவாதி தேவனே திருவருள் நாயக
முவா முதல்வனே முழுமுதற் காரண
ஓவாத பத்திசெய் துற்றவிங் கேயுமிடர்
மேவாது காக்கவெம் மெய்ப்பரம் பொருளே.”
என்பது.

பின்பு நீருக்கரசனாகிய வருண தேவனைக் கும்பத்தில் ஆவாகனஞ் செய்து முறைப்படி பூசிக்க. எல்லாவித புண்ணிய தீர்த்தங்களும் அந்தக் கும்பத்திலே அமைந்தனவாகப் பாவித்து உரிய வேத மந்திரஞ்சொல்லி அபிமந்திரித்து முடிந்தபின் பூசித்த முறைப்படி விநாயகப் பெருமானையும், வருணதேவனையும் உரிய இடத்துக்கு எழுந்தருளுவித்தலாகிய உத்வாசனஞ்செய்க.

அப்பால், அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தை மாவிலை கூர்ச்சம் என்பவற்றினால் தெளித்து எல்லா இடத்தையும் பொருள்களையும் தூய்மைப் படுத்துக. இதுவே, விக்கிணேசுவர பூஜையும் புண்ணியாக வாசன முமாகும்.

3. அனுஜ்ஞைக்குரிய பொருட்களைப் பூசித்தல்.

அனுஜ்ஞை என்பது அனுமதி பெறுதல். அதுபின் வருமாறு:- ஒரு தாம்பாளத்தில் பச்சை அரிசியைப் பரப்பி அதில் தேங்காய், வாழைப்பழம், தாம்பூலம், சந்தனம், மஞ்சல், பொன், மாவிலை தருப்பை, பத்திரம், புஷ்பம் என்பவற்றை வேறு வேறுக வைக்குக

புண்ணியாக நீரினால் மேலே குறிப்பிட்ட பொருள்களின்மீது புரோட்சித்தபின் பூசை செய்க.

தாம்பாளத்தை	-	ஆதார சக்தியாகவும்.
அரிசியை	-	ஒளிகாலும் நட்சத்திரங்களாகவும்

தேங்காய - நீர்த் தேவதையாகிய அமுதேச
[வரராகவும்,

வாழைப்பழத்தை - கணபதியாகவும்,
தாம்பூலத்தை - மகாலட்சுமியாகவும்,
சந்தனத்தை - சிவபிரானாகவும்,
மஞ்சளை - சந்திரனாகவும்,
பொன்னை - இரணிய கர்ப்பனாகவும்,
மாவிலைகளை - பச்சை மேனி கொண்ட விஷ்ணு
[வாகவும்

தருப்பைகளை - அசுல தீர்த்தங்களாகவும்,
பத்திரங்களை - சோமனாகவும்,
புஷ்பங்களை - ஈசுவரனாகவும்,
ஆசாரியர் பாவனை பண்ணிப் பூசித்தபின் இருத
யம் முதலான ஆறு அங்க மந்திரங்களால் அபிமந்
திரிக்க, தூப தீபங்காட்டிப் பழம் தாம்பூலம் நிவே
தித்துக் கர்ப்பூர ஆராதனை செய்க.

4. பிராம்ஹண அனுஜ்ஞை.

விநாயகப் பெருமானுக்கு விழாச் செய்வதற்கு
உற்சவாசாரியர் அப்பெருமானிடத்தே முதலில்
அனுமதி பெறுவதே முறையாகும். ஆயினும் அத
ற்கு முன்பு அந்தணரிடத்தில் அனுமதி பெற
வேண்டும் என அமைந்த காரணம் இங்கு சிந்தித்
கப்படவேண்டும்.

“தெய்வாதீனம் ஐகத் சர்வம்
மந்த்ராதீனந்து தைவதம்
தந்மந்திரம் பிராம்ஹண தீனம்

பிராம்ஹணே மம தேவதா” என்று கண்ண பிரான் கூறியதாக நீதி நூலில் இருக்கிறது. அதாவது அகில உலகமும் தெய்வத்தை ஆதாரமாக உடையது. தெய்வங்களோ மந்திரங்களை ஆதாரமாக உடையர். மந்திரங்களோ பிராம்ஹணர்களை ஆதாரமாக உடையன. அதனால் பிராம்ஹணர்களே எனது தெய்வமாவர் எனக் கண்ண பிரானே கூறுவாராயின் பிராம்ஹணரது முதன்மை நன்கு உறுதியாகிறது அன்றோ. ஆயினும், பூணூல் தரித்தவர் யாவரும் பிராம்ஹணர் வரிசையில் இடம் பெற மாட்டார். நித்திய கர்மாநுஷ்டானம் உடையவராய் ஒவ்வொருநாளும் வேதம் ஒதுபவரே பிராம்ஹணர் என்பதை நாம் இங்கு கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

வேத ஒழுக்கம் அமைந்த பிராம்ஹணர்களை ஆசனத்தில் அமர்த்தி, உற்சவாசாரியர் கையில் அட்சதையை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பார்த்து, “அறிவான்மிக்க உண்மை ஒளியாகவுள்ள அந்தணர் சபைக்கு வணக்கம், அறிஞர்களுக்கெல்லாம் தலைமை பூண்ட சபாநாயகருக்கு வணக்கம், எடுத்த கருமத்தை இனிது நிறைவேற்ற முற்பட்டு உதவியளிக்கும் அந்தண சீலர்களுக்கு வணக்கம், சகல அண்ட சராசரங்களுக்குத் தந்தையான சுவர்க்கத்துக்கும் தாயான பூமாதேவிக்கும் வணக்கம்” என்று சொல்லி வணங்கி அட்சதையிட்டுப் பூசித்த பின் தட்சிணை தாம்பூலங் கொடுக்க.

பின்பு பூஜைசெய்து வைத்துள்ள அநுஜ்ஞைப் பாத்திரத்தை ஆசாரியர் கைகளில் ஏந்தியவராய்

எழுந்து நின்று,

“எல்லாமாய் நிறைவுபெற்ற பிராம்ஹணப் பெரியோர்களே, தமிழேனால் தரப்பட்ட தட்சிணை தரத்திற் குறைவுடையதாயினும், தங்கள் நிறைவு கொள்மனத்தினால் பூரணமுடையதாக ஏற்றுக் கொண்டு, அடியேன் விநாயகப் பெருமானுக்குப் பெருவிழாச் செய்வதற்குரிய தகுதிப்பாடு உண்டாவதாக, என ஆசியும் அநுமதியும் தந்தருளுக” என வேண்டுதல் செய்க.

அவர்கள் “அப்படியே தகுதிப்பாடு உண்டாவதாக” எனப் பிரதிவாக்களிப்பாராக.

இது பிராம்ஹண அநுஜ்ஞையாகும்.

5. விக்கினேசுவர அநுஜ்ஞை.

உற்சவாசாரியர் அநுஜ்ஞை உபகரணப் பாத்திரத்தை எடுப்பித்துக் கொண்டு மூல விநாயகப் பெருமான் சந்நிதியை அடைக. அங்கே ஆசனத்தில் அமர்ந்து சகளீகரணஞ் செய்து சாமான்னிய அர்க்கியங் கூட்டுக.

பின்பு பூதசுத்திசெய்க. பூதசுத்தியாவது:- நிவிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியதீதகலை என்னும் ஐந்து கலைகளையும் மனத்தில் நினைத்து, முச்சை உள் இழுத்து, அடக்கி வெளிவிடுதலாகிய பிராணாயாமத்தினால் அந்த ஐந்து கலைகளும் சுத்தி செய்யப்படும் முகத்தால்

பஞ்ச பூதங்களும் சுத்தமடைந்தனவாகப் பாவித்த
லாம்.

அதன்மேல் அகப்பூஜை செய்க. அதுவே அந்
தர்யஜனம் எனப்படுவது. இருதயத்தை எம்பிரான்
உறைவிடமாகவும், தொப்பூளை ஓமகுண்டமாகவும்,
புருவ மத்தியை லயஸ்தானமாகவும் மனத்திலே
கற்பிக்க. மனோ பாவனையால் தேடிக்கொள்ளப்பட்ட
பூக்கள் முதலியன கொண்டு ஆசாரியர் தமது இரு
தய கமலத்தில் எழுந்தருளிய விநாயகப் பெரு
மானுக்கு உரிய விசேட பூசையை முறைப்படி
செய்ததாகப் பாவிக்க. நுபியாசிய ஓம குண்டத்
தில் தானாகக் கிளர்ந்து எரியும் அக்கினியில் ஞானாக்
கினியைத் தியானிக்க. முச்சை நிரப்பிக் கும்பகம்
செய்வதனால், புருவ மத்தியிலிருந்து கிளர்ந்து
பெருகும் அமிர்த மயமான நெய்யினால் பாவனை
யாக ஓமஞ்செய்து அகத்தே பூசித்த விநாயகப்
பெருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்க. அதன்மேல், ஒளிமய
மாகப் புருவ மத்தியில் பிரகாசிக்கும் கணேச மூர்த்
தியைத் துதித்து வெளியே பூஜை செய்வதற்கு
அநுமதி பெறுக. இதுவே அகப்பூஜையாகும்.

பின்பு தானசுத்தி செய்க. அஸ்திர மந்திரஞ்
சொல்லி இடது உள்ளங்கையில் வலதுகைச்
சுட்டு விரல் நடுவிரல் அணிவிரல்
என்பவற்றால் மூன்று முறை தட்டி, வலக்
கைப் பெருவிரல் நடுவிரல்களால் நொடித்துத்
தானத்தைச் சுற்றி வட்டமிடுக. இந்தச் சோடிகைச்
செயலால் அவ்விடத்து இடையூறுகள் நீங்கியன
வாகப் பாவிக்க. அதன் மேல் அத்திர மந்திரஞ்

சொல்லி வலக்கைச் சுட்டுவிரலால் தானத்தின் மேல் மூன்றுமுறை சுற்றுக. அதனால் பாதுகாப்பின் பொருட்டு அக்கினி வண்ணமாக ஒளிரும் மூன்று மதிற் சுவர்களை எழுப்பியதாகவும், கவச மந்திரஞ் சொல்லி மதிற் புறத்தே அகழியை அமைத்ததாகவும் பாவிக்க. சக்தி மந்திரஞ் சொல்லித் தேனு (பசு) முத்திரை காட்டி மேலும் கீழும் நாற்புறமும் சக்திமயமான வலைக்காவல் பொருந்தியதாக நினைக்க. இதுவே தானசுத்தியாம்.

அப்பால் மந்திர சுத்தி செய்க. ஆசாரியர் தமது இருக்கையே கணேசருக்கு ஆசனமாகவும், தமது இருதயத்தில் கணேச மூர்த்தி எழுந்தருளியதாகவும் பாவித்து, சந்தனத்தினால் தமது நெற்றியில் திலகமிட்டு, தமது சிரசில் கணேசப்பெருமானது திருவருட் சோதி தோன்றுவதாக நினைத்துக் கணேச மூலமந்திரஞ் சொல்லிச் சிரசிலே பூவொன்றை வைத்து ஆன்ம பூஜை செய்து குறில், நெடில், அளபெடை என்னும் மாத்திரை முறையில் பிரணவத்தை முன்னிட்டு “நம” ஈரூக பீஜாட்சரங்களுடன் கணேச மூலமந்திரம் உச்சரிக்க. இதுவே மந்திர சுத்தி எனப்படும்.

பின்பு திரவிய சுத்தி செய்க. விசேட அர்க்கிய பாத்திரத்தை அஸ்திர மந்திரஞ் சொல்லிக் கழுவித் தூயநீர் நிரப்பிப் புஷ்பம் சந்தனம் அட்சதை என்பன இட்டு கணேச மூல, பஞ்சப்பிரம்ம, ஆறங்க மந்திரங்களாற் பூசித்து அபிமந்திரித்து, திக்குப் பந்தனமும் அவகுண்டனமும் செய்து தேனு முத்திரை காட்டி அந்த அர்க்கிய நீரினால்

தன்னையும் பூசைக்கான உபகரணங்களையும் புரோட்சிக்க. இதுவே திரவிய சுத்தி என்ப.

அதன்மேற் செய்யப்படுவது இலிந்து சுத்தி. அதாவது மூலமூர்த்திக்கு விசேட அபிஷேக ஆராதனை செய்தலாம். அப்பால் விநாயகப் பெருமானுக்குரிய வேதமந்திரமும் மூல பீஜாக்கரமுஞ் சொல்லி ஈசான சிரசும், தத்புருட முகமும், அகோர இருதயமும், வாமதேவ குஹ்யமும் சத்தியோஜாத பாதமும் நியசித்து தியானம், ஆவாகனம் பிராணப் பிரதிட்டை செய்க. பின்பு வரதன் முதலான எட்டு வித்தியேசுவரர்களை எட்டுத்தித்திலும் பூசிக்க. பாத்தியம் முதல் மூன்றும் கொடுத்துத் தூப தீபம் காட்டுக. தேங்காய் உடைத்து அதனுடன் சருக்கரை சேர்த்து, மோதகம், அப்பம், பொரி, பயறு பழவர்க்கம் என்பன நிலேதித்துத்தாம்பூலம் சமார்ப்பிக்க. நூற்றெட்டு வில்வார்ச்சனை செய்து கர்ப்பூர ஆராதத்திரிகம் செய்தபின், ஆசாரியர், அநுஜ்ஞா பாத்திரத்திலிருந்து கூர்ச்சத்துடன் தேங்காயை எடுத்துக்கொண்டு,

“எல்லாத்தெய்வங்களுக்கும் முதன்மைவாய்ந்த கணேசுவரப் பெருமானே, தேவரீருக்கு விழாச்செய்ய விரும்பியுள்ளோம், அனுமதி தந்தருளுக” எனப்பிரார்த்திக்க. இதுவே விக்கினேசுவர அப்யுஜ்ஞை என்பது.

6. அங்குசாஸ்திர அநுஜ்ஞை

மூலமூர்த்தி முன்னிலையில் அங்குசாஸ்திரதேவரை (தோட்டியை) வைத்து அதற்கு ஆறு ஆதார பூசை செய்து, “எல்லையற்ற ஒளி பொருந்தியதாய் இச்சை அறிவு தொழில் என்னும் முன்று சக்திகளும் ஒருங்கு அமையப் பெற்ற வடிவினால் அகில சக்திகளும் அமைந்துள்ள அங்கங்களோடு கூடிய கணைச அஸ்திரத்தைத் தியானிக்கின்றேன்” என்று தியானம் முதலாகிய பூஜையை முடிக்க.

ஆசாரியர் தருப்பையோடு தேங்காயை ஏந்திய வராய், அங்குசாஸ்திர தேவரை வணங்கி விநாயகப் பெருமானது ஆணைப்படி அவருக்கு விழாவெடுக்க அநுமதி தந்து உறுதுணை யளிக்கும் வண்ணம் வேண்டித் தல் செய்க.

7. உற்சவ மூர்த்தி அநுஜ்ஞை

ஆசாரியர் அஸ்திர தேவரையும் அநுஜ்ஞை உபகரணங்களையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு உற்சவமூர்த்தி திருமுன்பு சென்று அவருக்கு முறைப்படி பூஜையை நிறைவேற்றுக. பின்பு, அவர் தமது கைகளிலே கூர்ச் சமுந் தேங்காயும் ஏந்தியவராய்,

“தேவாதி தேவரே, உலகுக்கெல்லாம் நாயகரே, அகில உலகம் மேலான இன்பம் அடைவதற்குக் காரண முதன்மை யானவரே, தமிழேன், தேவரீருக்குக் விழாவெடுப்பதற்குப் பிரபுவே,

அனுமதி தந்தருளுக.” என வெண்டுதல் செய்க

8. முஷிக அநுஜ்ஞை

ஆசாரியர் முஷிக மூர்த்தி திருமுன்பு சென்று ஆறு ஆதார முதலான பூஜை செய்து, புகை வண்ணமும் வட்டித்த கண்களும் நீண்ட முகமும், நான்கு பாதங்களும் உடையவரும் மிக்க பெலமும் அதிவேகமும் பொருந்தியவரும் கிண்கிணி மாலை தரித்தவரும் ஆகிய முஷிக தேவரை முறைப்படி பூசித்து வணங்குக. கைகளில் கூர்ச்சமும் தேங்காயும் ஏந்திக் கொண்டு,

“முஷிக தேவரே வணக்கம், எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானது ஆணையால் அவருக்கு விழா எடுக்க அனுமதி தந்து உறுதுணை புரிந்தருளுக.” என வேண்டுதல் செய்க.

இவ்வளவில் அநுஜ்ஞை முடிவடைகிறது.

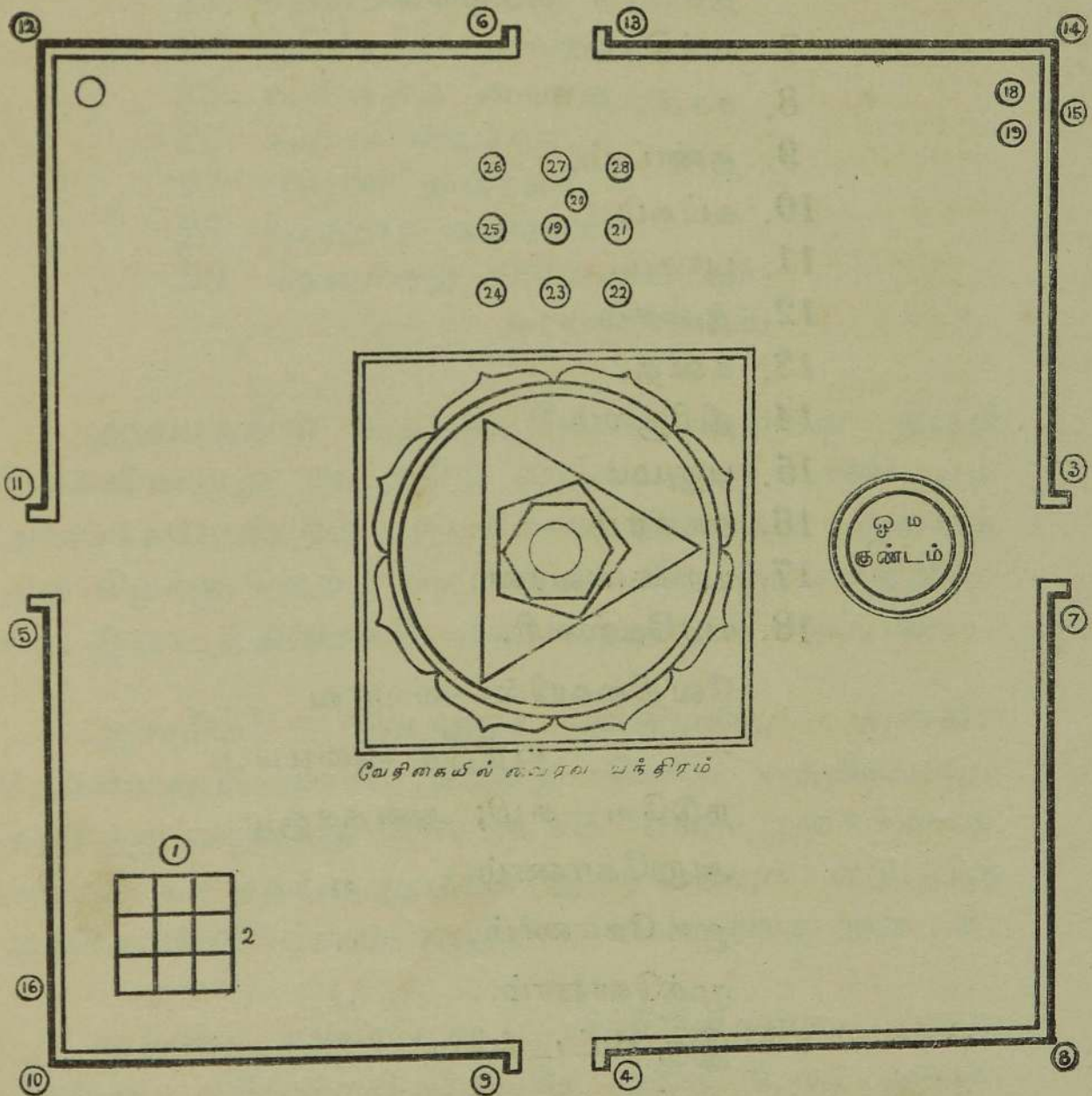

9. கிராமசாந்தி.

கிராம சாந்தி என்பது ஆலயம் அமைந்துள்ள கிராமத்தில் வசிக்கக்கூடிய அசுரர், இராக்கதர், பூதர் பைசாசர்களினால் தொடங்கவிருக்கும் பெரு விழாவுக்கு ஊறுபாடு நேராவண்ணம் அவர்களுக்குப் பலியிட்டு மகிழ்வித்து, கிராமத்தைக் காக்கும் பணி

பூண்டு காத்தருளும் வைரவப்பெருமானுக்கு விசேட பூஜை, ஓமம், பலி என்பன செய்து வழிபட்டுக் கிராமத்தைக் காவற்படுத்துவித்தலாம். இது. அநுஜ்ஞை முடிந்தவுடன் செய்யப்படுதல் வேண்டும்

கிராமசாந்தி மண்டப அமைப்பு.

1. வருண கும்பம்.
2. பஞ்ச கவ்வியம்.
3. அசுரன்.
4. இராட்சசன்.
5. பிரமராட்சசன்.
6. பிசாசன்.
தசாயுத கும்பங்கள்.
- 7 வச்சிரம்.
8. சக்தி.
9. தண்டம்.
10. கட்கம்.
11. பாசம்.
12. துவசம்.
13. கதை.
14. திரிதூலம்.
15. பதுமம்.
16. சககிரம்.
17. யாகேஸ்வரன்.
18. யாகேஸ்வரி.

வேதிகையில்—வைரவ

யந்திர அமைப்பு

நடுவே—சுழி; அதைச் சுழி

அறுகோணம் ,,

ஐங்கோணம். ,,

முக்கோணம். ,,

இரு வட்டங்கள் ,,

அஷ்டதளபத்மம் ,,

சற்சதுரம்.

வடபாகத்தில் பத்துக்

கும்ப அமைப்பு

19. ஆபதுத்தாரண வடுக

வைரவர்.

20. மனோன்மணி.

21. அசிதாங்க வைரவர்.

22. ருருவைரவர்.

23. சண்டவைரவர்.

24. குரோதன வைரவர்,

25. உன்மத்த வைரவர்.

26. கபால வைரவர்.

27. பீஷண வைரவர்.

28. சம்ஹார வைரவர்.

29. கௌரீசுத வடுக வைரவர்-

வாயுமூலையில்.

ஆலயத்தின் கிழக்கு, மேற்கு, அல்லது நிர்வாணத்தின் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கோணத்திசைகள், இடைத்திசைகள் என்பவற்றிலும் செய்யலாம்.

ஆசாரியர் இறைவன் திருமுன்பு அஸ்திர தேவரையும், வாள் அல்லது பெரிய கத்தியையும் தாபித்து வாளுக்கு “சிவ கட்கம்” எனப் பூசை செய்க. மங்கல வாத்தியம் முழங்க அவற்றையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு கிராம சாந்தி மண்டபத்தை அடைக.

முதலில் முறைப்படி விக்கினேசுவர பூஜை செய்து, “தேவாதி தேவரே அகில உலக நாயக, உலக துன்பங்களை அழிப்பவரே, கிராமசாந்தி செய்ய முற்பட்டிருக்கிறேன், பிரபுவே, அநுமதி தந்தரு

ளுக. பெருமானே, தேவரீரைக் குறித்துத் தொடங்கியுள்ள இப்பெருவிழாவில் அடியேனால் எத்தச் செயல்கள் செய்யப்படுகின்றனவே, அவையெல்லாம் தேவரீரது மகிழ்ச்சிக்குரியனவாய் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகும்படி தமிழன் செய்வதற்கு அனுக்கிரகம் புரிக. இப்பொழுது, பூத பிசாசங்களுக்குப் பலியிடும் செயலில் இடையூறு வாராது காத்தருள்க". என வேண்டுகை செய்க

பின்பு, பஞ்சகவ்விப பூஜை, புண்ணிபாகவாசனம் என்பன செய்து மண்டபத்தை மந்திர பூர்வமாகச் சுத்திகரிக்க. முறைப்படி பூஜையைத் தொடங்கி முதலில் நான்கு வாயில்களிலும் அரக்கர்களுக்குப் பூசைமுடித்துச் சுத்த அன்னத்தில் இரத்த நிறங்கலந்து பலியிடுக. அதன்மேல் தசாயுத பூஜை முடித்துத் தயிர்ச் சாதத்தினால் பலியிட வேண்டும் மூலவைரவப் பெருமானுக்குப் பால் அன்னத்தில் சர்க்கரை நெய் தேன் என்பன கலந்து பலியிட வேண்டும்.

பின்னர் யாகேசுவர யாகேசுவரி பூசை செய்து வணங்கிக்கொண்டு முறைப்படி வேதிகாபூஜை, தசகும்ப பூஜை, வாயு திசையில் கௌரீசுத வடுக வைரவ பூஜை என்பவற்றை நிறைவேற்றுக- ஓம குண்டத்தில் சிவாக்கினியைத் தாபித்து மண்டலத்தில் பூசித்தமுறைப்படி அக்கினியிலும் பூசித்து சமித்து, நெய், தானியம் அன்னம், வடை என்பவற்றை முறைப்படி ஆகுதி செய்து பூர்ணகுதி கொடுக்க.

இறுதியாகப் பலியிடவேண்டும். பலிக்குரிய

பொருள்களாக மனிதன், யானை, குதிரை, எருமை ஆடு, கோழி, என்னும் ஆறு பிராணிகள் சொல்லப் படுகின்றன. ஆயினும், கலியுகத்தில் அவையாவும் விலக்கப்பட்டு, அவற்றிற்குப் பிரதியாக நீற்றுப் பூசினிக்காயைப் பலிப்பொருளாகக் கொள்ளவேண்டுமென நூல்கள் விதித்துள்ளன.

மூலமந்திரஞ் சொல்லி பூசினிக்காயாம் பசுவுக்கு (பலிப்பொருளுக்கு) அபிடேகமும், அஸ்திரமந்திரத்தால் பாதுகாப்பும், கவச மந்திரத்தால் சுற்றிக் கட்டுதலும் செய்து தேனு (பசு) முத்திரை காட்டுக சந்தனம் புட்பஞ்சாத்தி, தூப தீபங்காட்டி நீராஞ்சனம் செய்க. பசு மூலமந்திரத்தை (காயத்திரியை) அதன் வலக்காதிலே செபிக்க பசுவை ஓமாக்கினி, யுடன் தொடர்புபடுத்தும் சம்பாத ஓமம், பத்து ஆகுதி செய்க. பசுவின் ஜீவான்மாவைப் பரமான்மாவுடன் சேர்ப்பிக்கும் பூர்ணாகுதியை நிறைவேற்றுக.

“சிவகட்கம்” எனப்படும் வாள் அல்லது சுத்திக்கு சந்தனம் புட்பம் சாத்திப் பூசை புரிக. “சிவகட்கம் எனப்படும் தெய்வமே! உனக்கு வணக்கம், தெய்வீகத் தன்மைகள் விருத்தியாகும் வண்ணமாகவும், அசுரத்தன்மைகள் அழிவதற்காகவும் இந்தப் பசுவை வெட்டுதலாகிய செயல் உன்னால் செய்யப்பாட்டும்” என்னும் பொருள் கொண்ட மந்திரஞ்சொல்லி ஆசாரியர் வேண்டுதல் செய்த பின், சர்வ சங்கார உருத்திர மூர்த்தியாகத் தன்னைப் பாவனை பண்ணிச் சிவகட்கத்தைக் கையிற் கொண்டு இடமுழந்தானே நிலத்தில் ஊன்றியவண்ணம், அஸ்திர மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு

ஓரே மனத்துடன் பகவை இரு துண்டாகச் சேதிக்க. பின் சுண்ணமும் மஞ்சலும் சேர்த்து வெட்டுவாயிலே தடவி இரத்தவண்ணமாக்கி அதன் குடரில் குடைந்து எடுத்த பாகத்தை ஓமஞ் செய்க. பின் தீபவர்த்தியுடன் பலியிட்டு, “இந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கின்ற ஓபூதங்களே! பிசாசர்களே! இராக் கதர்களே! அசுரர்களே! உங்கள் கொடுரச் செயல்களை ஒழித்து விடும் பொருட்டு இந்தப் பலியை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என ஒப்பிக்க.

பூசிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுக்கு நிலேதனம் நீராஞ்சனம் செய்த பின் அவர்களைச் சுயதானங்களுக்கு எழுந்தருளுவிக்க. பின்பு, அஸ்திர தேவருடன் மங்கல வாத்தியம் முழங்க வீதிவலமாக ஆலயத்துக்கு வந்து சுத்தஞ் செய்தபின் உட்பிரவேசிக்க.

இதுவே கிராமசாந்தி என்பது.

10. வாஸ்துசாந்தி

ஆலயம் அமைந்த நிலத்தில் உள்ள குற்றங்களை நீக்கும்பொருட்டுச் செய்யப்படும் சாந்தி (பூஜை ஓம வழிபாட்டுச் செயல்); வாஸ்து சாந்தி எனப்படும்.

அந்தகாசுர யுத்தத்தில் பரம்பொருளின் கோபத்தில் தோன்றியது ஒரு பூதம். அது அந்தகாசுரனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்து மகிழ்ந்தது. பின்பு, அது சிவபிரானிடம் பல வரங்களைப்பெற்று உலகத்தை அடக்கியாளத் தொடங்கியது. அதன் கொடுமையைத் தாங்கமாட்டாத தேவர்கள் சிவபிரானிடம் முறையிட்ட

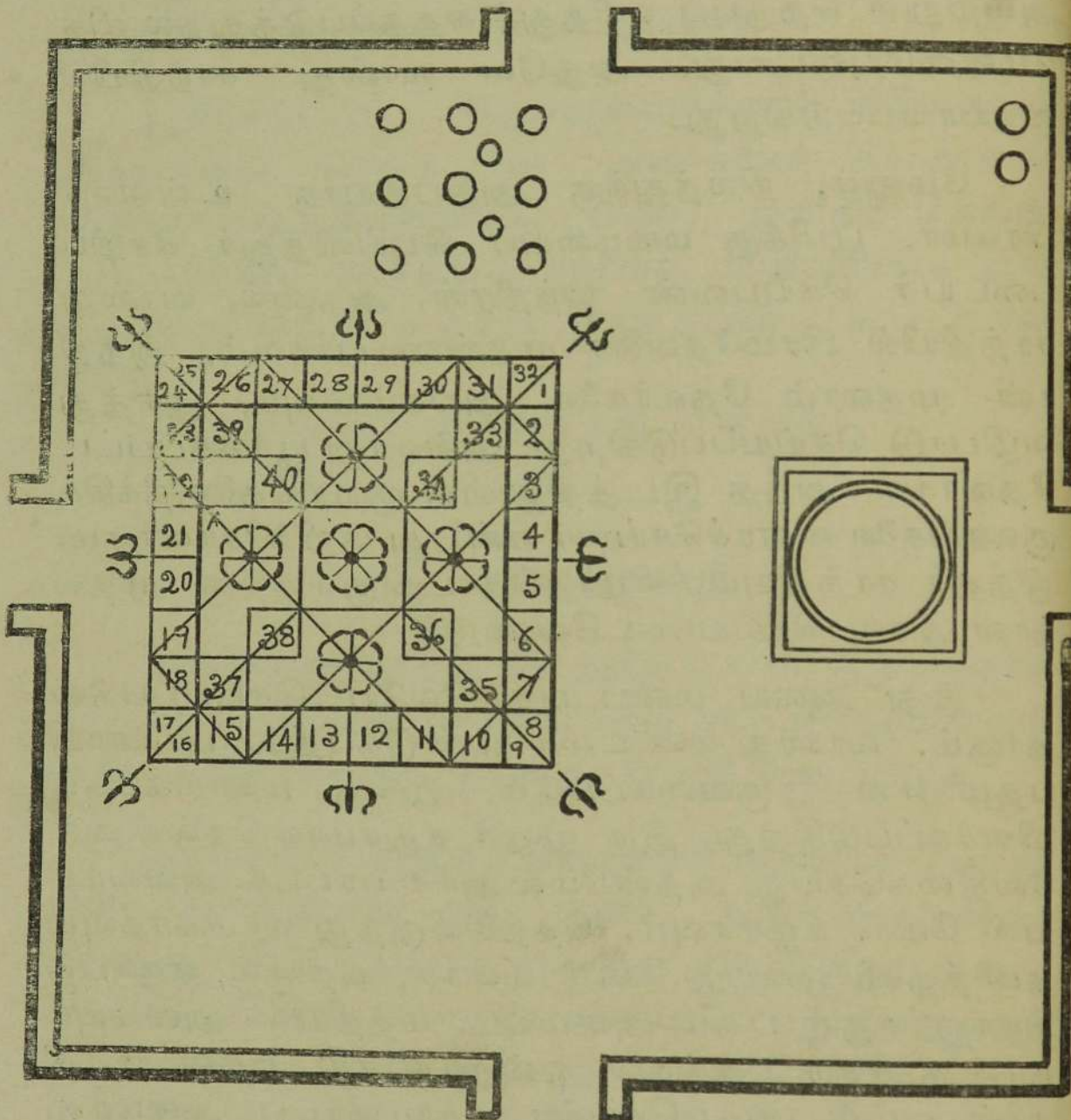
னர். எம்பிரான் அதிபலர் என்னும் உருத்திரனைப்
படைத்து அப் பூதத்தை அடக்கும்படி பணித்தார்.
அவர் அப் பூதத்தைப் பாசத்தால் கட்டுப்படுத்தி அந்
தப் பூதவுடலில் பிரமாமுதலிய தேவரை வசிக்கச் செய்
தார் அந்த உடலுக்கு வாஸ்து என்று பெயர். வாஸ்து
புருடனை எரித்துப் புனிதப்படுத்துவதே வாஸ்து
சாந்தி எனப்படும். சுந்தம் செய்யும் விஷயத்தில்
மண், நீர், நெருப்பு என்னும் மூன்றும் பயன்படும்.
அவற்றுள் நெருப்பு எரித்துச் சுத்தப்படுத்துதல் மிக
மேன்மையுடையது. அதுவே வாஸ்து சாந்தியில்
கையாளப்படுகிறது.

மேலும், நிலத்துக்கு அதிபதியாக உள்ளவர்
பிரம்மா. பூமிக்கு மழையைப் பெய்வித்துச் செழிப்
படையச் செய்பவன் இந்திரன். அதனால், வாஸ்து
சாந்தியில் பிரமதேவனை முதன்மையாகவும், இந்தி
ரன் முதலாம் தேவர்களை அங்கமாகவும், பூச்த்து
வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு பூசிக்கப்பட்ட
தேவர்கள் அந்த இடத்திலுள்ள குற்றங்களை நீக்கிக்
குணங்களை வளரச்செய்வர் என்பது குறிக்கோளாகும்.
இந்தச் சாந்தியும் விழாத்தொடங்குவதற்கு முதல்
நாள் இரவு செய்யப்படவேண்டும்.

இது ஆலய மண்டபத்திலேயே செய்யப்படுவ
தாகும். வாஸ்து மண்டலம் மண்டுகபதம், பரமசாயி
பதம் என இருவகைப்படும். இங்கு மண்டுகபதம்
விளக்கப்படுகிறது. இரு முழச் சதுரமாக நெல்லினால்
வேதிகைசெய்து அதன்மேல் அரிசி பரப்புக. அவ்வரிசி
யில் மேல் கீழாகவும், தெற்கிலிருந்து வடக்காகவும்
தனித்தனி ஒன்பது கோடு வரைக. அதனால், எண்பத்
தொரு சதுர பதம் அமையும். மத்தியில் அமையும்
நான்கு சதுர பதங்களை ஒன்றுபடுத்தி அதன் மத்தி
யில் எட்டு இதழ்கொண்ட தாமரைப்பூ அமைக்க.

இக் கோடுகள் யாவும் அரிசியின்மேல் எள்ளினால் அமைக்க. மத்திய சதுர மூலைதொட்டு வேதிகையின் நான்கு மூலைகளை இணைக்கும் கன்னரேகைகளை அமைக்க. மத்திய சதுரத்தை அடுத்து நான்கு திசைகளிலும் தனித்தனி ஆறு பதங்களை ஒன்றுபடுத்துவதனால் அரைவிங்கவடிவ பீடமாக்குக.

மண்டுகபதக் கிரமம்

அவற்றின் மத்தியில் கமலம் இடுக. நான்கு திசைகளின் அந்தங்களில் இரண்டு அரைப்பதங்களும் நடுவே ஆறு பதங்களுமாக பக்கம் ஒன்றுக்கு எட்டுப் பதம் அமைக்க. ஆகவே, எல்லாமாக நாற்புறமும் முப்பத்திரண்டு பதங்கள் அமையும். வேதிகையின் புறத்தே நான்கு பெருந்திசையிலும் நான்கு கோணத்திசையிலுமாக எட்டு வைரவ தூலங்கள் அமைக்க. வேதிகைப் படத்தில் இருக்கும் இலக்கங்களை அவதானிப்பதனால் பூசை முறைக்குரிய விளக்கம் தெளிவாகும். வேதிகையின் வடபுறமாக புதினொரு கும்பங்களும் ஈசானத்தில் யாகேசுவர யாகேசுவரி கும்பங்களும் அமைக்க.

படத்தில் நடுவே இருப்பது வாஸ்து மண்டலம். அதன் ஈசான பாகத்தில் பிரம்மா, சாவித்திரி, காயத்திரி, உபப்பிரமாக்கள் எண்மர் ஆகிய பதினொரு மூர்த்தி கும்பங்கள்.

மங்கள் வாத்தியம் முழங்க ஆசாரியர் உதவியாளர்களுடன் வாஸ்து சாந்தி மண்டபத்தை அடைக. விக்கிணைசுவர பூசை செய்தபின் புண்ணியாகத்தினால் மண்டபசுத்திசெய்க. அதன் மேல் சகளீகரணஞ் செய்து அர்க்கியங்கூட்டிப் புரோட்சித்தபின், யாகேசுவர யாகேசுவரி கும்ப பூசை முடித்து மண்டல பூசை தொடங்குக.

மண்டலத்தில் மேற்கு முதல் கிழக்குவரையுள்ள எட்டு நீளப்பதங்களிலும் இலக்குமி முதல் சுரா ஈருன. எட்டு தேவதைகளையும், தெற்கு முதல் வடக்கு வரை

யுள்ள எட்டு நீளப்பதங்களிலும் தன்யா முதல் விபவா ஈருன எட்டு தேவதைகளையும் பூசிக்க. ஈசான முதல் நிருதிமுலைவரை துர்மபனையும், அக்கினி முதல் வாயுமுலைவரை துர்ச்சரனையும், கோடுகளில் கீவினி முதல் யக்கி ஈருக எட்டு தேவதைகளையும் பூசிக்க.

பின்பு மண்டலத்தின் ஈசானத்தில் ஒன்று எனக் குறிக்கப்பட்ட அரைப்பதத்தில் தொடங்கி வலமாகச் சுற்றிவர முப்பத்திரண்டு என அமையும் அரைப்பதம் வரையும் ஈசானன் முதல் திதி ஈருன தேவர்களைப் பூசிக்க. அதன்பின், ஈசான முலை முதல் நான்கு கோணங்களிலும் உட்புறமாக 33 முதல் 40 ஈருகச் சோடியாய் அமையும் எட்டு அரைப்பதச் சோடிகளிலும் ஆபன் முதல் உருத்திர தாசன் ஈருக எட்டு தேவர்களைப் பூசிக்க. கிழக்கு முதல் நாற்புறமும் பாதிலிங்க வடிவமைந்த அறுபத மத்தியிலுள்ள கமலங்களில் மரீசி முதல் தராதரன் ஈருகப் பூசிக்க.

மத்திய பதுமத்தில் வாஸ்து புருடனை முறைப்படி பூஜை செய்க. பின்பு, மண்டலத்தின் புறம்பாக உள்ள சூலங்களில் கிழக்கு முதல் வடக்கு ஈருன பெருந்திசைகளில் சரகீ முதல் பாபராட்சசி ஈருகவும், கோணத்திசைச் சூலங்களில் தென்கிழக்கு முதல் வட கிழக்கு ஈருக ஸ்கந்தா முதல் பலிபிஞ் ஈருகவும் பூசிக்க. சகல உபசாரங்களும் செய்து மண்டலத்தில் பூசிக்கப்பட்ட 53 தேவதைகளுக்கும் பருப்புப் பொங்கலினாலாவது, தயிர் நெய் கலந்த அரிசியினாலாவது பலியிடுக.

பின்பு மண்டலத்தின் ஈசான பாகத்தில் தாபிக்

கப்பட்டிருக்கும் பதினொரு சூம்பங்களில் நடுவே பிரமாவையும், இருபுறமும் சாவித்திரி காயத்திரி தேவிகளையும், சூழவுள்ள எட்டுக் சூம்பங்களில் கிழக்கு முதலாக பிதாமகன், விதி, விதாதா, சிருட்டி, பிரஜாபதி, பத்மநாபன், அஜன், தாதா என்னும் எட்டு உபப்பிரமாக்களையும் பூசிக்க.

அப்பால் முறைப்படி ஓம மேடையில் அக்கினியை உண்டாக்கி அதில், வாஸ்து அதிபதியாகிய பிரமா, சூழவுள்ள தேவதைகள் என்பவர்களைப் பூசிக்க. சூம்பம், மண்டலம், அக்கினி என்பவற்றை நூலினால் தொடர்பு (நாடி சந்தானம்) செய்த பின் முறைப்படி பிரமாவுக்குரிய வேதமத்திரஞ் சொல்லி சமித்து, நெய், அன்னம், எள்ளு நெற்பொரி, தானியம் என்பவற்றால் ஆகுதி செய்க பிரம காயத்திரி சொல்லி நூறு ஆகுதி செய்து பூரணகுதியையும் முடிக்க. பின்பு அக்கினியில் சிவபிரானைப் பூசித்து சிவமூல மந்திரத்தால் இயன்ற அளவு ஓமமும், அகோர மந்திரத்தால் நூறு ஆகுதியும் நெய் கொண்டு செய்து பூரணகுதி முடிக்க.

ஓமாக்கினியின் கிழக்கே கோலமிட்டு குமுதன், கலாக்கினி உருத்திரன், வாமனன், ஆடகேசுரன், கூஷ்மாண்ட வைரவர், அனந்தகோடி வைரவர் என்பவர்களுக்கு நெற்பொரியால் பலியிடுக.

கிராமசாந்தியிற் சொன்னமுறையில் நீற்றுப் பூசினிக்காயைப் பசுவாகவும், கத்தியைச் சிவகட்கமாகவும் பூசிதுப் பலியிடுக. ஓமஞ்செய்து பூரணகுதி முடிக்க.

பின்பு, பாலசு அத்தி அரசு வில்வம் என்னும் இலைகளுடன் தருப்பையினால் மூன்று முழ நீளமாக ஒரு மனித உருவைக் கட்டுக. அதில் எள்ளு வெண்கடுகு, நெற்கதிர் (வைக்கோலுடன்) நெய் என்பன சோத்து உருவாக்குக அந்த உருவத்தில் வாஸ்து புருடனைப் பூசிக்குக.

அக்கினியில் பூசித்த தேவரை மண்டலத்தில் சேர்த்து நாடி சந்தானம் நீக்குக. ஓமாக்கினியிலிருந்து இரட்சை (கரிப்பொட்டு) குழைத்துச் சாத்தியபின் பூசித்த தேவர்களை சுளுகார்க்கியம் கொடுத்து உத்வாசனஞ் செய்க. சுளுகார்க்கியம்-மிருக முத்திரையால் நீர் தெளித்தல்.

பூசித்த இலைக்கட்டு உருவின் தலையை முகங்கவிழ்த்து ஓமாக்கினியிற் பொருத்தி எரியச் செய்க அவ்வாறு எரியும் உருவத்தை பரிசாரகரைக் கொண்டு காற்புறம் பற்றி இழுத்து ஆலயமண்டபம் வீதி முதலாம் இடங்களை வலமாக மேள வாத்தியத்துடன் சுற்றிவரச் செய்து புண்ணியாக நீர் தெளிப்பித்து ஆலய வெளிப்புறத்தில் ஈசான திக்கில் (நீர்க்கரையில்) நீக்கிவிடுக. உருவத்தை இழுத்துச் சுற்றிவந்தவர் உடனே நீராடிச் சுத்தி செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இதுவே வாஸ்து சாந்தி என்பது.

11. மிருத்சங்கிரகணம்.

இது மூளைப்பாலிகை இடுவதற்காக மண்ணெடுத்து வருதல் என்ற செயலாகும். எம்பெருமானுக்

குச் செய்யும் நாலுவகை விழாக்களில் நலாவதாகிய சாகல்லியம் என்பதே கொடியேற்றுவிழா. அதில் படைத்தல் முதலாகிய ஐந்தொழில் நிகழ்ச்சி குறிக் கப்படும் மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம். இரட்சாபந்தனம், பேரீதாடனம் என்பன படைத்த லாம். படைத்தலுக்கு மண் இன்றியமைபாதது. அத னால் மண்ணெடுத்தல் முதலிற் செய்யப்படும்.

இது வாஸ்து சாந்தி முடித்த உடனேயே செய் வது உத்தமம். மத்திம பட்சமாக அடுத்த நாள் உதயத்திலும் செய்யலாம். மண் எடுக்கத்தகும் இடங்களாவன:- ஆலயத்தின் ஈசானம், மேற்கு, வாயு, வடக்கு திக்கிலாவது அமைந்துள்ள ஆற்றங் கரை, குளக்கரை, வயல், பூந்தோட்டம், கொன்றை மரமூலம், புற்று, மலை, தருப்பை மூலம் என்பன.

மங்கல வாத்தியம் முழங்க ஆசாரியார் மேற் குறிப்பிட்ட இடங்களில் வாய்ப்புடைய சுத்தமான ஒரிடத்தைத் தெரிவு செய்து அஸ்திரதேவருடன் அடைந்து வடக்கு முகமாக அமருக. அஸ்திர தே வரைக் கிழக்கு முகமாகத் தாபிக்க, விக்கிணைசுவர பூஜை முடித்துப் பஞ்சகவ்வியம் புண்ணியாகம் என் பன செய்து அவ்விடத்தைச் சுத்தி செய்க. அஸ்திர தேவருக்கும் விநாயகப் பெருமானுக்கும் விசேட பூஜை செய்து “தேவாதிதேவ! உலகுக்கெல்லாம் ஒரே மங்கள முதல்வ! தேவரீரது பெருவிழாவின் பொருட்டு முனைப்பாலிகை இடுவதற்காகத் தமிழேன் தொடங்கும் மண்ணெடுத்தலாகிய செயலில் இடை யூறு வராது காத்தருளுக” என வேண்டுதல் செய்க.

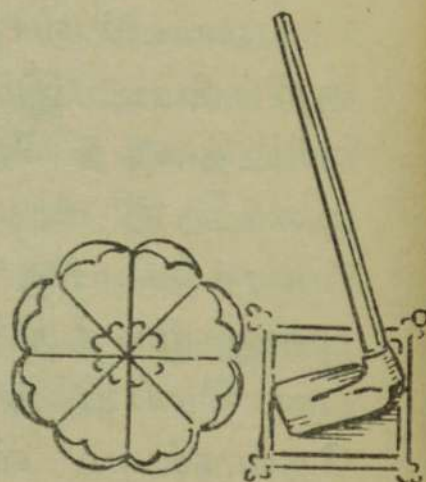
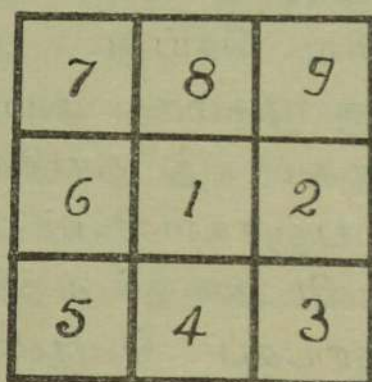
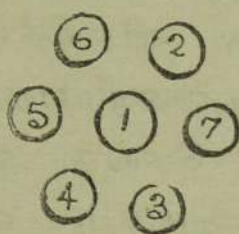
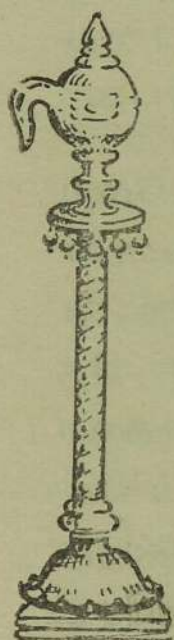
மீருத் சங்கிரகண இட அமைப்பு.

மண்டலம்

ஏழு கும்பங்கள்

- 1 சுத்த சமுத்திரம்
- 2 இலவண ,,
- 3 இக்கு ,,
- 4 சுரா ,,
- 5 சர்ப்பி ,,
- 6 ததி ,,
- 7 பாற் ,,

- 1 பிரமா
- 2 பிருவி மண்டலம்
- 3 நீர் ,,
- 4 ஒளி ,,
- 5 வாயு ,,
- 6 ஆகாய ,,
- 7 சூரிய ,,
- 8 சந்திர ,,
- 9 அக்கினி ,,

இல. 3

படத்திற்காட்டிய முறைப்படி அஸ்திரதேவருக்கு முன்பாக ஏழு கும்பங்கள் தாபித்து அவற்றில் தூயநீர்ச் சமுத்திரம் முதல் பாற் சமுத்திரம் ஈருக முறைப்படி பூஜை செய்க.

கும்பங்களுக்குக் கிழக்கே ஒன்பது கோட்டங்
கள் கேரலப்பொடியினால் அமைத்து மத்தியில் பிரமா
வையும், கிழக்குமுதல் ஈசானம் ஈறாக பூமி மண்டலம்
முதல் அக்கினி மண்டலம் எனச் சொல்லப்படும்
எட்டு மண்டலங்களையும் முறைப்படி பூசிக்க. பின்
மண்டல தேவர்களை வணங்கி “ஓ! மண்டல தேவர்
களே! விநாயகப் பெருமானது திருவருளை முன்னிட்டு
அப்பெருமானுக்குப் பெருவிழாச் செய்யும்புகமாக
முனைப்பாலிகை இடும்பொருட்டு மண் ணெ ணு க் க
முனைந்துள்ளேன். இந்த இடத்தில் அடைந்துள்ள
மண்டலத் தேவர்களே! உலகக்ஷேமத்தின்! பொருட்
டாக உங்கள் சௌகரியம் போல இவ்விடத்தினின்
றும் நீங்கிவிடுக” என வேண்டுகல் செய்க.

மண்டலத்துக்குக் கிழக்கே எட்டு இதழ்
கொண்ட கமலத்தைக் கோலப்பொடிகொண்டு படத்
திற் காட்டியவாறு அமைக்க. கிழக்கு முதல் வட
கிழக்கு ஈறாக உள்ள தளங்களில் இந்திரன் முதல்
ஈசானம் ஈறான அட்டதிக்குப் பாலகர்களைப் பூசிக்க,
“ஓ, திக்குப் பாலகர்களே! யாக கருமார்த்தமாக இந்த
இடத்தில் மண்ணெடுப்பதற்கு அனுமதி தந்தருள்க.”
என வேண்டிக்கொண்டு பதுமத்தின் மக்தியில் ஒரு
கூர்ச்சத்தை வைத்து அதில் பூமிதேவியை நிருதியில்
சிரசும், ஈசானத்திற் பாதமும், அக்கினியில் வலக்
கையும், வாயுவில் இடக்கையும் உடையவளாகவும்
கடி, இருதயம் என்பவற்றோடு கூடியவளாகவும்
பாவித்து முறைப்படி பூசிக்க. பூமிகாயத்திரி சொல்
லித் தியானித்தபின் தராஷ்டகம் என்னும் அர்ச்சனை
செய்து நிவேதனம் நீராஞ்சனம் முடிக்க. “பொறு
மைக்கு பூஷணமாய், அன்புக்கு உறைவிடமாய், உயிர்

களுக்கெல்லாம் வாழ்வளிக்கும் பூமி தேவித் தாயே! யாக கருமத்தின் பொருட்டு இந்த இடத்தில் தமியேன் மண்ணெடுப்பதற்கு அனுமதி தந்தருளுக” என வேண்டுகல் செய்க.

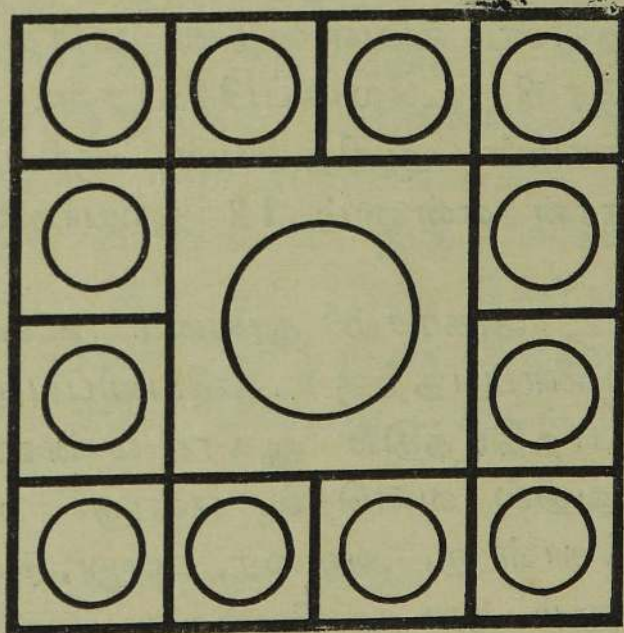
அதற்குங் கிழக்கே கோலப்பொடியினால் நாற்கோட்டம் அமைத்து அதில் மண்தொடு கருவியை (மண்வெட்டியைத்) தாபிக்க. அதன் காம்பிலே மாவிலை கூர்ச்சம் கட்டுக அக்கருவியின் குற்ற நிவாரணமாக தைலம் மாக்காப்பு பஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாமிர்தம் பால் இளநீர் கொண்டு அதற்கு அபிஷேகம் செய்க. முறைப்படி பூஜைமுடித்தபின் “பூசுத்தம்” என்னும் வேத இருக்கை ஜெபிக்க “பூமி தேவித்தாயே! மண்ணெடுப்பதற்காக உமது அனுமதியுடன் தொடங்குகிறேன், சற்று விலகியிருப்பீராக” என உத்வாசனம் செய்தபின், ஆசாரியர் பூகாயத்திரியை உச்சரித்தபடி வடக்கு முகமாகப் பதும மண்டலத்துக்கு முன் இரு முழந்தாளிலும் மண்டியிட்டுக்கொண்டு வாத்திய கோஷத்துடன் மண்தொடு கருவியால் பூமிதேவியின் வயிற்றுப்பாகத்திலிருந்து மண்ணை வெட்டி எடுத்து மூன்று முறை தட்டத்தில் இடுக. எடுத்தமண்ணின்மேல் கூர்ச்சம் வைத்துப் பட்டினால் முடுக. சப்ஹிதா மந்திரஞ் சொல்லிப் பூசுக்க. மண்ணை வெட்டியெடுத்த இடத்தில் ஏழு கும்ப நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்க. மண், சாணம், பருத்தி விதை என்பன கலந்து அப்பள்ளத்தில் நிரப்பிச் சமதளம் பரவுக. அங்கு பூசித்த தேவர்களையெல்லாம் உத்வாசனம் செய்தபின் வாத்திய கோஷத்துடன் மண் நிரப்பிய தட்டை எடுப்பித்துக்கொண்டு வீதிவலமாக ஆலயத்தை அடைந்து யாகசாலையில் அதனை வைக்குக.

இதுவே மிருத சங்கிரகணமாம்.

12. அங்குரார்ப்பணம்

அங்குரார்ப்பணம் என்பது முனைப் பாலிகை இடுதல். இது படைத்தலைக் குறிக்கும். படைத்த லாவது புதிதாகத் தோற்றச் செய்தல். அங்குரார்ப்ப ணத்தில் சந்திரன் அதிதேவதையாகப் பூசிக்கப் படுகிறான். சந்திரன் சத்தியம்சம் பெற்றவன், சூரியனிடமுள்ள வெவ்விய கிரணங்களைத் தான் ஏற்றுக் குளிர்ந்த கிரணங்களாக்கித் தானியங்களை முனைகொள்ளச் செய்கிறான். பகல் சிவ அம்சமானது இரவு சக்தியம்சமாதலின், இது கொடியேற்றும் நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு யாகசாலையின் வாயு மூலையிற் செய்யப்படவேண்டியது.

எந்த ஆலயமாயினும் ஈசான திசையிலேயே யாகசாலை அமையவேண்டும். யாகசாலையில் வாயு மூலை மேடையில் நெல், அரிசி, பொரி என்பன பரப்பி அதில் கிழக்கு நோக்கியும் வடக்கு நோக்கியும் வரையப் படும் 5 கோடுகளி னால் 16 பதங்களை அமைக்க. நடுவே யுள்ள 4 பதங்களின் மத்தியில் சந்திர கும் பத்தைத் தாபிக்க. அதிலேயே தெற்கில் கார்த்திகையையும் வடக்கில் உரோ கிணியையும் பூசிக்க

சந்திர கும்பமும்
பன்னிரண்டு பாலிகைகளும்

லாம். வேறுக இரு கும்பங்கள் வைத்துஞ் செய்யலாம். அதனைச் சூழவர பன்னிரு சூரியர்களைப் பூசிப்பதற்காக 12 மண்பாலிகைகளை வைக்க. அவற்றுள் எடுத்து வந்த மண்ணை எருக்கலந்து நிரப்புக. காட்டுவாழை, வில்வம் அரசு என்பவற்றின் இலைகளைச் சேர்த்துக் கட்டுக.

செய்காரிய நிச்சயஞ் செயது புண்ணியாக பஞ்ச கவ்விய நீரினாற் புரோட்சிக்க. சகளீகரணஞ் செய்து சாமானிய அர்க்கியங் கூட்டுக. தானசுத்தி, திரவிய சுத்தி மந்திர சுத்தி என்பன செய்தபின், நடுவில் ஆதார சக்தி முதலாகப் பதுமாசனம் ஈரூக கற்பித்துச் சோம மண்டலம் வரை பூசிக்க. கும்பத்தில் அமுதேசுவரனாகிய சந்திரனைத் தியானம் முதலிய வற்றால் பூசித்தபின் தெற்கே கார்த்திகையையும், வடக்கே உரோகினியையும் பூசிக்க. பின்பு கிழக்கு முதலாக உள்ள 12 பாலிகைகளிலும் வைகர்த்தனன், விவஸ்வதன், மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாட்சி திரிவிக் கிரமன், ஆதித்தியன், சூரியன், அம்சமாலி, திவாகரன் என்னும் 12 சூரியர்களை பூசிக்க.

ஆகாசம் தூய்மை உடையது, தானியங்கள் முளைப்பதற்கு உதவியளிப்பது. ஆகவே, சுத்தமான பாத்திரத்தில் ஆகாச வண்ணமான பசுப்பால் நிரப்பி அதில் வனநெல், எள்ளு, உழுந்து, கரும் பயறு, கொள்ளு, அவரை, பயறு, வெண்கடுகு, துவரை என்னும் நவ தானியங்களை இடுக. அவற்றிற்கு நால் வகைச் சுத்தி செய்து சம்ஹிதா மந்திரத்தாற் பூசிக்க. நவதானிய பாத்திரத்தைத் தருப்பையால்

மூடிக் கையிலேந்திக்கொண்டு ஓஷதி சூக்தம் என்னும் வேத இருக்கைச் செபிக்க. பின்பு தானியங்க ளுக்கு முறைப்படி பூசை முடித்தபின் “எடுத்த கருமம் பலனுடையதாகவும் எப்பொழுதும் மங்கலம் உண்டாவதற்காகவும், இட்டசித்திகள் உண்டாவதற் காகவும் திக்குப் பாலகர்களை வணங்குகிறேன்” என வேண்டுதல் செய்க.

மங்கல வாத்தியம் முழங்க, வேத மந்திரத் துடன் மூன்றுமுறை தானியங்களைப் பாலிகைகளில் இடுக- மேலும், 12 பாலிகைகளிலும் சுருதி, ஸ்மிருதி மேதை பாசம், சுவாஹா, சுவதா, சுஷ்மா, காந்தி, மோஹம், ஐயை, பத்திரை, திரிகர்மா என்னும் 12 மந்திரஞ் சொல்லித் தானியம் தெளிக்கவும். அத்தீர மந்திரஞ் சொல்லி அவற்றின்மீது சிறிது மண் தூவுக சந்திர கும்பத்து நீரெடுத்துப் பாலிகை களில் தெளிக்க. பின்பு சந்திர கும்பத்தில் நீர் நிரப்பிமீட்டும்சந்திர கும்பத்துக்கும், பாலிகைகளுக் கும்பூஜமுடித்து நீராஞ்சனம் செய்க.பாலிகைகளைத் தருப்பை கொண்டு மூடுக. காலை மாலை இரு வேளை களிலும் யாக முடிவு வரை இப்படிப் பூஜை செய்து நீர் தெளிக்கவேண்டும். பயிரின் தோற்றமும் அதனை வளர்க்கும் நீரும் பரம்பொருளே என்பது பின்வரும் தேவாரத்தால் உறுதிப்படும்.

பாரவன் காண் பாரதனிற் பயிரானான் காண்
பயிர்வளர்க்குந் துளியவன்காண் துளியினின்ற
நீரவன் காணீர் சடைமே நிகழ்வித்தான் காண்
நில வேந்தர் பரிசாக நினைவுற்றோங்கும்
பேரவன் காண் பிறையெயிற்று வெள்ளைப்பன்றி

பிரியாது பலநாளும் வழிபட்டேத்தும்
 சீரவன்காண் சீருடைய தேவர்க் கெல்லாஞ்
 சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வந்தானே
 —திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

முனைகள் வெண்ணிறத்தனவாகிநீண்டு அடர்ந்து
 வளருமாயின் மங்கலகரம் என மதிக்க அவை புகை
 நிறமாகி, வக்கிரித்து ஐதாகுமாயின் அகபமாம்.

இதுவே அங்குரார்ப்பணம் என்பது.

13. துலஜாங்குரம்.

இது உடன் பாலிகை இடுதல் எனப்படும்.
 ஆசாரியர் கொடியேற்றத்தினத்திலே காலையில் முத
 லிற் செய்வது. ஒரு பாலிகையைக் கொடித்தம்பத்தின்
 அடியில் அல்லது முஷிகத்துக்கு முன் எடுத்துத்தளங்
 கொண்ட பதுமக் கோலத்தில் வைத்து மண் நிரப்பி
 ஆதித்தியனையும் அதிபதியாகிய பிரமாவையும்
 பூசித்து அதே மந்திரத்தால் நவதானியம் இட்டுப்
 பூசிக்க. முனையொள்ளும் தோற்றத்தை உடன் காட்
 டும்பொருட்டு அப் பாலிகையில் தென்னம்பூவைத்
 தூவி வைக்க. இந்த அங்குரம் கொடியேற்றி முடிந்த
 வுடன் விசர்ச்சனம் செய்யப்படவேண்டும். ஒரே
 கருமத்தில் இரு வேறு அங்குரங்கள் இருத்தலாகாது.

14. பூதசுத்தி அந்தர்யாகம்.

ஆசாரியர் நித்திய கடன்கள் நிறைவேற்றியபின்,
 புதிய ஆடை உத்தரீயம் உஷ்ணீஷம்தரித்து, கண்

டிகை குண்டலம் கணையாளி அணிந்து ஆலய மண்டபத்தில் வடக்குமுகமாக அமருக. ஆசமனம் செய்து மூன்று முறைபிரணாயாமம் முடித்துச் செய்காரிய நிச்சயம் செய்க.

விக்னேசுவர பூஜை புண்ணியாகவாசனம் என்பன முடித்தபின் பூதசுத்தி செய்க. முதலில் ஆசாரியர் கரநியாசஞ் செய்க. தமது தேகமானது பிருதிவி முதலான ஐம்பூதங்களை விதையாகக்கொண்டு பிரம விட்டுணுக்களின் உதவிபால் முளைத்து வளர்ந்து இராகம் துவேஷம் தர்மம் அதர்மம் மோகம் என்னும் ஐந்து மூலங்களை உடையதாகவும் வித்தை வித்தியாபதிகளாற் பரிபாலிக்கப்படுவதாகவும், கலை முதலான தத்துவங்களைச் சாரமாகக் கொண்டதாய் தன்மாதிரை ஐம்புலன்கள் என்னும் பெருங்கிளை சிறுகிளைகளை உடையதாகவும், விஷயமாகிய இலைகளையும் சிந்தனையாகிய பூக்களையும் புத்தியாகிய பழங்களையும் உடையதாகவும், புருஷனாகிற பறவையினால் அனுபவிக்கப்படுவதாகவும், போகத்தையும் புசிப்பவனையும் மதிக்காதது ஆகவும், அடிதலைமாறி மேல் நோக்கிய வேரும் கீழ்நோக்கிய சாகைகளையுடையதுமான ஒரு பெரிய ஆலமர வடிவம் உடையதாகக் கற்பித்து நினைக்க.

முதலில், நிவிர்த்திகலா மந்திரத்தை பீஜத்துடன் ஐந்துமுறை உச்சரித்து முச்சை உள் நிரப்புவதனால் அந்த ஆலமரத்து இலை பூ பழம் என்பன உலர்ந்தனவாக மதிக்க. பிரதிட்டா கலா மந்திரத்தை பீஜத்துடன் நான்குமுறை உச்சரித்து முச்சை உள் நிரப்புவதனால் அவை நனைந்தனவாக மதிக்க. வித்யாகலா மந்திரத்தை பீஜத்துடன் மும்முறை உச்சரித்து

மூச்சை உள்ளடக்குவதனால், இடக்காற் பெருவிரலில் இருந்து மேலெழுகின்ற காலாக்கினியால் அம் மரத்து இலை முதலியன யாவும் உலர்ந்து எரிந்தனவாக மதிக்க. சாந்தி கலா மந்திரத்தை பீஜத்துடன் இரு முறை உச்சரித்து மூச்சை வெளிவிடுவதனால் எரிந்த ஆலமரம் முழுவதும் சாம்பராகிப் பத்துத் திக்கிலும் பரவியதாக மதிக்க சாந்தியதீத கலா மந்திரத்தை பீஜத்துடன் ஒருமுறை உச்சரித்து மூச்சை வெளிவிடுவதனால் சுத்தமான பளிங்குபோன்ற ஆகாய வடிவமானதாக மதிக்க.

பின்பு எல்லாம் சூன்னியமானதாக மதிக்க. “வெளஷ்ட்” என்பதை இறுதியாகக்கொண்ட மூல மந்திரம் உச்சரித்து சிகையிலிருந்து கீழ்நோக்கிய தாமரைப் பூவினால் சொரியப்படும் அமுத தாரை எல்லா நாடிகள் வழியாகவும் உள்ளும் புறமுமாச்சுச் சரீரம் முழுவதும் சென்று நிரம்பியதாக மதிக்க. இருதயத்தில். கொடியும் இலையும் கொண்ட தாமரைப் பொகுட்டு வடிவத்தில் பிரணவத்துடன் அகரம் முதலாக முன்று மாத்திரை உச்சரிப்பதனால் சுத்தவித்தை ரூபமான ஆசனத்தைக் கற்பிக்க, அந்தப் பொகுட்டில் புரியட்டகம் எனப்படும் சூக்குமதேகம் நான்கு கலைகளோடு கூடிய பிரணவத்தினால் நிரம்பியதாகப் பாவிக்க

அந்தச் சூக்குமதேகத்தில் துவாதசாந்தத்தில் இருக்கும் பீஜரூபமான ஆன்மாவை பிரணவத்தோடு மூச்சை நிரப்புவதனால் படைப்புமுறையில் கொண்டு வந்து சோதிமயமானதாகத் தாபிக்க. “வெளஷ்ட்” அந்தமான சக்தி மந்திரத்தை உச்சரிப்பதனால், கடை

யப்பட்ட. சக்திப் பெருக்காக அமையும் அமுத தாரையால் அந்த ஆன்மாவுக்கு அபிஷேகஞ்செய்க. பின்பு இந்தயத்தில் ஆசனம் மூர்த்தி என்பவற்றைக் கற்பித்து மனத்தினால் எல்லா உபசாரங்களோடும் பூஜை செய்க

பின்பு அங்கநியாசம், விசேட அர்க்கியம் மந்திரசுத்தி என்பவற்றை முன் சொன்ன முறைப்படி செய்க.

கணேச ஹஸ்தம் செய்க. ஆசாரியர் சந்தனம் முதல் தலைப்பாகை உஷ்ணீஷம் ஈரூன அலங்காரங்களைத் தமது தேகத்திற் செய்துகொள்க. தமது வல உள்ளங்கையில் இடதுகைப் பெருவிரலால் சந்தனம் பரப்பி ஆசனமும் மூர்த்தியும் கற்பித்து பெருவிரல் முதல் சிறுவிரலீருக ஈசானம்முதல் சத்தியோசாதமீரூன ஐந்து மூர்த்திகளை நியசிக்க. உள்ளங்கையில் வித்தியாதேகமும் நேத்திரங்களும்கற்பித்து மஹா கணபதியை எழுந்தருளுவிக்க. அங்கங்களை சிறுவிரல் முதலாகக் கற்பித்து பரமீகரணஞ் செய்து ஒளிமயமாகத் தியானிக்க. இரு கரங்களையும் தமது சிரசின்மேல் உயர்த்திக் குவித்தபடி பிரமரந்திர வழியாகப் பிரவேசிக்கும் ஒளியினால் உள்ளும் புறமுமாய் இருந்த இருட்படலங்கள் துரத்தப்பட்டனவாகச் செய்க, திகாந்தம் வரையும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் ஒளியைக் கற்பிக்க.

பின்பு அத்திர மந்திரத்தை ஏழு உருச்செபித்து ஞானகட்கம் எனப்படும் தருப்பையாலான ஞானவாளை ஆசாரியர் தமது வலப்புற இடுப்பில் சொருகிக்கொள்க. பஞ்ச கவ்வியத்தை முறைப்படி பூசித்

துச் சேர்க்க. நெற்பொரி சந்தனம் வெண்கடுகு விபூதி புஷ்பம் தருப்பை அட்சதை என்னும் ஏழின் கூட்டத்தையாவது சுத்த நெற்பொரியை மாத்திரமாவது இரட்சையின் பொருட்டுச் சிந்துவதற்காக கையில் வைத்து “ஹும்பட்” என்பதை ஈருகக் கொண்ட அத் திர மந்திரத்தால் ஏழுதரம் செபிக்க. பஞ்சகவ்வியம் அர்க்கியம் என்பவற்றுற் புரோட்சித்தபின் அவற்றைச் சிந்தி இரட்சை செய்துகொள்க.

15 இரட்சாபந்தனம்

இரட்சாபந்தனம் என்பது காப்புக் கட்டுதல். அதாவது, எடுத்த கருமம் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேறுவதற்காகவும், குறித்த கருமமேயன்றிப் பிற செயலில் ஈடுபடலாகாதெனத் தடுப்பதற்காகவும், பஞ்ச பூதங்களினாலும் மற்று எவ்வகையாலும் இடையூறு நேராதிருப்பதற்காகவும் ஆசாரியர் தம்மையும், மூர்த்திகளையும் மந்திர பூர்வமாகக் கட்டுப் படுத்திக் கொள்ளுதலாகும். இரட்சா என்பது எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்குவது எனப் பொருள் படும் ர-எல்லா; க்ஷ-பாபநாசம்.

ஆசாரியர் தற்பாதுகாப்புக்காகக் காப்புக் கட்டுதல் பொருத்தமானது. எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு என்ன பாதுகாப்பு வேண்டும்? அரைது உருவத்திரு மேனியாகக் கருதப்படும் மூர்த்திகளுக்கு ஏன் இரட்சாபந்தனம் செய்யவேண்டும் என்ற ஐயப்பாடு நேரலாம். இறைவனுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டியதுமில்லை நம்மால் அது செய்யப்படவும் முடியாது. சகல சீவான்மாக்களின் பாதுகாப்புக்குமாகவே அவற்றை

யெல்லாம் தம்முள் அடக்கியிருக்கும் இறைவனது திருவுருவில் காப்புக் கட்டப்படுகிறது. இது கருவிலுள்ள குழந்தைக்காகத் தாய் தனக்கு காவல் செய்து கொள்வது போல அமையும்.

குறித்த கருமத்தின் பொருட்டுக் காப்புக் கட்டிக் கொண்டவர் அக்கருமம் நடைபெறும் இட எல்லை கடந்து அப்பாற் செல்லல் ஆகாது. அவரது இன்பந்துக்கள் சார்பில் உண்டாகும் இன்ப துன்பங்கள் காரணமான தீட்டுக்கள் அவரைப் பாதிக்கமாட்டா.

ஆசாரியர் ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி நிரப்பு. வித்து அதில் வெற்றிலை பாக்கு, விபூதி, நடுவே ஒரு தேங்காய் என்பவற்றை வைப்பிக்க. தேங்காயின் மேல் பொற்காப்பையும், பருத்திநூலின் 21 இளை, 11 இளை, 9 இளை அல்லது 7 இளை கொண்டாவது முறுக்கப்பட்டு மஞ்சல் பூசிய, கயிற்றையும் வைக்குக புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய நீரினால் அத்திர மந்திரமும் சிவமூல மந்திரமும் சொல்லிப் புரோட்சிக்க.

பாத்திரம் இருக்கும் பீடம் ஆதார சக்தியாகவும், பீடக் கால்கள் ஆத்ம, வித்தியா, சிவ தத்துவங்களாகவும், பாத்திரம் பிரகிருதி தத்துவமாகவும், அரிசி சுவாகா சுவாதா வஷட் வெளஷட் சிரௌஷட் ஹம்பட் நம எனப்படும் ஏழு கோடி மகாமந்திரங்களாகவும், விபூதிப் பாத்திரம் மாயா சக்தியாகவும், தேங்காய் மகா கணபதியாகவும், விபூதி லகுளீசுவரராகவும், பொற்காப்பு - நூற்காப்பு என்பன அனந்தன் முதலான எட்டு மகா நாகங்களா

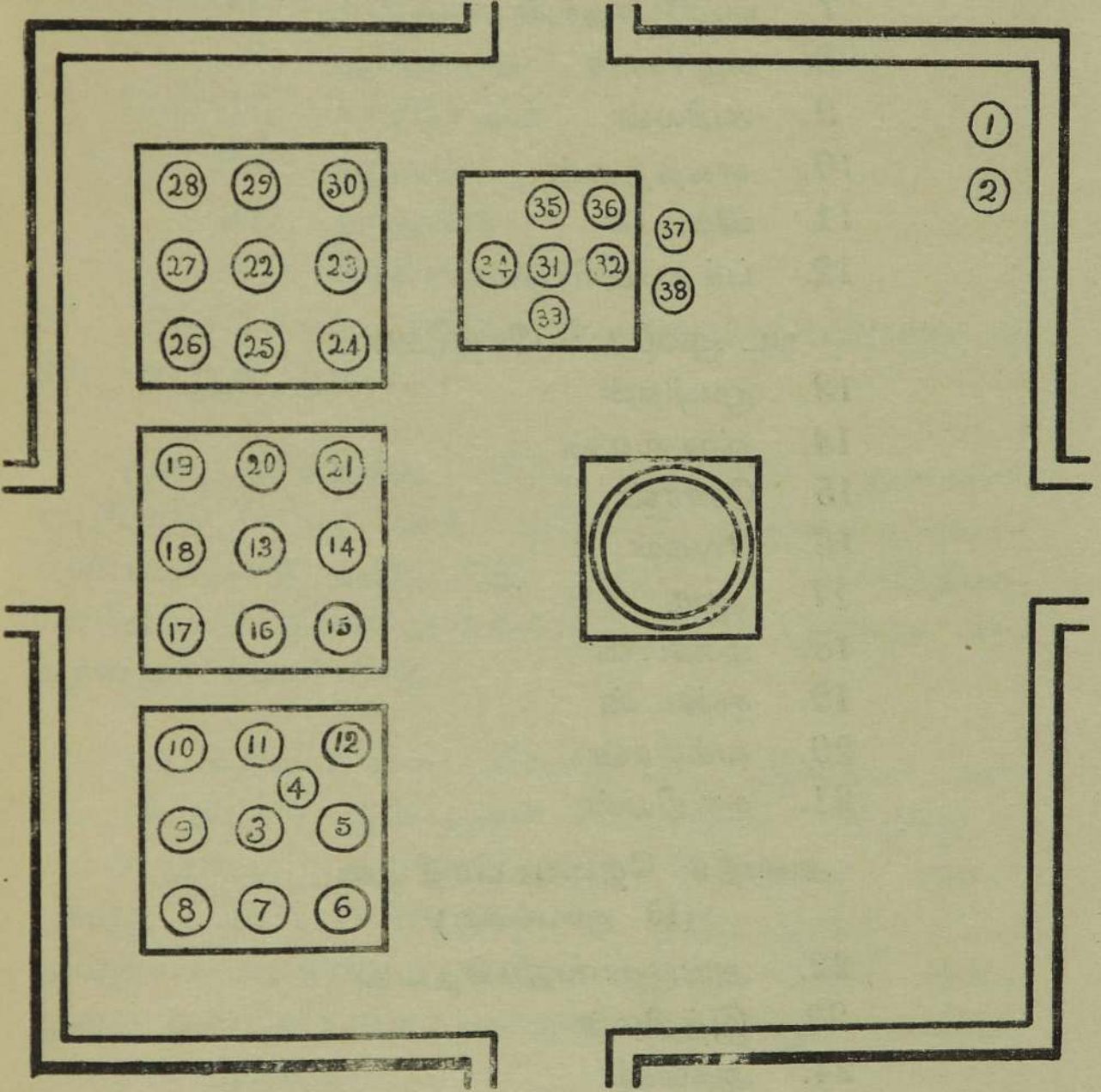
கவும், மூன்று தத்துவங்களாகவும் ஆசாரியர் கற்பனை பண்ணி முறைப்படி பூசித்து நீராஞ்சனம் செய்க. இடது அநாமிகை அங்குட்ட விரல்களால் தேங்காயுடன் காப்புநூலை அழுத்திப் பிடித்தபடி வலது அநாமிகை அங்குட்ட விரல்களால் விபூதியைத்தொட்டு இருதய, திரியம்பக மந்திரங்கள் சொல்லி ஈசான திசை நோக்கி மும்முறை உருவுக.

சகல வாத்தியங்களும் முழங்க ஆசாரியர் வடக்கு முகமாக இருந்து, இரட்சை மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி தமது வலக்கையில் இரட்சாபந்தனம் செய்க. பின்பு மூல மூர்த்தி, உற்சவ மூர்த்தி, அஸ்திரதேவர், முஷிகம், பலிபீடம், சண்டேசுரர் என்னும் மூர்த்திகளுக்கு இரட்சாபந்தனம் செய்து நீராஞ்சனம் சமர்ப்பிக்க.

தம்பப் பிரதிட்டை முதலான கும்ப அமைப்பு

தம்பப் பிரதிட்டை முதலான கும்ப அமைப்பு

1. யாகேசுவரன்

2. யாகேசுவரி

தம்பப் பிரதிட்டை

3. கணபதி

4. வல்லபை

- 5 வாமனன்
6. சூர்ப்பகர்ணன்
7. லம்போதரன்
8. கஜானன்
9. கபிலன்
10. ஏகதந்தன்
11. விகடன்
12. பக்தப்பிரியன்

பட முஷிகப் பிரதிட்டை

13. முஷிகன்
14. ஹ்ரஸ்வன்
15. கோரன்
16. வேகன்
17. ஆகு
18. மண்டன்
19. சண்டன்
20. வக்கிரன்
21. சத்தியன்

அஸ்திர தேவப் பிரதிட்டை (10 கும்பங்கள்)

22. அங்குசாஸ்திரதேவன்
23. இந்திரன்
24. அக்கினி
25. இயமன்
26. நிருதி
27. வருணன்
28. வாயு
29. குபேரன்
- 30 ஈசானன்

பலிபீடப் பிரதிட்டை

(6 கும்பங்கள்)

31. அவிக்கினன்
32. ஆமோதன்
33. பிரமோதன்
34. சுமுகன்
35. துர்முகன்
36. விக்கினகர்த்தா

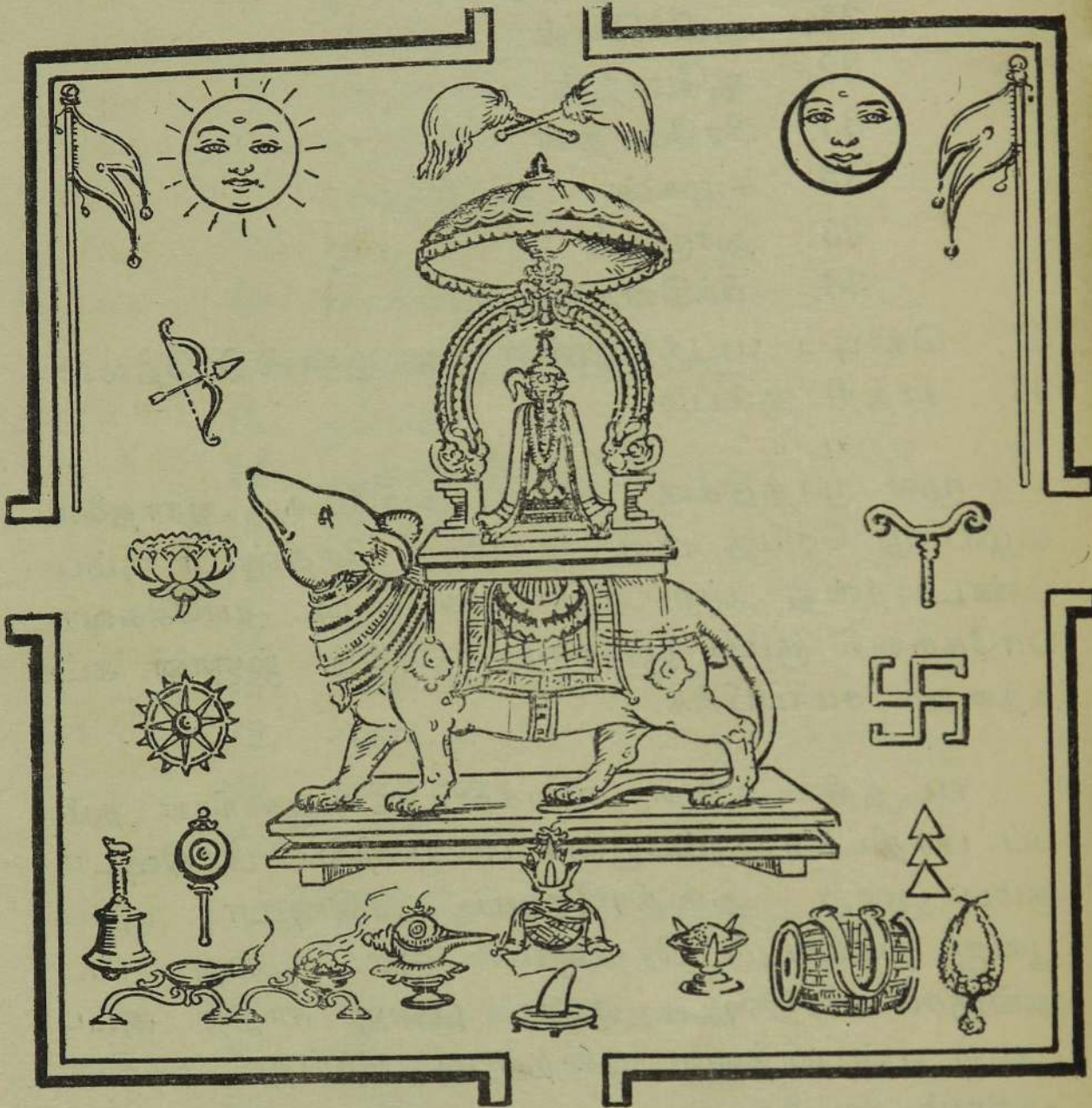
37. கொடிப் படத்திலுள்ள அங்குசாஸ்திரதேவன்
38. சாந்தி கும்பம்

மூல மூர்த்திக்கு விசேட அபிடேக ஆராதனை வழிபாடு செய்த பின் ஆசாரியர் பிரதிஷ்டா கும்ப மண்டபத்தை அடைந்து முறைப்படி யாகேசுவர யாகேசுவரி கும்ப பூசையை முடித்து ஜ்ஞான கட கத்தைச் சமர்ப்பிக்க.

படத்தில் உள்ள விளக்கப்படி ஆசாரியர் தம் பப் பிரதிட்டா கும்பபூசை படமுஷிகப் பிரதிஷ்டா கும்ப பூஜை, அஸ்திரதேவப் பிரதிஷ்டா கும்ப பூஜை, பலிபீடப் பிரதிஷ்டா கும்ப பூஜை, பட அங்குசப் பிரதிஷ்டா கும்ப பூஜை, சாந்தி கும்ப பூஜை என்பவற்றை முறைப்படி செய்து அக்கினி காரியம் முடிக்க.

17. கொடிப்பட அமைப்பு

கொடித்தம்பத்தின் உயரத்தைப்போல இரு மடங்கு நீளமுடையதாக கொடிச் சீலையைத் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும். அதனை மூன்று பாகமாகப் பங்கிட்டு முதலிலுள்ள ஒரு பாகத்தைப் பின்னும் மூன்று பங்காக்கி நடுக்கூறில் சீலையளவு அகலங் கொண்ட சற்சதுரம் வரைக. அதன் மத்தியில்

முஷிகம், அதன் முதுகில் பொருந்தும் படி அங்கு சரஸ்திரதேவர் திருவாசி பீடத்துடன், அதன் மேல் பட்டுக்குடை, இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இரட்டைச் சாமரம், வலம் இடம் பக்கங்களில் இரு கொடிகள், சூரியன் சத்திரன், அம்புவில், கட்வாங்கம் (யோகதண்டம்) பதுமம் சுவஸ்திகம், சக்கிரம், ஸ்ரீவத்சம், முஷிகத்துக்குக் கீழே கும்பம், தந்தம், பாலிகை எல்லாவற்றிற்கும் கீழ் வரிசையில் கண், ண்டி, சங்கு, தூபம், மேளம். தீபம்' மலர் மாலை, மணி என்னும் இவற்றை வரைந்து கொள்ளவேண்டும்,

கொடிச்சீலையின் நுனியை வலமாக முறுக்கிப் பிரமக்கிரந்தியாக முடிச்சை இடுக. அதன் கீழ் சீலையளவு அகலங்கொண்ட மெல்லிய முங்கில் துண்டம் அல்லது கமுகஞ்சலாகை வைத்துக் கட்டிப்படம் விரிந்த நிலையில் இருக்கும்படி அமைத்துக் கொள்க. கொடிச் சீலையினளவு கொண்ட புதிய நூற்கயிற்றைத் தேடிக் கொண்டு அதன் ஒரு அந்தலையைக் கொடிச்சீலையின் பிரமக் கிரந்தியில் முடிந்து கொள்க.

இதுவே கொடிப்பட அமைப்பாகும்.

18 கொடிமரம் கொடிச்சீலை கொடிக்கயிறு என்பவற்றின் விளக்கம்.

கொடிப்படத்தின் மத்தியில் அமைத்துக் கொண்ட முஷிகமாவது, இருவினையொப்பினாலாகிய பரிபக்குவம் வாய்ந்த சீவான்மாவாகும். முஷிகத்தின் முதுகில் தாங்கப்பட்டிருக்கும் அங்குசாஸ்திர

தேவர் சீவான்மாக்கள் மலபரிபாகம் பெற்றதற்கு அடையாளமாக சக்தி நிபாதம் அடைந்தமையைக் குறிப்பதாகும். படத்தின்மேல் உள்ள பிரமக்கிரந்தி யாகிய முடிச்சுடன் கட்டப்படும் கயிறுவது சீவான் மாவைப் பரமான்மாவிடம் சேர்ப்பிக்கும் திருவருட் சக்தியாகும். தருப்பைக் கயிறு பாசமாகும். பதி, பசு பாசம் என்னும் மூன்றும் நிலைபெறியுள்ள முப் பொருள்கள்.

இங்கு கொடித்தம்பமே பதி என்றும், கொடிச் சீலையில் நடுநாயகமாக விளங்கும் முஷிகமே இறை வன் திருவருளைப் பெற்ற சீவான்மா என்றும், அதிற் கட்டியிருக்கும் கயிறே திருவருட் சக்தி என்றும்; தருப்பைக் கயிறே பாசம் என்றும் கருத்திற் கொள்க. சீவான்மாவைப் பரமானவாகிய இறைவ னிடம் சென்றடையவிடாது தடுத்திருக்கும் பாசமே இறைவன் திருவருள் துணையாகச் சீவான்மா இறைவனை அடைய முயலும்போது விலகி நின்று அதற்குத் துணைச்செய்கிறது. ஆன்மா இறைவனை அடைந்த பின்பு பாசம் மறைந்து விடுகிறது. ஆனால், ஒரு போதும் அது அழிவதில்லை. இதே கருத்து இங்கு தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. அதாவது, கொடிச்சீலை கொடித்தம்பத்து நுனிவரை ஏறிய வுடன் துணையாகநின்ற திருவருட்சக்தி பதியோடு ஐக்கியமாவதைக் குறிப்பதற்காகக் கயிறு மறைக்கப்படுகிறது. தருப்பைக் கயிறு கொடித்தம் பத்து உச்சியில் கட்டப்பட்டு இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அது சுழுமுனை என்னும் நாடியின் இயக்க மாகும்.

கொடி ஏற்றப்பட்டவுடன் திருவருட்சக்தியாகிய கயிறும், சுழுமுனா நாடி இயங்கும் பாசமாகிய தருப் பைக் கயிறும், ஆன்மாவைத்தாங்கும் திரோதான சக்தியாகிய கொடிச்சீலையுள் ஐக்கியமாகி மறைந்து தம்பத்தோடு சுற்றப்பட்டதும் இறைவனைவிட வேறாக ஒரு பொருள் இல்லை என்ற உண்மைதெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. கொடித்தம்பத் தோற்றம் முழுவதும் பஞ்சாக்கரக்குறிப்பாக உள்ளது. கொடித் தம்பம் பதினாழுத்து, கொடியேற்றுங் கயிறுபரை எழுத்து; கொடிச்சீலையில் எழுதப்பட்ட முஷிகம் உயிர் எழுத்து; கொடிச்சீலை திரோத எழுத்து; தருப் பைக் கயிறு மலையுத்து. இவைமுறையே பொருந்த 'சிவாய நம' என்றாகும். கொடித்தம்ப பூசையைக்கண்டு நாம் வணங்கும்போது கொடி மரத்துக்குத்தான் பூசை நடக்கிறதா, அல்லது கொடிச் சீலைக்குப் பூசை நடக்கிறதா என்ற பேத உணர்ச்சி தோன்றுவதில்லை. இதுவே அத்துவித நிலையாகும்- மணிவாசகப்பெருமான் கூத்தப்பெருமானது திருவடியை அடைந்ததாகிய முத்தி நிலையும் இதுவே.

19. படத்துக்கு இரட்சாபந்தனம் முதலியன.

கொடிப்படத்திலுள்ள முஷிகம் அங்குசம் என்பவற்றைப் பஞ்சகவ்விய நீரினாற் புரோட்சிக்க. பிம்ப சுத்தி செய்க. நேத்திர மந்திரத்தினால் முஷிகத்துக்கு நயனோன்மீலனம் (கண் திறத்தல்) செய்க. தேன் பாத்திரத்தைக் காண்பிக்க. கண்ணாடி கொண்

டாவது கூர்ச்சங்கொண்டாவது மூஷிகத்தை ஜலாதி வாசம் (நீரில் மூழ்குவித்தல்) செய்க. சூழவர இந்த திரன் முதலிய அட்டதிக்குப்பாலகர்களைப் பூசித்து “ஓ! திக்குப் பாலகர்களே, திசைகளில் இருந்து வரும் இடையுறுகள் வராமல் விநாயகப் பெருமானது ஆணைப்படி காவல் புரிவீர்களாக” என்று வேண்டுகை செய்க. ஒரு முகூர்த்த வேளை கழிந்த பின் படத்துக்கு (பிரமக்கிரந்தியில்) இரட்சாபந்தனம் செய்து அஸ்திர மந்திரம் சொல்லி மணியையும் கட்டுக.

20. பட மூஷிக பூர்வசந்தானம்.

பூர்வ சந்தானம் என்பது முன் தொடர்பு அதாவது ஆன்மாவுக்கு உள்ள பசு போதத்தை நீக்குதலாகும். பசு போதத்தை நீக்குதல் பதி போதத்தை ஆக்குதற்கு வழியாகும். மூஷிகம் இங்கே பசு. அதாவது வாகனம். அப்படியானால், அதன்மேல் பதியாகிய இறைவன் திருவுருவம் ஏன் வரையப் படுவதில்லை? அங்குசம் ஏன் வரையப் படுகிறது? இறைவன் நிர்விகாரி. அவர் யாதொன்றையும் தாமே செய்வதில்லை. அவரது ஆணையே நடத்துவிக்கிறது. அதற்கு அடையாளமாகவே அங்குசம் வரையப்படுகிறது.

மூஷிகத்தின் உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையும் பூமாயொன்றைத் தொங்கக் கட்டுக. மூன்று பாகமாகப் பங்கிடுக உச்சியை அடுத்துள்ளது உருத்திர பாகம், முண்டத்தை அடுத்துள்ளது விஷ்ணுபாகம், பாதத்தை அடுத்துள்ளது பிரம பாகம். மூன்று

பாகத்திலும் முறையே சிவதத்துவம், வித்தியாதத்துவம். ஆத்மதத்துவம் என்னும் முன்றையும் அவற்றின் அதிபதிகளான உருத்திர விஷ்ணு பிரமாக்களையும் பூசிக்க.

பின்பு சிவதத்துவம் முதல் பிருதிவீ தத்துவம் ஈருன முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அவ்வத்தத்துவங்களின் தலைவர் (தத்துவேசுவரர்)களாக முறையே சிவன் முதல் ஸ்ரீகண்டர் வரை சொல்லப்படுபவர்களையும் பூசிக்க. பின்பு மூர்த்தி மூர்த்தீசுவரர்களையும் பூசிக்க. அதன்மேல் முஷிகத்தைச் சுற்றி விபூதி தருப்பை, எள்ளு என்பவற்றால் தனித்தனி முன்று காவல் மதில்களைக் கற்பித்து முஷிகத்தைத் துயிலு விப்பதாக (சயனாரோபணம்) கற்பிக்க.

21. பட அங்குச பூர்வசந்தானம்.

முஷிகத்துக்குக் கற்பித்ததுபோல அங்குசத்துக்கும் முன்றுபாகங் கற்பித்து, தத்துவ தத்துவேசுவர, மூர்த்தி மூர்த்தீசுவர பூஜைகளை முடித்து சயனாரோபணம் அமைக்க. அதன்மேல் முஷிகம் அங்குசம் என்பவற்றிற்குப் பூஜை ஓமம் என்பவற்றை முறைப்படி செய்துமுடிக்க.

22. பட முஷிக அஸ்திரங்களின் பச்சிமசந்தானம் அல்லது ஸ்பரிசாகுதி.

பச்சிமசந்தானம் என்பது பிற்தொடர்பு. அதாவது பசுபோதம் நீக்கப்பட்டபின் சிவபோதத்தை

வருவித்தல். ஓமாக்கினி, கும்பம், விம்பம் என்னும் இம் மூன்றினோடு ஆசாரியர் தம்மையும் நாடிசந்தான (நூல் கொண்டு தொடுத்தல்) முறையில் தொடர்பு படுத்தியபின் செய்யப்படும் பூஜை, ஜபம், ஆஹுதி என்பவற்றால் ஒன்றுபடுத்தி விம்பத்தில் தெய்வீகத்தை உருவேற்றிவித்தலாம்.

முதலில், முஷிக பச்சிமசந்தானம் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய மூன்று பாகத்திலும் முடித்தபின் அங்குசாஸ்திர பச்சிமசந்தானம் செய்யப்படவேண்டும். முன்பு பூசித்து வைத்திருக்கும் சாந்தி கும்பத்தை ஓமகுண்டத்தின் பக்கலில் வைத்துக்கொண்டு அதில் முஷிக மூல மந்திரத்தை ஒரு முறை செபிக்க. பின்பு குண்டத்தில் அதே மந்திரஞ் சொல்லிச் சம்பாத ஆகுதி செய்க சம்பாத ஆகுதி என்பது அக்கினியில் ஆஹுதி செய்யப்பட்ட நெய்யின் எஞ்சிய பாகத்தை அதே சிருவத்தினால் (கரண்டியினால்) பூசிக்கப்பட்ட கும்பத்தையோ, விம்பத்தையோ தொடுதலாம்.

அக்கினியில், ஆதார சக்தியையும், முஷிகத்தையும், ஆத்ம-வித்தியா-சிவ தத்துவங்களையும், பிரம-விஷ்ணு - உருத்திர தத்துவங்களையும் பூசித்தபின் தனித்தனி மூன்று ஆகுதி செய்க. அப்படியே மூர்த்தி மூர்த்தீஸ்வரங்களையும் பூசித்து மும்மூன்று ஆகுதி செய்க. கணேச மூலமந்திரஞ் சொல்லி 25 ஆகுதி செய்க. சாந்தி கும்பத்தில் அஸ்திர மந்திரம் 10 உரு செபிக்க. முன்போல சம்பாத ஆகுதி செய்க. 'சிருக்கு' எனப்படும் பெரிய கரண்டியில் முன்போல தத்துவ - தத்துவேசுவரங்களையும் மூர்த்தி மூர்த்தீசு

வரர்களையும் பூசித்தபின் நெய் நிரப்பி மூஷிக ஆத்ம-
வித்தியாசிவ தத்துவங்களுக்கும், பிரம - விஷ்ணு -
உருத்திர பாக அதிபதிகளுக்கும் இது உரியதாகுக
என்ற கருத்தில் “சுவா” என்றுசொல்லி அக்கினியில்
நெய்யை ஆகுதிசெய்து, சிருக்கு சிருவங்களைக் கையி-
லேந்தியபடி நாடி நூல் வழியாகத் தொட்டபடி
சாந்தி கும்பத்தையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு பட-
மூஷிக சமீபம் போகவும். தருப்பையின்மூலம் மத்தி-
நுனி என்பவற்றால் சாந்திகும்ப நீர் தொட்டு மூன்று
பாகத்துக்கும் புரோட்சிக்க. மூன்று பாகங்களையும்
தருப்பையால் தொட்டுச் செபித்து, புரோட்சித்து
பூசித்தபின் கிருக்கு சிருவங்களைக் கையிலெடுத்து
“ஹா” என்றுசொல்லி எஞ்சிய நெய்யை விம்பத்துள்
விடுக. குண்டலத்தில் “சுவா” எனத் தொடங்கிய மந்-
திரம் விம்பத்தில் “ஹா” எனச் சொல்லி முடித்து
ஆகுதி செய்தலே “ஸ்பர்சாகுதி” என்பதன் விளக்க-
மாகும்.

அவ்வாறு ஆகுதி செய்தபின், “ஆத்ம-வித்-
தியா-சிவ தத்துவ அதிபதிகளாகிய, ஓ! பிரம -
விஷ்ணு-உருத்திரர்களே! விநாயகப் பெருமானுக்குப்
பெருவிழாச் செய்யும்பொருட்டு அமைத்துக்கொண்ட
இந்தக் கொடிப்பட மூஷிகத்தில் விழாத்தொடங்கி
முடியும்வரையும் சாந்நித்தியமாக எழுந்தருளுவீர்-
களாக” என விண்ணப்பிக்க. பின்பு குண்ட சமீபம்
போய் உட்கார்ந்து பிராயச்சித்தமாக அகோர மந்-
திரத்தால் 108 ஆகுதி செய்து, பூர்ணாகுதியையும்
முடிக்க. இதுவே மூஷிக பச்சிம சந்தானமாகும்.

பின்பு, இவ்வாறே அங்குசாஸ்திரத்துக்கும் பச்

சிம சந்தானம் செய்தல்வேண்டும். ஆனால், ஐபம், ஆகுதி என்பவற்றில் அங்கே சொல்லிய மூஷிக மூல மந்திரத்துக்குப் பதிலாக இங்கே கணேச மூல மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஏனையெல்லாம் முன்போலவே செய்தபின் விண்ணப்பிக்கும்போது “இந்தக் கொடிப்பட அங்குசாஸ்திரத்தில் சாந்தித்தியமாக எழுந்தருளுவீர்களாக” என்று மாற்றிச் சொல்லவேண்டும்.

23. இரட்சைதரித்தல்.

பூர்ணகுதி செய்து ஓமாக்கினி பூஜை முடித்தபின் இறுதியாகச் செய்யும் பலிகளை இடுக. ஓமாக்கினியில் இரட்சை எடுத்துக் குழைத்துக்கொண்டுகும்பங்கள், படமூஷிக, அங்குசம் என்பவற்றிற்குத் தரிக்க. கும்பங்களுக்கு நிவேதனம் நீராஞ்சனம் என்பன செய்துமுடிக்க பட மூஷிகத்துக்கும், சூரிய விம்பத்துக்கும் கண் மையிடுக.

24. கொடிப்பட பூஜை.

கொடிப்படத்தில் வரையப்பட்டிருக்கும் குடையின் - தயாகரணையும், கும்பத்தில் - வரதனையும், மூஷிகத்தில் - அங்குசத்தையும், கமலத்தில் - சர்வசாட்சியையும், அம்புவில்லில் - பராக்கிரமத்தையும், தந்தத்தில் - கம்பீரத்தையும், சக்கிரத்தில் - கிரீடியையும், கட்டுவாங்கத்தில் - கஜப்பிரியனையும், சூரிய விம்பத்தில் - கணசூரியனையும், சந்திர விம்பத்தில் - சந்திரனையும், பதுமத்தில் - ஈசானரையும், பேரிகையில் (மேளத்

தில்) - கணநாத தத்துவத்தையும், பாலிகையில் - பிரமாவையும், அங்குசத்தில் - அங்குசாஸ்திரத்தையும் முழுவதிலும் - மஹா கணபதியையும் பூஜைசெய்க.

25. மூலமூர்த்தி விசேடபூஜை.

மூலஸ்தான விநாயகப்பெருமாலுக்கு நிவேதனம் தீபாராதனை முதலான விசேட வழிபாடுசெய்து கொடியேற்றக் கிரியை செய்வதற்கு அனுமதி பெறுக. மூல முஷிகத்துக்கும் விசேட பூஜைசெய்து அனுமதி பெறுக. கொடிப்படத்துக்கு தீபாராதனை செய்து கேடகம் முதலான ஆசனத்தில் ஏற்றிவைத்து, அஸ்திர தேவருடன், மய்களவாத்தியம் முழங்க வீதி வலமாக வந்து கொடித்தம்பத்துக்கு அருகில் இருத்துக.

26. உற்சவமூர்த்தி விசேடபூஜை.

உற்சவ மூர்த்திக்கு விசேட அபிஷேகம் அலங்காரம் என்பன செய்து நிவேதனம் சமர்ப்பித்து தீப ஆராதனை செய்தபின் மங்கலவாத்தியம் முழங்க வேதகோஷத்துடன் எழுந்தருளுவித்துத் தம்ப மண்டபத்தில் வடக்குமுகமாகச் சிறந்த ஆசனத்தில் அமர்த்துக.

27. பேரீதாடனம்.

பேரீதாடனம் என்பது ஆசாரியர் பேரிகை எனப்படும் மேளவாத்தியத்துக்கு முறைப்படி பூஜை

செய்து மந்திர உச்சாரணத்துடன் மேளத்தை ஒலித்து, விநாயகப்பெருமானுக்குச் செய்யவிருக்கும் விழாவின் கால எல்லைகளை அகில தேவர்களுக்கும் அறிவித்து அவர்களைச் சமுகந்தரும்படி விண்ணப்பம் செய்தலாகும்.

பெருவிழாச் செய்தலின் முக்கிய நோக்கமாவது, இறைவன் ஆன்மாக்கள்பொருட்டு இடைவிடாது செய்தருளும் ஐம்பெருந்தொழில் நிகழ்ச்சியை மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தி அவர்களை இறைவனது திருவருளுக்கு ஆளாக்குவித்தலாகும். ஐம்பெருந்தொழில்களாவன:- படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல். அருளல் என்பன. இந்த ஐந்தொழில் நிகழ்ச்சியும் நடராஜத் திருவடிவத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன

“தோற்றம் துடியதனில் தோயுந்திதி அமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய் ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதி ரோதமுத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.”

என வரும் வெண்பாவினால், அது விளக்கப்படுகிறது.

கூத்தப்பெருமான் தமது வலத்திருக்கரம் ஒன்றில் துடி எனப்படும் உடுக்கையைத் தரித்துள்ளார். அந்த ஆனந்தக் கூத்து இடைவிடாது நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. உடுக்கையும் ஒலித்தவண்ணமாகவே இருக்கிறது. நாத தத்துவமே பிரபஞ்ச சிருட்டிக்கு - படைத்தலுக்கு, மூலமாகவுள்ளது. உடுக்கையானது ஒலிக்க ஒலிக்க படைத்தல்தொழில் நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது. இதனை நட

ராஜத் திருவுருவத்தில் காட்டவே “தோற்றம் துடிதனில்” என்றார். இங்கே பெருவிழாவில் ஆசாரியர் மேளவாத்தியத்தில் நாத தத்துவத்துக்குப் பூஜை செய்து ஒலியெழுப்பி, உற்சவ ஆரம்ப விஷயத்தை யாவருக்கும் தெரிவிக்கிறார். இந்த உண்மையைப் பின்பற்றியே உலகியல் அரசாங்கத்திலும் மன்னர்கள் வள்ளுவனைக்கொண்டு முரசறைவித்து மக்களுக்குச் செய்திகளை வெளிப்படுத்தி வருவாராயினர். இதற்கு ஆதாரமாக, கந்தபுராணத்திலே, முருகப் பெருமானுக்கும் தெய்வநாயகி அம்மையாருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தில் திருமணம் நிகழ்விருக்கிறது என்ற செய்தியைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் அறிவிக்க அறிந்த முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி.

“ஆயகாலையின் முசுகுந்தன் அப்பதி தன்னின் மேயிஞர்களுந் தன்பெருஞ் சேனையும் வேற்கை நாயகன்மணங் காணிய முன்னரே நடப்பான் பாய்மதக் கரிமிசை முரசறைந்திடப் பணித்தான்”
என்றும்;

“அந்தநீர்மையை வள்ளுவன் அகன்கரு வூரில் தந்தியின்மிசை யேறியே தனிமுரசறைந்து முந்துசீர்க் கமலாலயத் தரன்விழா மொழிந்தே இந்திரன்திரிந் திடுதல்போல் திரிந்தனன் இசைத் தான்”
என்றும்

வரும் திரு விருத்தங்கள் பேரீதாடன உண்மை வெளிப்பாட்டைக் கூறுவது காணலாம். முன் குறித்த வெண்பாவின் எஞ்சிய பகுதிகளைப் பின் அவ்வப் போது விளக்குவாம்.

இனி, பேரீதாடனம் செய்யும் முறையை நோக்குவாம். கொடித்தமபத்தின் கிழக்குப்பாக மண்டபத்தில் அலங்கார கோலஞ்செய்து நெற்பரப்பி இருமண்டலங்கள் செய்க. முதல் மண்டலத்தில் அஸ்திரதேவரை அமர்த்துக. அதற்கு முன்னுள்ள மண்டலத்தில் மேளவாத்தியத்தை கிழக்கு மேற்காக, முகம் கிழக்கு நோக்க வைப்பிக்குக. ஆசாரியர் வடக்குமுகமாக அமர்ந்து சங்கற்பம், சகளீகரணம் சாமானிய அர்க்கியம்கூட்டுதல் என்பன செய்க. புண்ணியாகப் புரோட்சணம் செய்து விக்கிணைசுவரரைப் பிரார்த்திக்குக.

அங்குசாஸ்திரதேவருக்கு முறைப்படி பூஜை செய்தபின், விநாயகப் பெருமானுக்குரியதாக இன்று செய்யத் தொடங்கும் பெருவிழாவின் பொருட்டு முதல் நாளாகிய இன்றுமுதல் தீர்த்த விழா ஈடுகப் பத்து நாள் வரையும் அகில தேவர்களும் சமுகமாகும்படி தமிழேன் செய்யும் விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்க என வேண்டுகல் செய்க.

மேளத்தில் அஸ்திர மந்திரத்தால் புரோட்சித்துப் பிரணவாசனம் கற்பிக்க. நாத தத்துவத்தை மேளத்தில் ஆவாதிக்க. மேளத்தின் வலந்தலையில் துரிய மண்டலத்தையும், அதன் அதிபதியாகிய பிரமாவையும் பூசிக்க. இடந்தலையில் சந்திர மண்டலத்தையும், அதன் அதிபதியாகிய விஷ்ணுவையும் பூசிக்க. மத்தியில் அக்கினி மண்டலத்தையும், அதன் அதிபதியாகிய உருத்திரனையும், தோற் பொருத்துகளில் சப்க மாதர், அட்டமாநாகங்கள், ஏகாதச உருத்திரர் என்பவர்களையும் பூசிக்க.

நாத தேவதையை கிரீட தாரியாகவும், சென்

னிற் ற வண்ணமுடையவராகவும், சங்கு சக்கிரம் திரி
சூலம் அட்சமாலை உடுக்கை தண்டாயுதம் என்ப
வற்றைக் கைகளில் தாங்கியவராகவும், மூன்று பாதங்
களை உடையவராகவும், தாபரைப்பூ வண்ணமுடைய
வராகவும், மிக்க அலங்காரம் உடையவராகவும்
தியானிக்க. கட்டப்பெற்றவர்களில் வாசுகியையும்
அடிக்கும் முகத்தில் ஷண்முக மூர்த்தியையும், நாற்,
புறமும் சூழத் திக்குப்பாலகர்களையும் பூசிக்க. புது
வஸ்திரத்தை மேளத்துக்குச் சாந்தி நிவேதனம்
நீராஞ்சனம் செய்க.

அடிக்கும் சம்பை அஸ்திர மந்திரத்தால் புரோட்
சீத்து சிவசக்தி ரூபமாகத் தியானித்துக் கையி
லெடுத்துக்கொண்டு திருவருளினால் நாத தத்துவத்
தை உபாசிக்கிறேன் என்று தியானிக்க.

1. “பிரம்மஜ்ஞானம்” என்னும் வேதஞ் சொல்லி
பிரம்மாவைத் தியானித்து ஒரு முறையும்,
2. “இதம் விஷ்ணு” என்னும் வேதஞ் சொல்லி
விஷ்ணுவைத் தியானித்து இரு முறையும்,
3. “திரியம்பகம்” என்னும் வேதஞ் சொல்லி
உருத்திரனைத் தியானித்து மும்முறையும்
தாடனஞ் செய்க. பின்பு,
4. “வியோமக்ஷிதி” என்னும் மந்திரஞ் சொல்லி
ஒரு முறையும்,
5. “சகல புவன பூதிம்” என்னும் மந்திரஞ்
சொல்லி இரு முறையும்,
6. “பிரம்மேந்திர நாராயண” என்னும் மந்தி
ரஞ் சொல்லி மும்முறையும் அடிக்க.

“ஸ்ரீமத் சித்திவிநாயகப் பெருமான் திருவருளை
முன்னிட்டு அவருக்குச் செய்யும் இப் பெருவிழாவினால்

சுவர்க்க மத்திய பாதலம் என்னும் மூவுலகும் பாதுகாக்கப்படுகிறது. திருவாரும் (இன்ன) நகரத்தில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள கணேஸ்வரப் பெருமானுக்குச் செய்யும் விழாச் சேவையைக் கண்ணியப்படுத்தும் முகமாகப் பரம்பொருள், பார்வதி, கந்தக்கடவுள், திருமால், இலக்குமி, பிரமா, பாரதி முதலாகக் கும்போதர சண்டேசுவரர் ஈருக எல்லோரும் சமுகந்தருக. செம்பொருட் செயலான கொடியேற்று விழாச்சேவையின் பொருட்டு இன்று முதல் பத்தாவது நாளில் நிறைவேறும் நீராட்டுவிழா ஈருகும் மங்கலவிழாக் கருமங்கள் யாவும் இனிது காக்கப்படுக. அதற்காக, சல்லரிப்பறை மத்தளம் தாளம் எக்காளம் பேரிகைப்பறை, வீணை, வேணு, மிருதங்கம், சங்கு, படகம் முதலான வாத்திய கோஷங்களை ஆரம்பித்து வைக்கிறேன்” என்று ஆசாரியர் சொல்லி மேளத்தில் மூன்றுமுறை தாடனம் செய்க. மேளத்தில் பூசிக்கப்பட்ட தெய்வங்களை உத்வாசனம் செய்க.

பின்பு, ஆசார சீலனாகச் சிவசின்னங்கள் தரித்த மேள வாதனை அழைத்து ஆசாரியர் திருவைந்தெழுத்தை நினைத்து அவனை ஒருமுறை பார்க்க. அஸ்திர மந்திரஞ்சொல்லிப் புரோட்சிக்க. பூணூல், புதுவஸ்திரம், தலைக்கட்டு என்பன கொடுத்துத் தரிப்பிக்க விபூதி, சந்தனம், பூமாலை என்பன கொடுத்து அணிவிக்க. அவனது கையில் பூவைக் கொடுத்துப் பேரிகையில் இட்டு வணங்கச் செய்க. அவனுக்குத் தட்சிணை தாம்பூலங் கொடுக்க. பின்பு பேரிகையை எடுத்துத் தோளில் மாட்டிக்கொண்டு வடக்குமுகமாக நின்று வாசிக்கும்படி பணிக்க.

கணபதி தாளம்.

“கரகர கணபதி” என்பது முதலாக “தவளித ஐலதர” என்பது ஈருன பதினொரு சூர்ணிகைகளையும் தாளத்துக்கிசைய ஆசாரியர் சொல்ல வாத்தியக்காரன் தாளம் பிசகாது வாசிக்கக் கடவன்.

இதுவே பேரீதாடனம் என்பது.

28. கொடியேற்றம் பற்றிய விளக்கம்.

பெருவிழாவின் பிரதான நிகழ்ச்சிகளுள் இரண்டாவதாக உள்ளதே கொடியேற்றம் என்பது. முதலில் நடைபெறும் பேரீதாடனம், ஐந்தொழிலின் முதலாவதாக உள்ள படைத்தலைக் குறிக்கும் என முன்னர் விளக்கப்பட்டது.

கொடித்தம்பம் முழுமுதற் கடவுளாகிய மூலமூர்த்தியை(பதியை)க் குறிக்கிறது. தம்பத்தில் உச்சியிலே முறுக்கப்பட்ட தருப்பைக் கயிறு முதலிற் கட்டப்படவேண்டும். பாசமாகிய தருப்பைக்கயிறு சுழுமுனா நாடியைக் குறிக்கும். கொடிச்சீலையில் வரையப்படும் முஷிகம் இருவினையொப்பு வாய்ந்து மல பரிபக்குவம் அடைந்த சீவான்மாவை(பசுவை)யும், முஷிகத்தின் முதுகில் வரையப்பட்டிருக்கும் அங்குசாஸ்திரமானது சீவான்மா பரிபக்குவம் அடைந்ததற்கு அடையாளமாக இறைவனது திருவருள் விலாசமாகும் முத்திரையைப் பொறிப்பதாகவும் குறிக்கும். இக்கருத்து சைவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனாரது பின்வரும் திருப்பாசரத்தினாலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு:-
“பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்

[போற்றி செய்யும்

என்னாவி காப்பதற் கிச்சை யுண்டேல் இருங்கூற் றகல

மின்னொரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவு
[கொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடச் சுடர்க்
[கொழுந்தே." என்பது.

மூர்த்தியாகப் பூஜிக்கப்பட்ட கொடித்தம்பத்திலே கொடிச்சீலையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் பாசமாகிய கயிற்றின் மறுநுனி பொருத்தப்படுகிறது. செய்ய வேண்டிய பூஜைகள் நிறைவேறியதும்கொடியேற்றப்படுகிறது. கொடியேற்றத் தொடங்கியபின் எவ்வித இடர்ப்பாடுமின்றிக் கொடிப்படம் தீபத்து நுனியைச் சென்றடையும் விஷயத்தில் ஆசாரியர் இறைவனது திருவருளில் மூழ்கியவராய் மிக்க விழிப்பாக இருத்தல்வேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சந்தானாசாரியருள் நாலாவதாகச் சொல்லப்படும் உமாபதி சிவாச்சாரியரை நினைவுகூருதல் மிகப் பொருத்தமானது. கொற்றவங்குடி உமாபதி சிவாசாரியர் தில்லை மூவாயிரம் பிராமணர்களுள் ஒருவர். கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் சிறந்தவர். சிதம்பரத்திலே சபாநாயகப் பெருமானுக்குப் பூஜைசெய்யும் உரிமையுடையவர். அவர் மறைஞான சம்பந்தரைத் தமக்கு ஞானகுருவாகக் கொண்டார்.

மறைஞான சம்பந்தரும் சந்தானகுரவருள் ஒருவர். அவர் ஞானமுதிர்ச்சி அடைந்து பரிபக்குவம் வாய்ந்தவராதலின் சாதிபேதம் பாராட்டாதவர். அவர் ஒரு முறை - தமது சீடராகிய உமாபதியாரைச் சோதிக்க நினைத்துப்போலும், வழியிலே போகும் போது நெசவு வினைஞர் சீலைக்கு இடும்பொருட்டுக் காய்ச்சி வைந்திருந்த கூழைக் கையிலேந்திக் குடித்

தார். அக்கூழ் அவரது முழங்கை வழியாகச் சிந்தியது. அவர் பின்னே சென்ற உமாபதிசிவம், அது குருப்பிரசாதம் என மதித்துச் சிந்திய கூழைத் தமது கரத்திலேந்திப் பருகினார். இதனை அறிந்த தில்லைவாழந்தணர் சமூகம் உமாபதி சிவாச்சாரியருக்குரிய பூசை உரிமைமையையும் மறுத்து, அவரைத் தமது சூழலிலிருந்து ஒதுக்கி விட்டது. அவர் கொற்றவங்குடியிற் சென்று வசித்துவருவாராயினர்.

அப்போது, கனகசபைத் திருச்சந்திதியில் கொடியேற்றுவிழா நேர்ந்தது. எல்லாம் சித்தமானபின் உற்சவாச்சாரியர் கொடிக்கயிற்றைப் பற்றி இழுக்க யாது காரணத்தாலோ அன்று கொடி மேலே ஏழுது தடைப்பட்டது. காரணத்தை ஆராய்ந்தனர், புலப்பட வில்லை, யாவரும் அச்சமும் அதிசயமும் அடைந்த வராய்க் கூத்தப்பிரான் திருமுன்பு குறையிரந்து வண்டினர், “உமாபதி சிவம் வந்தால் கொடியேறும்” என ஓர் அசரீரி வாக்கு உடனே எழுந்தது. அதைக் கேட்ட தில்லைவாழந்தணர்கள் நடராஜ வள்ளலை வணங்கிக்கொண்டு, தாம் அறியாமை காரணமாகச் செய்த அவச்செயலை நினைந்து வருந்தியவராய்க் கொற்றவங்குடிக்குச் சென்று உமாபதிசிவாச்சாரியரது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி மன்னிக்கும்படி வேண்டினர், பெருமானுக்கு எடுத்த விழாவை வந்து நடத்திவைக்கும்படி இரந்தனர்.

எம்பெருமான் திருவருட்குறிப்பை உணர்ந்த உமாபதியார் நடராஜ சந்நிதியை அடைந்து வணங்கிக்கொண்டு, தம்ப மண்டபத்துக்கு வந்து யாவரையும் வினாகும்படி பணித்துக் கொடிக்கயிற்றை அப்படியே விட்டபின். ஆனந்தக்கூத்தரின் அருளிஞல்

கொடியேறுவதாக எனத்தியானித்துக்கொண்டு கைகூப்பியபடி “கொடிக்கவி என்னும்” பின்வரும் பாடல்கள் நான்கையும் பாடத்தொடங்கினார். என்ன ஆச்சரியம் கொடியும் மெல்லென ஏறத்தொடங்கியது.

29. கொடிக்கவி.

கட்டளைக் கலித்துறை

1 ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலி
[டினொன்று]
ஒளிக்கு மெனினும் இருளட ராதுள் ளுயிர்க்குயி.
[ராய்த்

தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே;

ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே ஞானம் மேலிட்டகாலத்து ஆணவம் ஒளித்து நிற்கும், ஆணவம் மேலிட்டகாலத்து ஞானம் ஒளித்து நிற்கும். ஒன்று மேலிட்டகாலத்து மற்றது ஒளித்து நின்றாலும் ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாது. பூர்வ வாசனா விசேஷத்தால், உள்ளே கிடந்த சீவருள்ளம் சற்று விளங்குமானாலும் (உயிர்) மும்மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்குமல்லாமல் அது கொண்டே நீங்கமாட்டாது. இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிற ஆன்மா அருள் கூடும்படிக்குத் தீட்சைக் கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கித் துவசங்கட்டினேன்.

நேரிசை வெண்பா

2 பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணேது
இருளாம் வெளியே திரவே(து) - அருளாளா
நீ புரவா வையமெல்லாம் நீயறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

பொருளிலே அறியாத பொருளேது; கிரண
மாகிய சக்தி ஏது; கண்போல ஆன்மா ஏது; அஞ்
ஞானமாகிய சகலகேவலந்தான் ஏது; அருளை
உடையவனே வையமாகிய மலமாயாதி கன்மங்
களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப்
பொருந்தியிருக்குந் தேவரீர் அறியக் கோபுர வாச
லிலே கொடி கட்டினேன்.

3 வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை — நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள்நல்கக் கொடி.

வாக்கு மனங்களாலும் ஒருகாலத்திலும் தாக்கா
மல் அறிதற்கரிதாகிய தன்மையுடையவனை விசா
ரித்துப் பார்த்துப் பகுக்குமிடத்து அறிவுக்கு அறி
வாய் இருக்கிறதைப் பிரியாமற் குறித்து அருள்
பொருந்தத் தக்கதாகக் கொடி கட்டினேன்.

4 அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும்
[நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் — நெஞ்
[சழுத்திப்

பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

சிவாய நம என்கிற ஐந்தெழுத்தும், ஓம் ஆம்
ஒளம் சிவாய நம என்கிற எட்டெழுத்தும், ஓம்
நமசிவாய என்கிற ஆறெழுத்தும், ஓம் சிவாய
என்கிற நாலெழுத்தும் ஆக இப்படி உச்சரிக்கிற
விதிப்படியே உச்சரித்தும், விதிப்படி உச்சரிக்கிற
முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாட்சரத்தினுடைய

சொருபத்தை அறிந்து, பிஞ்செழுத்தாம் வகரமாகிய பராசக்தியையும், மேலைப் பெருவெழுத்தாம் சிகாரமாகிய சிவத்தையும் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைக்கில், பேசும் எழுத்தாம் வகரமாகிய சக்தி, பேசா எழுத்தாம் சிகாரமாகிய சிவத்தை இரண்டறக் கூசாமல் அழுத்துவிக்கக் கொடி கட்டினேன், என்பது. இப்படி அவரும் பாடி முடிக்கக் கொடியும் தம்ப உச்சியை அடைந்தது.

இந்த வரலாற்றிலிருந்து புலப்படுவது யாதெனில், கொடியேற்றச் செயல் சாதாரணமானதன்றென்பதும், இறைவனது திருவருட் குறிப்புடன் மெய்யன்பு கொண்டு செய்யப்படவேண்டும் என்பதுமேயாம்.

கொடியானது தம்ப உச்சியை அடைந்ததும் திருவருளாகிய கயிறு கொடிச்சீலையுள் மறைக்கப்படுகிறது. அதன் பொருளாவது சீவான்மா பரமான்மாவுடன் ஐக்கியமானபின் அருள் ஆன்மாவிலே பதிய சீவான்மா வேறு பரமான்மா வேறு என்ற பேத உணர்ச்சி அற்றுவிடும் என்பதாம்.

கொடிப்படம் எமக்கு எதனை உணர்த்துகிறது எனின், இறைவன் ஆன்மாக்களிடத்தே கண்ணோட்டங்கொண்டு “அஞ்சேல்” என்று அபய ஹஸ்தமாக உயர்த்திய வலத்திருக்கரத்தைக் குறிக்கிறது. கொடிக்குப் பதாகை என்று பெயர் பதாகை முத்திரை என்பது வலக் கரத்தை விரித்துக் காட்டுதல். இந்த விளக்கத்துடன் கொடியேற்றப்பட்டுள்ள தம்பத்தைத் தியானிப்பவருக்கு உண்மை புலப்படும். அபயங்கொடுத்தலே - திதித்தல். அதாவது, ஆன்மாக்களை நிலை பெறும்படி காத்தருளல். இக்

கருத்தை அடக்கியே “தோயுந் திதி அமைப்பில்” எனக் கூறப்பட்டது.

30. துவஜஸ்தம்ப ஆவஹனம்.

ஆசாரியர் கொடித்தம்பத்தின் வல்ப்பாரிசத்தில் வடக்கு முகமாக இருந்து சங்கற்பம் - சுகளீகரணம் - விக்கிணேஸ்வர பூ ஜை - புண்ணியாகப் புரோட்சணம் என்பன செய்தபின் அஸ்திர தேவருக்குச் சாந்திகும்ப நீரினால் புரோட்சித்து பூசிக்கப்பட்ட அஸ்திர கும்ப நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்து நீராஞ்சனம் சமர்ப்பிக்க.

கொடித்தம்பத்தை அஸ்திர மந்திரஞ் சொல்லிச் சாந்திகும்ப நீரினால் புரோட்சித்தபின், தம்பத்துக்குரிய தியானஞ் சொல்லித் தியானிக்கவும். துவஜ தண்டமே விக்கிணேகவரராகவும், தண்டத்தின் மூன்று பாகங்களிலும் ஆத்ம தத்துவம், வித்தியா தத்துவம், சிவதத்துவம் என்பன அமைந்துள்ளதாகவும், உபதண்டத்தில் இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம் என்னும் நால்வேதங்களும் அமைந்துள்ளதாகவும் பூசிக்க பின்பு, கொடித்தம்பத்துக்கு இரட்சா பந்தனஞ் செய்க. சாந்திகும்ப நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்து தம்பத்தில் கணேச மூர்த்தியை ஆவாகிக்க (எழுந்தருளுவிக்க). ஸ்தாபனத்தின் பொருட்டு முன்பு பூசித்து வைத்துள்ள பத்துக்கும்ப நீர்கொண்டு அபிஷேகித்து நீராஞ்சனம் செய்க.

மூஷிக மூலமந்திரஞ் சொல்லிக் கொடிப்படத்தில் பொருத்தப்பட்ட கயிற்றின் மறு நுனியைத் தம்பத்தின் நுனியுடன் பொருத்திக் கொடிக்கயிற்றைத் தம்பத்தில் கொழுவிக்க கொடிப்படம் நேரே

தரிசிக்கும் அளவுக்கு அமைத்துக் கட்டுக, பின்பு, படப்பிரதிட்டைக்கு எனப் பூசித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மூஷிக கும்ப நீர் கெரண்டு பட மூஷிகத்துக்கும்' அங்குசாஸ்திர கும்ப நீர் கொண்டு பட அங்குசத்துக்கும் கண்ணாடியில் அபிஷேகம் செய்து நீராஞ்சனம் முடிக்க.

பின்பு தம்ப பூஜை செய்க.

தம்பத்து மேற்பாகத்தில்	-	கணபதியையும்
வலப் பத்திரத்தில்	-	வீரனையும்,
இடப் பத்திரத்தில்	-	வீரேசனையும்,
பாலிகையில்	-	வல்லபா தேவியை
		[யும்
பாலிகையின் வலப்புறத்தில்	-	விகிருதியையும்,
,, இடப்புறத்தில்	-	விலாசினியையும்,
கும்ப பாகத்தில்	-	பிரமத்தனையும்,
கும்ப மூலத்தில்	-	விகடனையும்,
தம்ப நுனியில்	-	உலோக சாட்சியை
		[யும்,
தம்ப மத்தியில்	-	நிசாகரனையும்,
தம்ப மூலத்தில்	-	மூனீந்திரனையும்,
படத்தில்	-	ஞானத்தையும்,
கயிற்றில்	-	கணேசனையும்,
யஷ்டியில் (படத்திற்குடைய		
தண்டத்தில்)	-	இந்திரனையும்,
தருப்பைகளில்	-	சோமனையும்,
தம்ப வலையத்தில்	-	சூரிய மண்டலத்
		[தையும்,
தருப்பைக் கயிற்றில்	-	வாகுகியையும்,
தம்ப பீடத்தில்	-	பிரமாவையும்
		பூஜிக்க,

தம்பத்தைச் சூழவரக் கிழக்கு முதலாக எட்டுத் திசைகளிலும் மத்தன், பிரமத்தன், குண்டன், குடிலன், சிங்கவக்திரன், பிருஹத்பாகு, ஸதீர்க்கன், அஜானனன் என்பவர்களையும் பூசித்தபின் பழம் தாம்பூலம் என்பவற்றை நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்க.

31. சமஸ்த தேவதாவாஹனம்.

இது அகில தேவர்களையும் கொடித்தம்பத்தில் அருள் முகமாக்குதல்.

திருவாரும் தேவர், அசுரர், முனிவரர்; சித்தர், வித்தியாதரர், இயக்கர், இராக்கதர், கருடர், கந்தருவர், கின்னரர், கிம்புருடர், பூதர், பிரேதர் பிசாசர், சித்திவாய்ந்த யோகினி, சாகினி, இடாகினி என்போர், பிரமராக்கதர், மஞ்சல் வண்ண முக கண்ணாராம் விநாயக கணத்தவர், பூதனை இரேவதி எனப்படும் மாதர் கணத்தவர், கந்த புரோசனா, நட்சத்திரங்கள், வெள்ளிக் கூட்டங்கள், மனிதர், மிருகம், பசு, பறவை, ஊர்வன, விருட்சம் எனச் சொல்லப்படும் தாவர சங்கமங்களும்,

பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மஹோலோகம், ஜனோலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் எனப்படும் மேலேழு உலகங்களும்;

பிரம்மாண்டம், கருடாண்டம், வைஷ்ணவாண்டம், விருஷபாண்டம், உருத்திராண்டம், முகாந்தராண்டம், பகிரண்டம் எனப்படும் ஏழு அண்டங்களும்;

அதலம், விதலம், சுதலம், தலாதலம், இரசாதலம், மஹாதலம் பாதாளம் எனப்படும் கீழேழு உலகங்களும்;

அனந்தன், வாசுகி, தட்சகன், கார்க்கோடகன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மஹாபதுமன் எனப்படும் அட்டமா நாயகனும்;

மேருமலை, மந்தரமலை, நிததமலை, கைலாயமலை, இரத்தினகூடம், சித்திரகூடம், ஆப்பிரகூடம், உலோககூடம், திருச்சைலம், மலையசிகரம், மாலியவான் சிகரம், அருணாசலம், கந்தமாதனம், விந்தியமலை, பாரியாத்திரமலை, ஏமகூடம், குசமலை, கிரவுஞ்ச மலை, உதயகிரி, அத்தமனகிரி என விரித்துச் சொல்லப்படும் கைலாயம் முதல் மேருமலை ஈருன மலையரசுக் கூட்டங்களும்;

உவர்நீர்க்கடல், கரும்புரசுக்கடல், தேன்கடல், நெய்க்கடல், தயிர்க்கடல், பாற்கடல், தூயநீர்க்கடல், என்பன்வாகச் சொல்லப்படும் சப்தசமுத்திர தேவதைகளும்;

கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, கோதாவரி, நருமதை, சிந்துநதி, காவேரி, கன்னியாறு, சரயுநதி, தாமிரபர்ணி, துங்கபத்திரை, கந்தவதி, சந்திரபாகை மஹாநதி எனப்படும் அகில ஆற்றுநீர்த் தேவதைகளும்;

அகத்தியர், புலத்தியர், சநகர், சநந்தனர், சநாதனர், சநத்குமாரர், குசிகர், குத்சர், வத்சர், வான்மீகர், வாமதேவர், வைசம்பாயனர், தும்புரு, வியாசர், வசிட்டர், விகவாமித்திரர், சித்திரசேனர், கபிலர், கண்ணுவர் ஆங்கீரசர், கௌசிகர், காசியபர், காலவிஷயர், அங்கீரர், அசிதர், கருவர், காலவாச்சியர், இயமமுனிவர், ஜமதக்கினி முனிவர், ஜகத்குருததீர், தைவ்வியகர், நாரதர், வாதராயணர், பிருகு பாரத்துவாஜர், மரீசி, மஹிஷர், மார்க்கண்

டேயர், யாஜ்ஞவல்க்கியர், உருத்திரபுனிவர், கௌண்டின்னியர், சகனர், சுக்கிரர், அரிதர், சாத்தியர் எனப்பலவாறு விரித்துப் பேசப்படும் இருஷிகணப் பிரமுகர்களும்,

இருக்கு, யசுர் சாமம், அதர்வம் எனப்படும் நால்வேதங்களும்;

தர்ம சாத்திரம், சிவாகமம், சங்க்தை, உபநிடதங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், ஈசான முதலான பஞ்சப்பிரம மந்திரங்கள், இருதய முதலான ஆறங்க மந்திரங்கள் ஆகிய இந்த மந்திர தேவதைகளும்;

வைகர்த்தனன், விவஸ்வான், மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாட்சி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தன், சூரியன், அம்சமாலி, திவாகரன், என்னும் பன்னிரு சூரியர்களும்;

ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது என்னும் ஒன்பது கோள்களும்;

இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். பிரமா, விஷ்ணு எனப்படும் பத்துத் திசா நாதர்களும்;

பதினொரு உருத்திரர், பன்னிரு சூரியர், அசுவினி முதலாக அட்ட வசுக்கள் ஈருகக் கணித்துச் சொல்லப்படும் முப்பத்து முக்கோடி தெய்வக் கூட்டங்களும்;

பதினைந்து பக்ஷி மந்திரங்கள், பதினாறு சுவரமந்திரங்கள், மஹா மந்திரங்கள், உபமந்திரங்கள், ஹுங்காரம், பட்காரம், சுவதாகாரம், சுவாஹா

காரம், வஷ்ட்காரம், வெளஷ்ட்காரம் என்பவற்றை
ஈராகவுள்ள மனுக்களும்;

சுகம், துக்கம், ஆசை, என்னும் மனவியல்பு
களும், இராஜசம், தாமசம், சாத்துவிகம் என்னும்
மூக்குணங்களும்;

வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமலும் இருக்கும்
மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும்
அகக்கரணங்களும்;

புறக்கரணங்களாயுள்ள - வாய், கால், கை
குதம், குய்யம் என்னும் ஐங்கருவிகளும்; அவற்
றின் செயல்களாய - பேச்சு, போக்கு, கொடை,
கழிவு, இன்பம் என்னும் தொழிற்பாடுகளும்;

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும்
ஐம்புலன்களும்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஐம்பொறிகளும்;

பிராணன், அபாணன், வியானன், உதானன்;
சாமனன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்
தன், தனஞ்சயன் என்னும் பத்து வாயுக்களும்;

இடகலை, பிங்கலை, சுமுமுனை, காந்தாராஸ்தி,
ஜிஹ்வாலய, பூஷா, யசஸ்வினீ, குஹைசங்கி நீ, ஜயா
சாந்தாசாந்த என்னும் பத்து நாடிகளும்;

மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம்,
அநாகதம் விசுத்தி, ஆஜ்ஞா பிரமரந்திரம் எனப்
படும் ஏழு தான அதிதேவதைகளும்;

விஷமும் அமுதமுமான உலகப்பொருள்களும்
காணப்பட்டனவும், காணப்படாதனவுமான பாக்
களும் வாக்கியங்களும்; பௌத்தம், ஆருகதம்,
நையாயிகம், உலோகயதம், மீமாம்சை, மௌசரணீ
முதலாகச் சொல்லப்படும் சமயபேதங்களும்;

பரித வாஃசியாயன தந சத்த பரிச ரூபமான பதினெட்டு ஸ்மிருதி விகல்ப பேதங்களும்; பதினெண் புராணங்களும்; ஸ்ரீ கண்டேசுவரரது தேவியும் பக்தி வயப்பட்ட முத்தர்களின் இருதய கமலத்தை இடமாசக்கொண்ட பார்வதி தேவியாரும்; நித்தியானந்தமும் நித்திய கல்யாணமும் கொண்ட கங்கையைத் தரித்தவரும் கணங்களுக்கு நாயகரும், மஞ்சலும் செவ்வண்ணமும் கலந்த இமை பொருந்திய முக்கண்ணரான உருத்திர மூர்த்தியும் ஆகச் சொல்லப்படும் மூவுலகத் தெய்வக் கூட்டங்கள் யாவும்.

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதலைத் தம் திருவினையாட்டாகக் கொண்டருளும் ஸ்ரீ விக்னேசுவரப் பெருமான் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளுதற்கு இடமாய், இருபெருஞ் சமுத்திர மத்தியில், கந்தமாதன மலையின் தென்பாரிசத்திலே, பூமத்திய பாகத்திலே மேருமலைச் சிகரம் தங்குவதற்குத் தானமாய் அமைந்த இலங்கா புரியிலே, தக்ஷிண கைலாசம் எனப்படும் திரிகூட மலைக்கு (வாயு) திக்கிலே உள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்திலே, (இன்ன பெயருள்ள) கிராமத்திலே, நன்மக்கள் வாழும் புண்ணிய பதியிலே எழுந்தருளியுள்ள தேவாதிதேவர் வல்லபா நாயகர் ஆகிய ஸ்ரீ விக்னேசுவரப் பெருமானுக்குக் கொடியேற்றம் முதலாகத் தீர்த்தவிழா ஈடுக ஒன்பது இரவுகளைக் கொண்ட மஹோற்சவ மங்கல சேவையின் பொருட்டு ஸ்ரீ விக்னேசுவரப் பெருமானது ஆணையை ஏற்றவர் களாய் எல்லாத் தேவர்களும் தத்தம் கணம் சூழச் சமுகந்தரக் கடவர்.

பாலிகையின் மேல் விளிம்புடன் மூல மூர்த்திக்கு எதிரே சுற்று முடியும்படி அமைத்து எஞ்சிய சீலையையும் சுற்றி இறுதியில் மூன்று முறுக்கிட்டுப் பிரமக் கிரந்தியாகக் கட்டுக.

33. கொடித்தம்பபூஜை.

ஆசாரியர் சகளீகரணஞ் செய்து, தமது இருதயத் திலே கணேச மூர்த்தியைப் பூசிக்க. விசேட அர்க்கியங் கூட்டி அதனால் புரோட்சித்தபின் தம்பத்திலே ஆதார சக்தி முதலான பூஜையைச் செய்து கணேச மூர்த்திக்கு ஆசனங்கற்பிக்க. தண்டபங்கி முதலான நியாசங்களை முறைப்படி செய்க. வித்தியாதேக நேத்திரம் கற்பிக்க. கணேசப் பெருமானைத் தியானித்து ஆவாகித்து பாத்தியம் அர்க்கியம் ஆசமனீயம் கொடுக்க.

வாசனைத்தைலம், மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சற்காப்பு, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிருதம், தயிர், நெய், தேன், பால், இளநீர், தூயநீர், என்பவற்றால் தம்பத்துக்கு அபிடேகம் செய்க. திருவொற்றாடை கொண்டு ஒற்றியபின் பட்டுவஸ்திரம், சந்தனம், பூ மாலை என்பவற்றால் அலங்கரிக்க. மூலமூர்த்திக்கு எதிரே கொடிச்சிலை முடிச்சில் கஞ்டப்பட்டுள்ள கூர்ச்சத்தில் வல்லபாதேவியோடு கூடிய கணேச மூர்த்திக்கு பஞ்சமாவரண பூஜை செய்க. தம்ப பீடத்தில் கிழக்கு முதலான எட்டுத் திசைகளிலும் முறையே மத்தன், பிரமத்தன், உன்மத்தன், குண்டன், குடிலன், சிங்கவக்திரன், பிருஹத்பாகு, அதிதிர்க்கன் என்பவர்களையும், இந்திரன் முதல் ஈசானன் ஈருன அட்டதிக்குப் பாலகர்களையும் பூசிக்க.

தூப தீபங்காட்டி பரிவாரத்தோடு கூடிய விநாயகப் பெருமானுக்கு நிவேதனம் சமர்ப்பிக்க. பின்பு, மக்தன் முதலானவர்க்கும், திக்குப் பாலகருக்கும் தேங்காய்ப் பரிமாணத்தில் அன்ன உருண்டை கொண்டு பலியிடுக. தம்பத்திலே பூசிக்கப்பட்ட மூர்த்திக்கு விசேட தீபாராதனை செய்து மந்திர செபம் ஈருன பூஜையை நிறைவேற்றி அவரை மகிழ்விக்க.

34. தோத்திர வடிவமான மாலை சமர்ப்பித்தல்.

இதனை வடமொழியில் “பணிமாலா” என்பர். இது விநாயகப் பெருமானுக்குத் தனிச்சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஆசாரியர் சொல்லி கொடித்தம்பகத்தில் சாந்நித்தியமாக்கப்பெற்ற விநாயகப் பெருமானிடம் சமர்ப்பிக்கக்கடவர்.

“திருவாரும் அகில சராசரங்களையும் காக்கவேண்டும் என்னும் கருணைப் பெருக்கினால் சிவபரம்பொருள் சிவசக்தியோடு பிரணவ வடிவான பிடியும் கரியுமாகிச் செய்த திருவிளையாட்டின் பயனாக உதித்தவரும், உமையம்மையாரின் செங்கமலத் திருக்கரங்களால் உருக்கொண்டவரும், கயமுகன் முதலான அசுரர்களைக் குலமுலத்துடன் அழிவு படுத்தும் முகத்தால் மறக்கருணை புரிபவரும், மெய்யன்பர்கள் வேண்டியாங்கு இட்டசித்திகளை அளித்து அறக்கருணை செய்பவரும், தெய்வீக குங்கும வண்ணமான பவளம்போன்ற அழகிய திருமேனி கொள்பவரும், விசித்திர நவமணிகுயிற்றி அழகிய பட்டுக் குஞ்சம் விளங்கும் கிரீடந்தாங்கிய அருள் சொரியும் ஆனைமுகம் கொண்டவரும் அழகிய நீண்ட ஒற்றை வெண்மருப்பு ஒளிர்பவரும், மதநீர் பிளிற்றி மதுர பாணம் அருந்தும் களிப்புடன்

மத்தளவேவாசைகொள் பாடலில் மகிழ்ந்து தாளம் ஒற்றியாங்கு செவ்வீதின் அசையும். செவிகளைக் கொண்டவரும், பலாப்பழம் மாம்பழம் கருப்பந்துண்டம் மோதகம் அப்பம் முதலாகப் பலவான உணவுகளைத் தீண்டிக் களிகொள்ளும் துதிக்கையைக் கொண்டவரும், வெண்கடம்பு போலும் அழகிய திரண்ட புயங்களைக் கொண்டவரும், பெரியபாம்பையே உதரபந்தனமாகக் கொண்டு விளங்கும் அழகிய பேழைவயிற்றை உடையவரும், சிவபரம் பொருளின் அவதார ரூபமானவரும், பாசம் அங்குசம், தந்தம் மாம்பழம் என்பன விளங்கும் நான்கு செந்தாமரை மலர் போலும் திருக்கரம் கொண்டவரும், அரி பிரம் இந்திரர் ஆதியாந்தேவர்களால் வணங்கப்படும் அழகிய உபய திருவடிகளை உடையவரும், கருணையாந்தேன் சொரியும் அழகிய மூன்று கமலக்கண்களையுடையவரும் எல்லா விக்கினங்களையும் போக்குபவரும், ஆகிய மஹா கணேச மூர்த்தியானவர் இந்தத் துவஜத் தம்பத்திலே சாந்நித்தியமாகி யாவருக்கும் திருவருள் செய்வாராக.

35. கணபதி தாளம்.

தாளம் என்பது எந்த மூர்த்திக்குச் சொல்லப் படுகிறதோ அந்த மூர்த்திக்குரிய சிறப்பியல்புகளைத் தாள ஒற்றுக்கு இசைய அழகிய வாக்கியங்களில் அமைத்துச் சொல்லி அவரை மகிழ்வித்துத் திருவருள் சுரக்கச் செய்யும் ஒருவித வழிபாடாகும். அதில் அந்த மூர்த்திக்குச் சிறப்பாக உரியனவாகிய வேதவாக்கியம், தேவாரப்பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம், இராகம் என்பன அமையும்.

முதலில் கணபதிதாளம் பின் வருமாறு:-

தேவாதி தேவ கணபதியே

அழகிய திருமுடி கொண்டவரே

இருடிகள் நாயக கணபதியே

யாகமு தல்வனை ஒத்தவரே

பிறவிப் பிணியழி கணபதியே

பீடார் பதும மேனியனே

வெல்க வெல்க கணபதியே

வேண்டி யும்மை வணங்குவனே.

பிறைமதி காலும் வெள்ளொளி வீசும் முடிபுனை
சூலப் படையினரும், நிறையருளாளும் நறைமலி
செந்தா மரைபுரை பாதப் பாணியரும், பிரமத
கணமே குணமது கொள்ளப் பீடு பெருக்கும் பெரு
மானும், புயபல வெற்றி பொலிய முரித்த ஒற்றை
மநுப்பை அணிவானும், பரசு தரித்த பரமது வாகிப்
பாலித் தருள்புரி பாணியனும். கஜமுக முற்று அகி
லமு மாகிக் காத்தருள் நாயக காவலனே, முதிருஞ்
சுவைகொள் வாழைப லாக்கனி மோதகம் ஏற்று
மகிழ்பவனே, உலகருள் குருவாம் சிவசுத கணபதி
ஒற்றிய தாளம் ஏற்றருள்க. அதுவே - உலகருள்
குருவாம் சிவசுத கணபதி ஒற்றிய தாளம் ஏற்ற
ருள்க.

வேதம்:- “கணநாந்த்வா” என்பது

பண்:- தர்க்கராகம்.

இங்கே பண் என்னும் போது குறித்த பண்
பொருந்திய எந்தத் தேவாரப் பாசுரத்தையும் பக்தி
யோடு பாடலாம். மாதிரிக்காக ஒவ்வொரு பாசுரம்
இங்கே குறிக்கப் படுகிறது.

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட உருவ மென்கொலோ.

தாளம்:- கணபதிதாளம்
நிருத்தம்:- புஜங்காஞ்சிதம்.
வாத்தியம்:- சித்திரம்
இராகம்:- உஜ்ஜீணை.

36. முஷிக தாளம்.

போற்றி முஷிக தேவனுக்கு
போற்றி சாமள வண்ணனுக்கு
போற்றி வக்கிர தந்தனுக்கு
போற்றி குறுகிய தாளனுக்கே.

முஷிக தேவன் மலைநிகர் தேகன்
முத்த கணபதி வடகனமாம்
வேண்டி விரும்பிப் பலபழ முண்போன்
கிண்கிணி யோசைத் தாளினனே
சலசல வென்னும் மணியதி ரோசை
மகிழப் பலவித பயனுதவும்,
அதுவே-
சலசல வென்னும் மணியதி ரோசை
மகிழப் பலவித பயனுதுவும்.
சூர்ணிகை-

ஆனைமுகப் பெருமான் தன் மருப்பின் மறக்கருணை
அருள் மன்னிடக் கயமுகாசுரக் கயமை தவிர் முஷிக
கேசன் - இளம்பிறை கோடி இலங்கினாலொப்ப வக்
கிர தந்தம் வயங்கு நீள் முகவன் - பயங்கர ஒலியின்

பரவிய திகாந்தப் பாங்கா யெங்கும் செவிடு படுப்
 போன்- தானியம் கிழங்கு தகுபழம் பட்சணம்
 தாவிப் புசித்துப் திரள்மலை போலுந் திண்ணிய காத்
 திரன்- நீண்ட வாலின் நெறிப்படும் அசைவின்
 தாரகை உதிரப் பெருநிலம் அதிரச் சூறைகொள்
 வாயுவைச் சுழற்றும் வலியினன்-கணகண வேரசை
 கொள் மணிகள் தாங்கிய நான்கு பதத்தன் - முழு
 முதலினைக்கு முன்னிய ஊர்தியாம் முஷிகேசுவரனே-
 சித்தி விநாயகன் செவ்விய ஆணையின் சமூக மளிக்
 கச் சந்நிதி சேருவாய்.

சூற்கொண்ட மேகநிகர் நீலமொளிர் கண்ணாய்
 காற்கொண்ட கிண்கிணிகள் கலகலென ஊர்வாய்
 போற்றுகரர் கணபதியைப் பொலிவோடு தாங்கும்
 ஆற்றலுறு முஷிகவுன் அழகுபதம் போற்றி.
 வேதம் - “பிரம்ம ஜஜ்ஞானம்” என்பது.
 பண் - காந்தார பஞ்சமம்.
 மந்திரம் நான்மறை யாகி வானவர்
 சிந்தையுந் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
 செந்தழல் ஒம்பிய செம்மை வேதியர்க்
 கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே.
 தாளம் - முஷிக தாளம். வாத்தியம் - கண வாத்தியம்.
 நிருத்தம்-ஸஞ்சிகா நிருத்தம். இராகம் - அடாண.
 நீராஞ்சனம் செய்து நிறைவேற்றுக.

37. அங்குச அஸ்திர தேவதாவாகனம்.

அங்குச அஸ்திரதேவரைப் பூசிக்குக.

அதன் உச்சியிலுள்ள முகுளத்தில் - விக்ஸினேசுவர

மூர்த்தி

வலப்பாகத்தில்

- வீரன்

இடப்பாகத்தில் - வீரேசன்
பாலிகை மத்தியில் - வல்லபாதேவி
பாலிகையின் தென்பாகத்
தில் - விகிருதி
பாலிகையின் வடபாகத்
தில் - விலாசினி
கும்ப பாகத்தில் - பிரமத்தன்
,, மூலத்தில் - விகடன்
தண்டின் நுனியில் - சூரியன்
,, மத்தியில் - சந்திரன்
,, மூலத்தில் - முனிந்திரன்
,, பீடத்தில் - துர்த்தரன், நந்திகடாட்
சன், பூதநாதன், குறள் பாதன், பெருவயிற்றன்,
குண்டோதரன், சிங்க கர்ச்சிதன், அசனிபாணன்,
என்னும் எண்மரையும்;
முதல் ஆவரணத்தில் - ஈசான முதல் பஞ்சப்
பிரமஷடங்க மூர்த்திகளையும்;
இரண்டாம் ஆவரணத்தில் - வரதன், வீரன், விக்கி
னேசன், கஜானன், பக்தப்பிரியன், கஜகர்ணன்,
விநாயகன், இலம்போஷ்டன் என்னும் எண்மரையும்;
மூன்றாம் ஆவரணத்தில் - சுப்பிரபூதன், சுவக்திரன்,
வாமனன், சங்கபாலன், முஷிகன், கிரிதண்டன், உக்கி
ரன், சும்போதரன் என்னும் எண்மரையும்;
நான்காம் ஆவரணத்தில் - இந்திரன் அக்கினி யமன்
நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் பிரமா
விஷ்ணு என்னும் பத்துத் திசாநாதர்களையும்;
ஐந்தாம் ஆவரணத்தில் - நாராசம் சூலம் குந்தாலி
வேதாளம் பாசம் அங்குசம் தண்டம் குடாரம் முச
லம் கட்கம் என்னும் பத்து ஆயுதங்களையும்;

சூழலில் - பதினொரு உருத்திரர், பன்னிரு சூரியர், ஒன்பது கிரகங்கள், எட்டு வசுக்கள், எட்டு வாயுக்கள், எட்டு மங்கலங்கள், எட்டுக் குலமலைகள், எட்டு யானைகள், எட்டு நாகர்கள், மேலேழு உலகங்கள், கீழேழு பாதலங்கள், ஏழு நதிகள், ஏழு சமுத்திரங்கள், பூதகணங்கள், அப்சரகணங்கள், வருடம், இருது, மாசம், பக்ஷம், வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம், கணம், நிமிடம், லவம், காஷ்டம், கலை, முகூர்த்தம் என்னும் இவற்றின் அதிதேவதைகளையும்;

அங்குசத்தின் அடியிலே - கும்போதர சண்டேசுவரனையும் சமுகமனிக்குடம்படி பிரரர்த்தித்துப் பூஜை செய்து கீராஞ்சனம் சமர்ப்பிக்க.

38. மஹாசீர்வாதம்.

மஹாசீர்வாதம் என்பது பெரிய வாழ்த்துரை விண்ணப்பம் ஆகும். ஆசாரியர் இந்த விண்ணப்பத்தைச் செய்ய, வேத அறிஞர்களான பிராமணர்கள் “அப்படியே ஆகுக” என மனப்பூர்வமான தமது வாழ்த்துரையைக் கூறி அட்சதை எனப்படும் மங்கல அரிசியை இடவேண்டும். அது வருமாறு:-

மங்கலமான மந்திரங்கள் யாவும்பொருள்பொருந்தியனவாக, உண்மை உள்ளனவாக, பயன் அளிப்பனவாக அமையும்படி பெரியோர்களே அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள்-

வேதம் விதித்தவாறு யாவரும் யாவும் நீண்ட ஆயுளோடு அமையும்படி அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள்.
(2)

இன்று செய்யப்பட்டதாகிய கொடியேற்று வைபவத்தில் மந்திரம், தந்திரம், திரவியம், கிரியை என்பன குறைந்தும் சிறுத்தும் மிகைத்தும் மறந்தும் விதிவிலக்காகவும் கால ஒழுங்கு தவறியும் ஊக்கங் குறைந்தும் நிகழ்ந்திருப்பினும், அவையெல்லாம் சொல்லப்பட்டமுறையில் சாத்திரங்களுக்கு முரணினி அங்க அமைதியுடன் நிகழ்ந்தனவாக ஆக்கமுற அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள். (3)

இந்த ஆலயத்தில் சூரியபூஜை முஷிகபூஜை விக்ஸினேசுவரபூஜை புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்வியம் சாதித்தல், பூதசுத்தி, அகப்பூஜை, தியானித்தல், சாமானிய விசேட நிரோத அர்க்கியங்கூட்டுதல், ஆசமனம் சமர்ப்பித்தல், ஸ்நபன கும்பபூஜை, துவார பூஜை செய்தல், உட்பிரவேசித்தல், விம்ப சோதனம், மூர்த்தியை நியசித்தல், பாத்தியம் அர்க்கியம் ஆசமனம் கொடுத்தல் தூப தீபம் காட்டுதல், வாசனைத் தைலம் அபிடேகித்தல், மாக் காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சற்காப்பு, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், தேன், பழவகை, திராட்சரசம், கரும்புரசம், இளநீர், சந்தனக்குழம்பு, இரத்தினநீர், சங்கநீர், ஆயிரத்தாரைநீர், வியோம வியாபி மந்திரநீர், தூயநீர் முதலான அபிஷேகம், ஸ்நபன கும்பாபிஷேகம், அவ்வக்கால நிவேதனம், திருவொற்றாடையின் ஒற்றடங்கொடுத்தல், தூய வெள்ளாடை பட்டாடை என்பன தரித்தல், நறுமணச் சந்தனக் காப்புச் செய்தல், பொற்பூணூல் பொன்முடி குண்டலம் கனகமணிமாலை முத்துமாலை பூமாலை என்பன தரித்து அலங்கரித்தல், ஐந்து ஆவரண பூஜை செய்தல், பல்சுவைககறியுடன் பால்

நெய் தயிர் தேன் சர்க்கரை சேர்ந்த அறுசுவை அமுது, அப்பம் மோதகம் பணிகாரவகை என்பன கொண்டு நிவேதித்தல், பழம் நறுமணங்கலந்த தாம்பூலம் சமர்ப்பித்தல் என்பனவும்;

தூபம், தீபம், அலங்காரதீபம், நாகதீபம், முஷிக தீபம், புருஷதீபம், நட்சத்திரதீபம், கும்பதீபம், கர்ப்பூர சோதிகாட்டல், நீறுசாத்துதல், கண்ணடி குடை, சாமரம், விசிறி, ஆலவட்டம் சமர்ப்பித்தல், மந்திர புஷ்பம், சுவர்ண புஷ்பம், திருநாம அர்ச்சனை வழிபாடு, பஞ்சாலாத்தி சமர்ப்பித்தல், நால் வேதம் ஒதுதல், ஆசீர்வாதம் உரைத்தல், தமிழ் வேதம் ஒதுதல், புஷ்பாஞ்சலி செய்தல், நிருத்தம், கீதம், சங்கநாதம், துந்துபி முகல் பலவகை வாத்திய கோஷஞ் செய்தல், அகப்பலி புறப்பலி இடுதல், காலை ஓமாக்கினி உபாசித்தல், பிராயச்சித்த ஜபம் செய்தல், புறஉபசாரம் வீதி வலம் வந்து வணங்குதல் என்பனவாகச் சொல்லப்படும் எல்லா உபசாரங்களாலும் ஸ்ரீ விக்கினேசுவரப் பெருமான் பெருமகிழ்வுகொண்டு திருவருள் பாலிக்கும்படி பெரியோர்களே அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள். (4)

இந்த ஆலயத்தில் ஐவகை வீதியமைப்பு, கோபுரம், மண்டபம், தேர்விழா என்பன சித்தியுடையனவாக அநுக்கிரகிக்க. (5)

இந்தத் தேவாலயத்தில் ஆதார சிலையின்மீது அமைந்த நவலோக நவரத்தினங்களைக் கொண்ட பத்திர பீடத்தில் சகலஷடத்துவ மயமான ஸ்ரீ கணேச மூர்த்தியானவர் ஐவகை ஆசனங்களிலும் ஐவகை ஆவரணங்களிலும் அமைந்த தேவர்களுடனும் முதல்

ஆவரணத்துள்ள கருப்பக்கிருசத்தில் வாஸ்துபிரமா
முதலானவருடன் மகிழ்ந்து திருவருள் சுரக்க
அமையும்படி ஆசிகூருங்கள். (6)

இந்தத் தேவாலயத்தில் பஞ்சாக்கரப் படியோடு
தோரண முகப்புக் கொண்ட அர்த்த மண்டபம்,
ஸ்நபன மண்டபம். நிருத்த மண்டபம், புஷ்ப மண்ட
பம், யாக மண்டபம், ஆஸ்தான மண்டபம் முத
லான யாவும் பொன்மணி வண்ணம் உடையனவாக
அமையும்படி அநுக்கிரகிக்க. (7)

இத் தேவாலயத்தில் அந்தராள முகமான படிக்க
ட்டுப் பொருந்திய துவஜ பீடம், பலிபீடம் என்
பனவும், ஐவக வீதிகளும், கோபுர மண்டபங்
களும் கனகமணி வண்ணத்தனவாக அமையும்படி
அநுக்கிரகிக்க. (8)

இத் தேவாலயத்தில் நித்திய விழா, பட்ச விழா,
மாச விழா, வருட விழா, ஊஞ்சல் விழா, வசந்தவிழா,
புஷ்ய விழா, பெரு விழா முதலான அகில விழாக்
களும், இடையீடின்றித் தொடர்ந்து இனிது நிறை
வேறும்படி அநுக்கிரகிக்க. (9)

இத் தேவாலயத்து மகாகண்டாமணி, அபி
ஷேக நீர்க்குடம், ஸ்நபனகலசம் பாத்திய அர்க்கிய
ஆசமனீய பாத்திரங்கள், தூப தீப நீராஞ்சன விபூதி
மடல், கண்ணடி, குடை, சாமரம், விசிறி,
கொடி, ஆலவட்டம் என்னும் உபசரணப் பொருட்
கள் யாவும் பொன் வண்ணத்தனவாக அமையும்
படி அநுக்கிரகிக்க. (10)

இத்தேவாலயத்தில் தூரியாலயம், மூஷிகாலயம் முதலான பரிவார மூர்த்தி ஆலயங்களும், திரு மடைப்பள்ளி முதலான சாலைகள் யாவும் தூய்மை கொண்டு ஒளிரும் பொன் மணி வண்ணமுடையன வாக அநுக்கிரகிக்க. (11)

இத்தேவாலயத்துத் தானாசாரியர், சமயாசாரியர், பிரதிட்டாசாரியர், அர்ச்சகாசாரியர், போதகாசாரியர் சாதகாசாரியர் அலங்கரணாசாரியர் ஆகிய யாவரும் ஆரம் வாகுவலையம், கடகம் குண்டலம் மோதிரம் பொன்னரைஞாண், பீதாம்பரம், பட்டு வஸ்திரம், உருத்திராட்ச மாலை முதலான எல்லா விதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியவர்களாக அமையும்படி அநுக்கிரகிக்க. (12)

இத்தேவாலயத்துத் தேசிகாசாரியர் பலவித மந்திர தந்திர வேத வேதாங்கங்கள் சீவாகமங்கள் சித்தாந்த தத்துவ சாத்திரங்களில் வல்லுனராய், அவற்றில் விதிக்கப்பட்டனவாகிய நித்திய கர்மானுட்டானங்களிற் சிறந்தவராய், சமய விசேட நிர்வாண ஆசார்யாபிஷேகத்துடன் அமைந்த தீட்சை வகையில் நிறைவு பெற்றவராய் சிவஞான சித்தி மாகாக அமையும்படி அநுக்கிரகிக்க. (13)

இத்திருத்தலமானது விருத்தாசலம், திருக்காளத்தி, திருவண்ணாமலை, காசி, காஞ்சி, ஹாலாஸ்யம், இராமநாதம், வைத்தியநாதம், வேதாரண்ணியம், வடாரண்ணியம், திருவையாறு, பாபநாசம், ஸ்ரீபுரம் புண்டரீகபுரம், திரிபுவனேசுவரம்திருவிடைமருதூர், திருநந்திபுரம், வாஞ்சீசுவரம், வேதபுரீசுவரம், மாயூ

ரம், திருக்கேதாரம், வாரணாசீ முதலான சிவக்ஷேத்திரங்
களுக்கு ஒப்பானதாக அமையும்படி அநுக்கிரகம்
செய்யுங்கள். (14)

இந்தக் கிராம வாசிகளாகிய அறிவான்மிக்க
மக்கள் யாவரும் ஸ்ரீவிக்கிணேசுவர சுப்பிரமணிய
உமாமகேசுவரர்களின் உபய திருவடித்தாமரை
களில் அசைவற்ற பக்தியுடையவர்களாவும், தருக்
கம், வேதாந்தம், வியாகரணம், தஞ்ஞவசாஸ்தி
ரம், சிந்தாந்த சாஸ்திரம் என்பவற்றில் நிரம்பிய
அறிவுடையவர்களாகவும் அமையும்படி அநுக்கிர
கம் செய்யுங்கள் (15)

இந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கும் ஆதிசைவர் முத
லான அகில மக்களும் கருப்பாதானம் முதலாகச்
சொன்ன நாற்பத்து நான்கு சமஸ்கார கர்மாநுட்
டானங்களிற் குறைவற்றவர்களாக ஆகும்படி அநுக்
கிரகம் செய்யுங்கள். (16)

இந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கும் எல்லாப் பெரு
மக்களும் நோயற்றவர்களாகவும், துன்பம், அற்ற
வர்களாகவும், நற்பண்பாடு உடையவர்களாகவும்,
நற்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும், இல்ல
றம் வழுவாது புத்திர பெளத்திர குடும்ப பாரம்
பரியம் உடையவர்களாகவும், செல்வந்தர்களாகவும்
அஷ்டை டசுவரியங்களிற் குறைவற்ற
வராகவும், ஞானவான்களாகவும், இரக்கமுடைய
வர்களாகவும் உழைப்பாளர்களாகவும், பரோபகாரி
களாகவும், செய்ந்நன்றிமறவாதவர்களாகவும், அமை
யும்படி அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள். (17)

இவ்வாலய தருமகர்த்தாவானவர் (இன்ன) கோத்திரத்தில், (இன்ன) நட்சத்திரத்தில், (இன்ன) ராசியில் பிறந்து (இன்ன) பெருடையவராகிய அவரதும் அவரது குடும்பம், புத்திரர், பேளத்திரர், சகோதரர், பந்துவர்க்கம் ஆகியயாவரதும் தேக சுகம், தைரியம், துணிவு, வெற்றி, நீண்ட ஆயுள், நோயின்மை, மேன்மை, முதலான எல்லாச் சுக சித்திகளிலும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என அனுக்கிரகம் செய்யுங்கள். (18)

இந்தத் தருமகர்த்தாவானவர் எல்லையற்ற பெருமையுடையவராகவும் சிவசம்பத்து உடையவராகவும், யானைச்செல்வம் உடையவராகவும், அறுபத்து நான்கு கலைஞ்ஞானம் கரைகண்டவராகவும், தேவபிரமணர்களைப் போற்றுபவராகவும், கொடைவள்ளலாகவும், விக்கிணைசுவரப் பெருமானது திருவருளுக்கு ஆளானவராகவும் அமையும்படி அனுக்கிரகம் செய்யுங்கள் (19)

இந்த யஜமானன் தனலக்குமி, தானியலக்குமி, ராஜலக்குமி, வீரலக்குமி, விஜயலக்குமி, சத்தியலக்குமி, சம்பத்சந்தானலக்குமி, சௌபாக்கியலக்குமி என்னும் அட்டலக்குமிகளின் சித்திகளை நிலையாகப் பெறும்படி அனுக்கிரகம் செய்யுங்கள், (20)

இந்தக் கிராம வாசிகளாகிய மக்கள் அனைவரும் விநாயகப் பெருமானது பூரண அருளிஞல் நோயற்ற வாழ்வு, திடகாத்திரம், நீண்ட ஆயுள், சற்புத்திரப் பேறு முதலானவற்றுடன் வாழ அனுக்கிரகஞ் செய்யுங்கள் (21)

இத்தேசத்தில் பஞ்சம், வறுமை, என்பன ஒரு போதும் நேராது, பயிர் விளைவு விருத்தியாகவும், மாசம் மும்மாரி பொழியவும் அனுக்கிரகியுங்கள். (22)

இந்தக் கிராமம் அளகாபுரிக்கு ஒப்புடையதா
[குக. (23)]

பசுக்களும் அந்தணர்களும் என்றும் சுகமாக
[வாமுக. (24)]

அரசன் நீதிமுறை பிறழாது வெற்றியோடு
வாமுக. (25)

இந்த நற்செயல் மேன் மேலும் அபிவிருத்தி
[யடைக. (26)]

39. பலிபீடப் பிரதிஷ்டை.

சலன பிம்பமாக அட்ட திக்கிலும் எடுத்துச் சென்று பலியிடுவதற்கான பலி பீடத்துக்கு ஆசன மூர்த்தி மூலமாகப் பூசித்துத் தியானம் ஆவாகனஞ் செய்க, இரட்சா பந்தனஞ் செய்க. அவிக்கினன், ஆமோதன், பிரமோதன், சுமுகன், துர்முகன், விக் கினகர்த்தா என்பவர்களைப் பூசித்தபின், முன்பு பூசித்து வைக்கப்பெற்ற கும்ப தீர்த்தத்தினால் அபி ஷேகஞ் செய்து நீராஞ்சனம் சமர்ப்பிக்க.

பின்பு, உற்சவ மூர்த்திக்குப் பழம் தாம்பூலம் நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்க. அப்பால் ஆசீர்வாத அட்சதைபை யசமானன் முதலாக சகல பக்த சனங் களுக்கும் ஆசாரியர் ஆசி கூறிச் சீரசில் தெளிக்குக.

40. சந்தியாவாஹனம்.

சந்தியாவாஹனம் என்பது சந்தியா + ஆவாஹனம் எனப்பிரியும். திசைகள் தோறும் நின்று பரிபாலிக்கும் திசாநாதர்களை ஆலயத்தின் அவ்வத்திசைகளில் சாந்நித்தியமாக்குதல் என்பது பொருள். மூலமூர்த்தியின் அபிமுகமான கோபுர வாசலில் பிரமாவையும், கிழக்கு முதல் ஈசானம் ஈராகிய எட்டுத்திசைகளிலும் இந்திரன் முதல் எட்டுத்திக்குப் பாலகர்களையும் விநாயகப் பெருமானது விழாத்தொடங்கி முடிகின்ற காலம் வரையும் அவ்வத்திசைகளில் சமுகமாகிக் காவல் புரியும்படி பூசித்துப் பலியிட்டு வேண்டிக் கொள்ளும் ஒரு வழிபாடாகும்.

திக்குப் பாலகர்களை எழுந்தருளுவிக்கும் முதல் தினத்திலும், அவர்களை மீட்டருளுவிக்கும் இறுதித் தினத்திலும் அவரவருக்குரிய சிறப்பியல்புகள், தாளம் வேதம், பண், வாத்தியம், இராகம் என்பன சொல்லப்பட வேண்டும்.

சந்தியாவாஹனம் என்னும் இந்த வழிபாட்டுச் செயல் கொடியேற்றி முடிந்தவுடன் உற்சவமூர்த்தியை வீதி வலம் வரச் செய்யும் போதே செய்யப்படவேண்டும். அப்படியன்றி, அன்றைய இரவு யாகாரம்பம் ஆனபின் சந்தியாவாஹனம் செய்தல் தக்கது என்பது சிலரது கொள்கையாகும். அப்படிச் செய்வதாயின், திக்குப் பாலகர்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டில் ஒரு நேரக்குறைவு நேரிடும் அது மாத் திரமல்ல, யாகத்திலே திக்குப் பாலர்களைப் பூசிப்பது யாகக் காவலின் பொருட்டேயாம். வீதியிலே திக்குப் பாலகர்களைப் பூசிப்பது சுவாமி திருவோ

லக்கத்தில் திக்குப் பாலகரும் பங்கு பெறும் கடப் பாடுடையர் என்பதற்காகவே. அதனால், சந்தியா வாஹனம் உடன் செய்யப்படுதலே முறை யென்பது பெறப்படும்.

சகல வாத்திய கோஷத்துடன் உற்சவ மூர்த்தியை வீதிவலம் செய்விக்கும் பொருட்டு அஸ்திர தேவருடன் வெளிவீதிக்கு எழுந்தருளுவிக்க. கோபுர வாசலில் பிரம சந்தி செய்க.

41. பிரமசந்தி.

உலகநா யகனே போற்றி
உலகருள் முதல்வா போற்றி
அலகிலா வேத போற்றி
பலமருள் பிரம போற்றி.

திருவாரும் முகத்தாமரையிலிருந்து பெருகும் வேதங்கள் ஸ்மிருதிகள் ஆகிய தேன் பெருக்கில் மூழ்கிக் களிகொள்ளும்படி காத்திருக்கும் கல்விமான் களாகிய வண்டுகளைக் கொண்ட பெருமானே, கங்கை நீர்ப் பெருக்கின் வெள்ளொளி போன்ற சிறகுகளைக் கொண்ட அன்னத்தைக் கொடியாக உயர்த்தியவரே, வாக்கிறைவியாம் வாணியை மெய்யன்பினால் நாவிலங் கொண்டவரே, செவ்விய வழிபாட்டிற் சிவபிரான் அருளுக்குரியவரே, உலக நீதியாம் உறுதி உரைப்பவரே, உலகுபடைக்கும் ஒரு தனிப் பிரம தேவரே, அடியேம் செய்யும் வணக்கத்தை ஏற்றருளுக.

சூர்ணிகை:- முதல் நான்கு வருணமும் முற்பட உதிக்க முகமே புயமே தொடையே பதமே இடங்கொண்டவரும்;

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், யோகசமாதி, என்னும் அட்டாங்க யோகத்தினால் அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அட்டமாசித்திகளை அருள்பவரும்,

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என்னும் நால்வகை வேதமாகிய அமுத கிரணங்களாம் நிலவொளி காலும் நான்கு முக சந்திர மண்டலங்களை உடையவரும்;

பாரதியின் கரதலங்களால் தழுவப்பெற்று மகிழ்பூக்கும் மனோஹரத்திருமேனி கொண்டவரும்;

புத்தகம், அக்ஷமாலை, தண்டு, கமண்டலம் தரித்த நான்கு திருக்கரம் கொண்டவரும்;

சத்தியவதி நகரை இருப்பிடமாக உடையவரும்; அன்ன வாகனத்தை அன்புடைய ஊர்த்தியாகக் கொண்டவரும்; நடுத்திசைக்கு அதிபதியும் ஆதிய பிரமதேவர் ஆனவர் - ஸ்ரீவிக்கிணைகவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவராய்-

பிரணவத்தை முகமாகக் கொண்ட நால் வேதங்கள், ஆகமங்கள், அறுபத்து நான்கு கலைஞ்ஞானங்கள் என்பவற்றின் அதிதேவதைகளோடு கூடியவராகவும், ஈசானர் முதலாக ஐம்பத்துமூன்று வாஸ்து கணங்களோடு கூடியவராகவும் ஸ்ரீ வத்சர் முதலான இருஷிகணங்களோடு கூடியவராகவும், சுவர்க்க மத்திய பூமி பாதல வாசிகளான அகில பிரமகணங்களுடன் கூடியவராகவும், திருமாலோடு தொடர்பு கொள்பவராகவும்,

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண கருத்தா வாக விளங்குகின்ற முழுமுதற் தலைவரும், எல்லா விக்கினங்களையும் போக்குபவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானது திரு விளையாட்டினால்,

பூதல மத்தியில் மேருமலைச்சிகரந் தங்கிய இலங்கா புரியில், தட்சிண கைலாசத்தில் (வாயு) திகிலே உள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில், (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள தேவாதிதேவர் வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

பிரம தேவருக்குரிய தியானம் அவாகனம் முதலியன கொண்டு முறைப்படி பூசை செய்து “சுவாகா” என்பது ஈருன மந்திரஞ் சொல்லி அன்ன பலி இடுக.

தாளம்:-

பங்கய மேவும் பரசிவ காரண
காரண முதல்வா திசைமுகனே
இங்கித அழகின் பாவியல் நிருத்த
இரணிய கர்ப்ப பிதாமகனே
அங்கிளர் மத்தள பேரிகை சல்லரி
அழகிய சங்கொலி எக்காளம்
எங்குமி கப்பொலி கீதமி சைப்பது
ஏத்திடு பிரமன் தாளமதே.

அதுவே:-

எங்குமி கப்பொலி கீதமி சைப்பது
ஏத்திடு பிரமன் தாளமதே.

வேதம்:- “பிரம்ம ஜஜ்ஞானம்” என்பது.
பண்:- மேகராகம்.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்
றருள்செய்வான் அமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்கும் திருவையாறே.

தாளம்:- பிரமதாளம்.

வாத்தியம்:- சச்சபுடம்.

நிருத்தம்:- கமலவர் த்தனம்.

இராகம்:- மத்யமாவதி.

கணேச சேநாபதி முதற் கும்போதர சண்டேசு
ரர் ஈருனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
குழல், சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம் முதலான
வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்குவதாகுக.

42. இ ந் தி ர ச ந் தி.

இது கிழக்குக் கோபுர வாயிலுக்கு எதிரே செய்
யப்பட வேண்டும்.

போற்றி அமரர் நாயகனே
போற்றி வச்சர கரத்தோனே
புகழார் வரமருள் இந்திரனே
புகலும் ஆயிர அங்கணனே

நிலவொளியோடு சந்தனங் கமழும் வெள்ளியங்
கிரிபோல் உயர்ந்த ஐராவதம் ஊர்ந்து அழகொளிர்
அதிகாரத்தொடு அரசு புரக்கும் அமரேசனே, கௌத
மர் பன்னிபால் இன்பம் வேண்டிக் கதித்த முனி
வர்தங் கனசாபமாகக் கண்ணாயிரம் கொண்டு கழி
வ்ரக்கமுற்று உலகினர்க்கு உண்மை யறிவுறுத்திய
உத்தம தேவனே வணக்கம்.

தூர்ணிகை:- எல்லாத் தேவர்களினதும் மேன்மை
பொருந்திய இரத்தின கிரீடங்கள் காலும் ஒளியின்
இருமடங்கு செம்மை வாய்ந்த தளிர் போன்ற திரு
வடிகளையும், வச்சிர யாக்கையையும் உடையவரும்,
ஆயிரங் கண்களைக் கொண்டவரும், புலோமசையின்
இன்பப் பெருக்கை நுகரும் வலிமை மிக்க மார்
பகத்தையுடையவரும், பாரிஜாத மலர் மாலையணிந்து
மனங்களி கொள்பவரும், தேவ பகைவர்களையெல்
லாம் குலத்தோடு அழிவுபடுத்தும் குலிசப்படை
யுடையவரும், கர்வங்கொண்ட மலைகளின் சிறகுகளை
அரிந்தவரும் ஊர்வசி முதலாந் தேவ மகளிரது இனிய
பாடல் கேட்டு மகிழ்பவரும், அமராவதி நகரில்
வசிக்கும் தேவநாயகரும், கீழ்த்திசை அதிபதியும்
ஆகிய இந்திரன் ஆனவர் - ஸ்ரீ விக்னேசுவரப் பெருமா
னது ஆணையை அனுசரிப்பவராய்;

பூலோகம் முதலான ஏழு உலக அதிதேவதை
களுடனும், வைகர்த்தனன் முதலாம் பன்னிரு தூரியர்
கள், தூரியன் முதலாம் ஒன்பது கோள்கள், அசுவினி
முதலாம் இருபத்தேழு நாள்கள், மேடம் முதலாம்
பன்னிரு இராசிகள், ஊர்வசி திலோத்தமை முதலாம்

அப்சர மகளிர்கள், யுக அதிதேவதைகள், ஆசிய சுவர்க்க மத்திய பூமி பாதல வாசிகளான அகில தேவ கூட்டத்துடன் கூடியவராய்-

அகில புலனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும், விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாட்டினால்,

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரம் தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிணைகைலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலே உள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில், (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள தேவாதி தேவர் வல்லபா நாயகராய் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்ற விழா முதல் தீர்த்த விழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

இந்திரனுக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்னபலி இடுக.

தாளம்:-

பொன்முடி கொண்டு புத்தொளி பரவப்
புண்ணிய வாக்கின் மன்னவனும்
மன்மத கோடி மானவு நக்கொள்
மாண்புறு பொன்னொளிர் மேனியனும்
முன்னுறு தேவர்தம் மன்னிய வரசாம்
இந்திர தாளம் எனப்படுமே.

அதுவே-

முன்னுறு தேவர்தம் மன்னிய வரசாம்
இந்திர தாளம் எனப்படுமே.

வேதம்:- “திருதாரமிந்திரம்” என்பது.

பண்:- காந்தாரம்.

பாடிளம் பூதத்தினானும் பவளச்செவ்
வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலையாளைக் கூடிய
கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ்
சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானும் ஆரூ
மர்ந்தவம் மானே.

தாளம் - சமதாளம்; வாத்தியம் - சச்சபுடம்.
நிருத்தம்-புஜங்காஞ்சிதம் இராகம்-வேளாவல்லி.

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்
டேசுவரர் ஈருனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம்,
வீணை, கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம்,
எக்காளம் முதலான வாத்தியங்களுடன் மங்கல
பேரிகை முழங்குவதாக.

43. அக்கினி சந்தி

இது ஆலயத்தின் வீதியில் தென்கீழ் திசையில்
செய்யப்படவேண்டும்.

வன்னியந் தேவேருத்திர வடிவனே
போற்றி யாண்டும்
பொன்னிமிர் சோதிவைஸ்வா நரனெனும்
நாம போற்றி

பன்னுசங் காரரூபப் பரம்பொருள்
வண்ண போற்றி
இன்னுயிர் இனங்கட்கெல்லா மேதுவா
மிறைவ போற்றி.

எங்குஞ் செறிந்து ஏழு நாக்கு எனப்படும் சுவா
லைகளைக் கொண்ட அக்கினி தேவனே, முழுமுதலிறை
வன் கொள்ளும் எட்டுத் திருமேனிகளுள் ஒன்றான
வடிவுடையவனே, ஆட்டுக்கொடியை உயர்த்திய
வனே, ஹவ்விய கவ்வியங்களான உணவைத்
தேவரீர் ஏற்று ஒப்புவிக்காவிடின் அகில புவனங்
களிலுமுள்ள ஆணைத்து உயிர்களும் கணப்பொழு
தாயினும் வாழும் வகை பெறாவன்றோ, அரக்கர் முத
லான சகல சராசரங்களும் எவனது உதவியால்
உயிர் தரித்து உள்ளனவோ அத்தகைய அக்கினி
தேவனே உமக்கு வணக்கம்.

சூர்ணிகை - பரம் பொருளின் ஒரு திருக்கர
கமலத்தில் சுவாலையொண்டு காட்சி கொடுப்ப
வரும், அகில தேவ பிதிர்க் கணங்களுக்கென
ஒப்பிக்கப்படும் அவி முதலிய வற்றை அவரவருக்
குச் சேர்ப்பித்து உதவும் தெய்வமானவரும், தேஜோ
வதி நகரை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரும், சுவாகா
தேவிக்கு நாயகரும், ஆட்டுக்கடாவை ஊர்த்தியா
கக் கொள்பவரும், ஏழு திருக்கரங்களை உடையவ
ரும், சிருக்கு, சிருவம், நெய்ப்பாத்திரம், இருப்
புலக்கை, விசிறி என்பவற்றைத் தாங்கிவரும், யாகத்
தலைவரும் தென்கீழ் திசைக்கு அதிபதியும் ஆகிய
அக்கினி தேவன்-

ஸ்ரீ விக் கினேசுவரப் பெருமானது ஆணையை
அனுசரிப்பவராய்-

அகத்தியர், புலத்தியர், சனகர், சநந்தனர், முதலான அகில ஆசாரிய முனிவர்களுடனும், அபஸ்மாரம் முதலான ரோக கணங்களுடனும், சுவர்க்கமத்திய பூமி பாதல வாசிகளான அகில அக்கினி கணங்களுடனும் கூடியவராய்-

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும் விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவினையாட்டினால்-

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந்தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிண கைலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலேயுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில் (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு ஏழுந்தருளியுள்ள தேவாதிதேவர் வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஓன்பதுதினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு எசய்வாராக.

அக்கினிக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்னபலியிடுக.

தாளம்:-

அங்கிம கத்துப் பொங்கொளி கொண்டு
அன்பின் உலகருள் சேவகனே
தங்கிய ஏழு கரமொடு மேடம்
தாங்கிடும் ஊர்தியின் அழகினனே
சங்குயர் பாணி மூராரி யருள்தென்
கீழ்திசை சேரும் தலைமையனே
அங்கொலி தாளம் அரகர ஜயவென
அமைவுறு பத்தியை அருளுகவே.

அதுவே-

அங்கொலி தாளம் அரகர ஐயவென
அமைவுறு பத்தியை அருளுகவே.

வேதம் - “துவன்னோ அக்னே” என்பது.
பண் - கொல்லி.

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

தாளம்-அர்த்தாவரணம்,வாத்தியம்-உத்கடிதம்.
நிருத்தம் - சுவஸ்தியாநிருத்தம், இராகம் -
[வராளி.

கணேச சேனாதிபதி முதல் கும்போதர சண்டே.
சுவரர் ஈருனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம், முத
லான வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்
குவதாக.

44. யம சந்தி

இது ஆலய வீதியில் தெற்கு வாயிலுக்கு எதிரே
செய்யப்படவேண்டும்.

வணக்கம் தரும ராசனுக்கே
வணக்கம் வைவச் சுதனுக்கே
வணக்கம் யமனாந் தேவனுக்கே
வணக்கம் உலக சாட்சிக்கே.

புண்ணிய பாவங்களையும், செய்யத்தக்கவற்றையும், தகாதவற்றையும் பிரித்தறிந்து, அவ்வவற்றைச் செய்தவர்க்கு முறையே அபயத்தையும் அச்சத்தையும் கொடுப்பவனும், தூரிய வம்சத்துக்கு அலங்காரமாக அமைந்தவனும், கால தூதரைக் கருவிகளாகக் கொண்டவனும், தண்டத் தலைவனாயுள்ளவனும், பலவித பிரேத கணங்களோடு கூடியவனும், அந்தகப் பெயரோனும், அசையாத மலை போன்ற தோற்றங்கொண்ட எருமைக் கடாவை அசைந்துவரும் வாகனமாகவும் உயர்த்திய கொடியாகவும் கொண்டவனும், சந்திர கலை போலச் சூழ்ந்துள்ள பரிவாரங்களினால் ஆன்ம கோடிகளின் கால எல்லை காண்பவனும், முடிவு செய்பவனும் ஆகிய யமதர்மராசனை எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

சூர்ணிகை - அகில புவனங்களும், அவற்றில் வகை வகையான ஜீவ ராசிகளும் தோற்றுவதற்கு மூல காரணனான விவஸ்வான் எனப்படும் தூரிய புத்திரனும், காலபாசம் தண்டாயுதம் தாங்கிய புய பல பராக்கிரமம் உடையவனும், சம்யமினி எனப்படும் நகரில் வசிப்பவனும், அச்சந்தரும் எருமைக் கடாவை வாகனமாக ஊர்பவனும், பிதிர் கணங்களுக்கு நாயகனும், தருமராசன் எனப் போற்றப்படுபவனும், தென்திசைக்கு அதிபதியும், ஆகிய யம தர்மராஜா ஆனவன் -

ஸ்ரீவிக்கிணேசுவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவனாய்-

பிராம்மீ முதலான சப்த மாதர்களுடனும்,
பிரம விஷ்ணு உருத்திர கண மாதர்களுடனும்,

தேவலோக ஆகாச பூதல மாதர்களுடனும், காலாந்தகன் விருகோதரன் சித்திரகுப்தன் எனப்படும் உதவியாளர்களுடனும், சுவர்க்கமத்திய பூதல பாதல வாசிகளான எல்லா யம கணத்தவர்களுடனும், கூடினவனாய்-

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல் வரும் விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாட்டினால் -

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந்தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிண கைலாசத்தில் (வாயு) திக்கிலே யுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில் (இன்னை) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபாநாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்ற விழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

யமனுக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்னபலியிடுக.

தாளம்:-

கால தண்டமுறு கையன் நீலமலர்
காட்சி கொண்டவுரு வந்தகன்
ஆலங் கொண்டமல ரார மல்கநிலை
யான எருமையுரு வாகனன்
வீர கர்வமொடு தீர னச்சமலி
வீரதாளமிது யமனுக்கே

அதுவே-

வீர கர்வமொடு தீர னச்சமலி
வீர தாளமிது யமனுக்கே

வேதம் - “சுகன்னப்பந்தா” என்பது.
பண் - கௌசிகம்.

உதையுங் கூற்றுக் கொல்கா விதிக்கு
வதையுஞ் செய்த மைந்த னிடமாம்
சுதையுந் தூதுந் தேனுஞ் ஞிமிறும்
துதையும் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே.

தாளம் - பிருங்கிணீ,
வாத்தியம் - மிளிதமட்டயம்
நிருத்தம் - தண்டபாதம்,
இராகம் - குஞ்சரீ.

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்டேசு
வரர் ஈருனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
கொம்பு, சங்கு, படகம் தாளம், எக்காளம் முதலான
வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்குவதாக.

45. நிருதி சந்தி.

இது ஆலய வீதியின் தென் மேற்கு மூலையில்
செய்யப்படவேண்டும்.

போற்றி சங்கர பக்தனுக்கே
போற்றி தைத்திய ஈசனுக்கே
போற்றி ராக்கதர் தலைவனுக்கே.
போற்றி மாபெரும் நிருதிக்கே.

சுவாலித்து எழுகின்ற அக்கினிக் கொழுந்து போன்ற செம்பட்டைத் தலைமுடி கொண்டவரும் காக்கை வண்ணமான் வடிவு கொண்டவரும், அகில, உலகங்களையும் அடிக்கடி அச்சமுறச் செய்பவரும், பூத வேதாளங்களாற் சூழப்பட்டவரும், ஊக்கக்குறைவுடன் செயற்படுபவரைப் பற்றித்தொடர்பவரும், பசுபதியரகிய சிவ பரம்பொருளை சாஸ்திரங்களால் ஆராதிப்பவரும், தேவரிடத்தே பகைமை கொண்டவரும், வாளாயுதம் தாங்கியவரும், இராக்கதர்களின் தலைவருமான நிருதியை வணங்குகிறேன்.

சூர்ணிகை - சகல ஜனங்களுக்கும் அச்சத்தை விளைவிக்கும் வேதாள பூத இராக்கதப் படைகளாற் சூழப்பட்டவனும், தரும் நெறிப்படும் ஜனங்களது முயற்சியானது பங்குமுறும்படி வழிப்படுத்தும் இராக்கத கணங்களுக்குத் தலைவியான பிரவல்லிக்கு நாயகனும், சிவபிரானிடத்தே மெய்யன்புகொண்டு வழிபாடு செய்பவனும், கிருஷ்ணவதீ நகரத்தை வசிப்பிடமாசக் கொண்டவனும், வேதாளத்தை ஊர்தியாகக் கொண்டவனும் வாட்பிடித்த கையை உடையவனும், ஆகிய இராக்கதத் தலைவன் என்னும் நிருதியானவன் -

ஸ்ரீ விக்னேசுவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவனாய் -

மஹாஜம்பன், சங்குகர்ணன் எனப்படும் எல்லா அசுர கணங்களுடனும், கூஷ்மாண்டன் கும்போதரன் எனப்படும் பூத கணங்களுடனும், அவடாச்சி எனப்படும் எல்லாப் பிரேத கணங்களுடனும், அம்புகன் முதலான இராக்கத கணங்களுடனும் சுவர்க்கம்

மத்தியப் பூமி பாதலம் எனப்படும் இடங்களிலுள்ள அகில நிருதி கணங்களோடும் கூடியவனாய்-

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும் விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப்பெருமானது திருவினையாட்டினால்--

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந்தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிண கைலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலேயுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில் (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

நிருதிக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்ன பலி இடுக.

தாளம்:-

உலகோ ரஞ்சிட அச்ச முறுத்திடும்
ஒங்கிய வாட்கர முற்ற வரக்கன்
உலகொரு நாயக சிவபர பக்தியின்
உற்றிடு நட்ட பாடை பயில்வோன்
துட்டர டக்கிச் சிட்டரைப் போற்றும்
தோன்றல ரக்கற் போற்று வமே

அதுவே-

துட்டர டக்கிச் சிட்டரைப் போற்றும்
தோன்றல ரக்கற் போற்று வமே.

வேதம் - “அசுந்தந்தமயஜமான” என்பது
பண் - நட்ப்பாடை

நத்தர்ப்படை ஞானன்பக வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

தாளம் - மல்லதாளம், வாத்தியம் - சம்புடை.

நிருத்தம் - புஜங்கத்திரசம், திராகம் - பைரவி.

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்டே
சுவரர் ஈனானவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம் முதலான
வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்குவதாக.

46. வருண சந்தி.

இது ஆலயத்தின் மேற்குத் திசையில் நடைபெற
வேண்டும்.

மகரவா கனனே போற்றி
இகலிலா விதய போற்றி
மாணபுறு பாசா போற்றி
ஏண்பெறு வருணபோற்றி.

முதலையை வாகனமாக உடையவனும், பாசத்
தைத் தரித்தவனும், வெள்ளலரி சந்திரன் சங்கு என்
பவற்றிற்கு உவமையாகும் வெண்மைநிறம் உடைய
வனும், வாகுவலையங்களினால் அழகு பெறுபவனும்,
வருணானி என்னும் தேவியால் மகிழ்வூட்டப்பெறு
பவனும், போகம் விளைவிக்கும் அழகிய பாடல் மக
ளிர்களால் சூழப்பட்டவனும், அறிவில் மேம்பட்டவ
னும், சிவபிரானது ஆணையைத் தாங்குபவனும்,
நீர்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதையும் ஆகிய வருண
தேவனை வணங்குகிறேன்.

தூர்ணிகை - திரையோடு கூடிய பரந்த நான்கு திசைச் சமுத்திரப் பரப்பெங்கும் சஞ்சரிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட முதலையை வாகனமாக ஊர்பவனும், கடல்படு திரவியம் எவற்றையும் கவரத்தகும் பாசத்தைக் கையில் தாங்கியவனும், சந்திர காந்தக் கல் போன்ற குளிர்ந்த சரீர முடையவனும், அகில சீவராசிகளும் உயிர்வாழ்வதற்கு உதவியளிக்கும் நீர்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதையாக உள்ளவனும், சிருத்தாவதீ நகரத்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவனும், மேற்குத் திசைக்கு அதிபதியும் ஆகிய வருண தேவன்-

ஸ்ரீவிக்னேசுவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவனாய்-

கங்கை மகாநதி முதலான சகல தீர்த்த கணங்களோடும், உவர்நீர்க் கடல், கரும்புரசக் கடல், தேன்கடல், நெய்க்கடல், தயிர்கடல், பாற்கடல், தூய நீர்க்கடல், எனப்படும் ஏழு சமுத்திரங்களோடும், அதலம் முதலான பாதல உலகங்களோடும், கீர்து தட்சன் வஸு சத்திய கால காமுக துரிலோசனன் எனப்படும் எல்லா விசுவே தேவர்களுடனும், சுவர்க்க மத்திய பூமி பாதல வாசிகளான சமஸ்தமான வருணகணங்களோடும் கூடியவனாய்-

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும் விக்ன கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவினையாட்டினால்-

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந்தங்கிய

இலங்காபுரியில் தட்சிண கைலாசத்தின் (வாயு) திகிலேயுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில் (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

வருணனுக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்ன பலி இடுக.

தாளம்:-

சங்க ரற்பணி சங்கை யொத்தவெண்
 னாக மங்கள சால்பினன்
 டிங்கு டிங்கெனத் தாள தத்திமி
 ஒற்று குஞ்சித நிர்த்தகன்
 இங்கு தேசிக ராக முழுவொலி
 ஏற்கு நீரிறை சீதளன்
 தங்கு பாசங்கொள் மகர வாகன
 வருண தேவனை வணங்குவாம்

அதுவே-

தங்கு பாசங்கொள் மகர வாகன
 வருண தேவனை வணங்குவாம்.

வேதம்- “தத்துவாயாமி” என்பது.

பண்- சீகாமரம்.

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தம் கதிர்மதியம்
 உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம்பெருமானார் உறையுமிடம்
 தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
 புள்ளானூர்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

தாளம் - நவதாளம், வாத்தியம்-சிம்ஹானந்தம்.
நிருத்தம் குஞ்சிதம், இராகம் - தேசிகம்

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்டே-
சுவரர் ஈருனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை
கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம் முத-
லான வாத்தியங்களுடன் மங்கள பேரிகை முழங்கு
வதாக

47. வாயு சந்தி

இது ஆலயத்தின் வடமேற்குத் திசையில் செய்-
யப்பட வேண்டும்.

அரிணமா நூர்வாய் போற்றி
லிரிசமீ ரணனே போற்றி
அங்குச தரனே போற்றி
வீங்கிடு வாயு போற்றி.

வாசனையைப் பரப்புவோனும், சிவபரம்
பொருள் கொள்ளும் திரு மேனிகளுள் ஒன்றுனவ-
னும், தந்தேகமே தனக்குப் புத்திரனானவனும்,
அகில சீவராசிகளும் அடிக்கடி விடும் மூச்சு வடிவ
மாயுள்ளவனும், பரந்த வெளியைத் தனக்கு வசிப்-
பிடமாக உடையவனும், மான் கொடியை உயர்த்தி
யவனும், இந்திரனும் உபேந்திரனாக அவதரித்த
விஷ்ணு மூர்த்தியும் பிரமதேவனும் முதலாகச் சொல்-
லப்படும் முவுலக சீவராசிகளையெல்லாம் காப்பாற்று-
பவனும், திடமாகத் தழுவப்பட்ட மார்பகத்துக்கு
மகிழ்வுட்டுபவனும், பிராணிகளுக்கெல்லாம் உயிரா-
னவனும் ஆகிய வாயு தேவனை வணங்குகிறேன்.

தூர்ணிகை - தேவர் அசுரர் மனிதர் மிருகம் பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, என்பனவாகச் சொல்லப்படும் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் உயிராக உள்ளவனும், பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்றாகி மண் கமழ்பவனும், கந்தவதி நகரை ராஜதானியாகக் கொண்டு அரசாள்பவனும், அசுர சேனைகளுக்கெல்லாம் அச்சம் விளைவிப்பவனும், எங்கும் சமமாகப் பரவிச்சென்று நிறையும் பாக்கிரமமாகிய கொடியும், வன்மையாகும் ஆயுதங்கொண்டவனும், மகளிருக்கு மனோகரம் அளிப்பவனும், மென்புகை வண்ணத்தனும், சகல சராசரங்களையும் அழிக்கவும் ஆக்கவும் வன்மை படைத்த வீர தீரனும், வடமேல் திசைக்கு அதிபதியும் ஆகிய வாயு தேவனுனவன்.

ஸ்ரீவிக்கிணைகவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவனாய்-

காளி கமாளி பத்திரகாளி முதலாம் பெயர் கொண்ட பிசாசு கணங்களோடும், அநந்தன் முதலான அட்டமாநாகர்களுடனும், நாகினி முதலான நாக கன்னியர்களுடனும், அநிலன் முதலான வாயு கணங்களுடனும், நிச்சுவாசம் முதலான மாபெருங் கணங்களுடனும், அமுதன் முதலான பலவகை முகிற் கணங்களுடனும், சுவர்க்க மத்திய பூமி பாதாள வாசிகளான எல்லா வாயு கணங்களோடுங் கூடியவனாக -

அகில புஷனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும் விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாட்டினால்-

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந் தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிணைகலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலேயுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில், (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்த விழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின பொருட்டுத் தமது சக்தி டரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

வாயுவுக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்னபலி இடுக.

தாளம்:-

நவிலும் வாயு திக்கின் நறுமணம்
நன்கு கமழ்ந்திட வீசுவதே
நவிலும் எல்லா உயிர்களின் மூச்சாய்
நயமுறு சிவனார் உடலுருவாய்
அவிபெறு மங்கியின் நண்புகொள் அநில
அன்புடன் எம்மைக் காத்தருள்வாய்

அதுவே -

அவிபெறு மங்கியின் நண்புகொள் அநில
அன்புடன் எம்மைக் காத்தருள்வாய்.

வேதம் - “ஆனோ நியுத்பி:” என்பது.

பண் - தக்கேசி.

அந்த னானுன் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரணமாக
வந்த காலன்ற னுருயிரதனை வவ்வினாய்க்
குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்

எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
 இவன்மற் றென்னடி யானெனவிலக்குஞ்
 சிந்தை யால்வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழிந்திருப் புன்கூருளானே.

தாளம் - பலிதாளம், வாத்தியம் - ஜம்புட வாத்தியம்.
 நிருத்தம் - புஜங்கலனிதம், இராகம் - மகுடராமகிரி.

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்டேச
 வரர் ஈருனவரின் சமூகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
 கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம் முத
 லான வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்கு
 வதாக.

48 குபேர சந்தி.

இது ஆலய வீதியின் வட திசையில் நடை
 பெற வேண்டும்.

அளகையாள் அரசே போற்றி
 குளகண நண்பா போற்றி
 நிறைநிதி நேர்வாய் போற்றி
 குறைவிலாக் குபேர போற்றி.

மனோவேகமாகச் செல்லும் புஷ்பக விமா
 னத்தை ஊர்தியாகக் கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு
 விஜயம் செய்பவரும், அதிசயிக்கத் தக்கவாறு
 அடிக்கடி உலகிலே தோற்றி மறையும் இயக்கர்
 களைப் பாதுகாப்பவரும், சந்திர கலாதரப் பெரு
 மானிடத்தே மெய்யன்பு கொண்ட நண்பனாயுள்ள
 வரும், புலஸ்திய முனிவரின் புத்திரரும் உலகத்த
 வர்களை வெற்றிகொண்டு நிலையான புகழைத் தேடித்

கொண்டவரும், அழகிய சித்திர விசித்திரமான மாளிகையில் வாழ்பவருமான குபேரனை வணங்குகிறேன்.

சூர்ணிகை - அரி பிரமர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவரும், சிவபிரான் தோழனும் பெருமை கொண்டவரும், சங்கநிதி பதும நிதி என்பவற்றால் உபாசிக்கப்படும் பாத பீடத்தை யுடையவரும், சிறந்த மலர்களைக் கொண்ட சைத்திரரதம் என்னும் பூஞ்சோலைக்கு உரிமையுடையவராய் மகிழ்பவரும், அளவற்ற புண்ணிய ஜனங்களால் பாடல் கொண்டு போற்றப்படும் பெருமை யுடையவரும், அளகா புரியை வசிப் பிடமாகக் கொண்டவரும், சிங்கார இன்பூட்டும் இருஷி தேவிக்கு நாயகரும், மனித வாகனம் ஊர்பவரும், இயக்கர் தலைவரும், வட திசைக்கு அதிபதியும் ஆகிய குபேரன் ஆனவர் -

ஸ்ரீவிக்கிணேசுவரப் பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவராய் -

மஹாநாதன், பிரஹ்வாதனன், முனி, நாரதன், துந்துபி, சுவாலா மாலாயமானன், பலிப்பிரியன், பேரீ, விசிரும்பன், விக்கிரமப்பிரியன், விமானஸ்தன், புஷ்கரன், என்னும் பெயர் கொண்ட அசுர கணங்களுடனும்; நரேந்திரன், வரேந்திரன் தனதன், கீத முக்கியன், கருணன் எனப்பெயர்பெறும் அகில சித்தகணங்களுடனும்; கின்னரன் கிம்புருடன், குலன், கீதன், எனப்படும் அகில கின்னர கணங்களுடனும்; விவிதன், லித்தியாதரன், பிரபுத்தன்,

பத்தகருமன், மஹாயசன், முதலான பெயர் கொள்ளும் வித்தியாதர கணங்களுடனும்; தானவன், பிசிதாசனன், எனப்படும் இயக்க இராட்சத கணங்களுடனும்; சுவர்க்க மத்திய பூமி பாதல வாசிகளான அகில சோம கணங்களுடனும் -

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரண முதல்வரானவரும், விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாட்டினால் -

பூதல மத்தியில் மேருமலைச் சிகரந் தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிணைகலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலே உள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்திலே (இன்ன) கிராமத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபா நாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்றவிழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சோவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

குபேரனுக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூஜை செய்து அன்ன பலி இடுக.

தாளம் -

காள கண்டர்தம் இன்பு சேர்குர
ராச நேயன் கதாதரன்
தாளங் கொட்டரி பேரி மத்தள
சந்தி நிர்த்த மனோகரன்
தேவ தானவ சித்தர் வாழ்வட
திக்கு தேவு குபேரனே.

அதுவே -

தேவ தானவ சித்தர் வாழ்வட
திக்கு மேவு குபேரனே.

வேதம் - “சோமோவா ஏதஸ்ய” என்பது.

பண் - தர்க்கராகம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினைநன்
[கறிந்து

விரும்புவரங் கொடுத்தவனை வேட்டருளிச் செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியவூர்
[வினவில்

அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட
அணிமயில்க ணடமாரும் அணிபொழில்து ழய
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் களனிக் [லின்
கமலங்கண் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே.

தாளம்-கொட்டரிதாளம், வாத்தியம் - பஞ்சமுகி.
நிருத்தம் - சந்தியாநிருத்தம், இராகம் - மாளவி.

கணேச சேனாபதி முதல் கும்போதர சண்டேசு
வரர் ஈரூனவரின் சமுகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை,
கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்கா
ளம் முதலான வாத்தியங்களுடன் மங்கள் பேரிகை
முழங்குவதாக.

49. ஈசான சந்தி

இது ஆலய வீதியின் வடகீழ் திசையிலே நடை
பெற வேண்டும்.

திரிசூலம் பரிப்பாய் போற்றி
திருநீல கண்டா போற்றி

திருத்தேவ தேவா போற்றி
திருமேவும் ஈசாபோற்றி

அகில சீவராசிகளையும் அழிக்கும்படி துரந்த ஆலகால விடத்தைத் திருமிடற்றில் அணியாகக் கொண்டவரும், ஹுங்காரத் தொனியையும் உடுக்கையையும் ஆயுதமாகக் கொண்டவரும், அரிபிரமர்களால் தேடியும் காண்டற்கு அதீதமான ஒளித்தம்ப வடிவானவரும், நிருநீறு பரவப் பூசிய திருமேனியை உடையவரும், சந்திராதித்தர் செந்தீக் கடவுள் என்னும் மூன்று கண்களையுடையவரும், அடைக்கலம் புகுந்த சந்திரனைச் சடையிற் தாங்கிக் கொண்டவரும், ஈச கணங்களாற் சூழப்பட்டவரும், முழுமுதற் கடவுளின் திருவடிவே தாமாகக் கொண்டவரும், ஆகிய ஈசானரை அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

சூர்ணிகை-அரிபிரம இந்திரன் முதலான தேவர்களாலும், அசுரர்களாலும் இடைவிடாது வணங்கப் பெறும் உபய திருவடிகளை உடையவரும், சந்திரகலையின் கிரணத்தால் சடாமுடியிலிருந்து பெருகிப் பாயும் கங்கை நீர்ப் பெருக்கினால் அலர்ந்துள்ள புதிய தாமரை மலரோ என்னும் படியும், நெற்றிப்பட்டமாக விளங்கும் மாணிக்க மணியோ என்னும்படியும் அமைந்த அக்கினிக் கண்ணையும், ஆன்மாக்களிடத்தே கொண்ட கருணைக்கு அடையாளமாக விளங்கும் திருநீல கண்டத்தையும் கொண்ட அழகிய திருமேனியை உடையவரும், சரத்தாலச் சந்திர ஒளி பரவினாற்போன்ற வண்ணமுடையவரும், யசோவதீ நகரத்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரும், தரும தேவதையாம் இடபக் கொடியை உய

ர்த்தியவரும், வடகீழ் திசைக்கு அதிபதியும் ஆகிய ஈசான மூர்த்தியானவர்.

ஸ்ரீவிநாயகப்பெருமானது ஆணையை அனுசரிப்பவராய்-

மேருமலை மந்தரமலை நிததமலை கைலாசமலை கிரவுஞ்சமலை கந்தமாதன மலை இமயமலை இரத்தின கூடம் சித்திர கூடம் ஸ்ரீ சைலம் மலயபர்வதம் மாலியவான் மலை திருவண்ணாமலை முதலான தெய்வீக மலைக் கூட்டங்களோடும், பிரம்மாஸ்திரம் விஷ்ணுவஸ்திரம் சிவாஸ்திரம் முதலான அஸ்திர கணங்களோடும், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா, எனப்படும் அட்ட மூர்த்திகளுடனும், கபாலீசர் முதலான நூறு உருத்திர கணங்களுடனும், ஈசானம் முதலான பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் இருதயம் முதலான ஆறு அங்க மந்திரங்களுடனும், வாமை முதலான ஒன்பதுசக்திகளுடனும், பிருதிவி முதலான முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடனும், அநந்தன் முதலான எட்டு வித்தியேசுவரர்களுடனும், விகம்பரர் முதான தேவகணங்களுடனும், மஹேசுவரர் சாந்தி நந்தி முதலான எல்லாப் பிரமதகண நாயகர்களுடனும், அணிமா முதலிய அட்டமாசித்திகளுடனும், சாலோகம் முதலான நான்கு முத்திப் பதவிகளுடனும், ஐராவதம் முதலான அட்டதிக்கு யானைகளுடனும், பதினான்கு புவனேசுவரர்களுடனும், அட்ட தேவமங் கலங்களுடனும், தசாயுதங்களுடனும், சுவர்க்க மத்திய பூதல பாதல வாசிகளான எல்லா ஈசான கணங்களுடனும், கூடியவராய்-

அகில புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுதற்குக் காரணமுதல்வரானவரும், விக்கின கர்த்தாவுமாகிய விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாட்டினால்-

பூதலமத்தியில் மேருமலைச் சிகரந் தங்கிய இலங்காபுரியில், தட்சிண கைலாசத்தின் (வாயு) திக்கிலே யுள்ள (யாழ்ப்பாண) நகரத்தில் (இன்ன) கிராமத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வல்லபாநாயகராம் விநாயகப் பெருமானது கொடியேற்ற விழா முதல் தீர்த்தவிழா ஈருன ஒன்பது தினப் பெருவிழாச் சேவையின் பொருட்டுத் தமது சக்தி பரிவாரங்களுடன் நல்வரவு செய்வாராக.

ஈசான மூர்த்திக்குரிய தியானம் ஆவாகனம் என்பன கொண்டு முறைப்படி பூசித்து அன்ன பலி இடுக.

தாளம்-

உத்தம வீசன் ஒண்கர சூலம்
உக்கிர தீரம் உடன்பரித்தோன்
தத்துமு டுக்கைகொள் கும்பக வாத்யம்
தத்திரி திமிகிட தோமெனவே
நிர்த்தம் பிரமரம் வாத்யம் தாளம்
டிண்டிமி கொள்ளும் பூதநடம்
சத்யோ ஜாதம் வாமம கோரம்
தத்புரு ஷேசானம்.

அதுவே-

சத்யோ ஜாதம் வாமம கோரம்
தத்புரு ஷேசானம்.

வேதம் - “தமீசானம் ஜகத:” என்பது.

பண் - சாலாபாணி. (சாதாரி) *

தலையே நீ வணங்காய்

தலை மாலைதலைக்கணிந்து

தலையே லேபலி தேருந்தலைவனைத்

தலையே நீ வணங்காய்.

தாளம் - டக்கர் வாத்தியம் - கும்பம்.

நிருத்தம் - பிரமர், இராகம் - தசாட்சர்.

நாட்டியம் - பூதநாட்டியம்.

அட்டதிக்குப் பாலகருள் ஈசானர் சிவாம்சம் உடையவர். அதனால், ஈசானத்திலே எப்போதும் விசேட வழிபாடு செய்யப்பட வேண்டும். அதனோடு பூத நாட்டியம் சிறப்பாகச் செய்யப்படவேண்டியதாகும்.

ஆசாரியர் மேளம் வாசிக்கும் பாரசைவனுக்கு விபூதி சந்தனம் பட்டு வஸ்திரம் பூமாலை என்பன

* முதல் 7 திருமுறைகளிலும் “சாலாபாணி” என்ற பண் கிடைக்கவில்லை. அதனால் “சாதாரி” என்னும் பண் அமைதி பெறும் திருவங்கமாலைப் பாசுரம் குறிக்கப்பட்டது.

சிலர், “சாலரபாணி” என்றபண்ணை “சாலாபாணி” எனக்குறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும், அதனால் “சாலரபாணி” ப்பண்ணாகிய திருவிசைப்பா இங்கு ஓதத்தக்கது எனக்கருதுகின்றனர். ஆயினும், ஏனைய திசைகளில் தேவாரம் இடம் பெறவும் ஈசானத்துக்கு மாத்திரம் அதுவரமை எமக்குப் பொருத்தமாகப்படவில்லை.

கொடுத்துத் தரிப்பித்துத் தட்சணையும் கொடுக்க. பின்பு, நாதசுரத்தில் தசாட்சரி வாசிக்கப் பாரசைவன் மேளத்தைத் தோளில் தாங்கியபடி வாசித்துக் கொண்டு ஒற்றைக் காலைத் தூக்கி நாட்டிய முறையில் கிந்திக்கொண்டு எழுந்தருளி மூர்த்தியையும் அஸ்திர தேவரையும் மும்முறை வலமாகச் சுற்றி வருதல் வேண்டும். அதன்பின் எழுந்தருளி மூர்த்திக்குப் பழம் தாம்பூலம் நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்க.

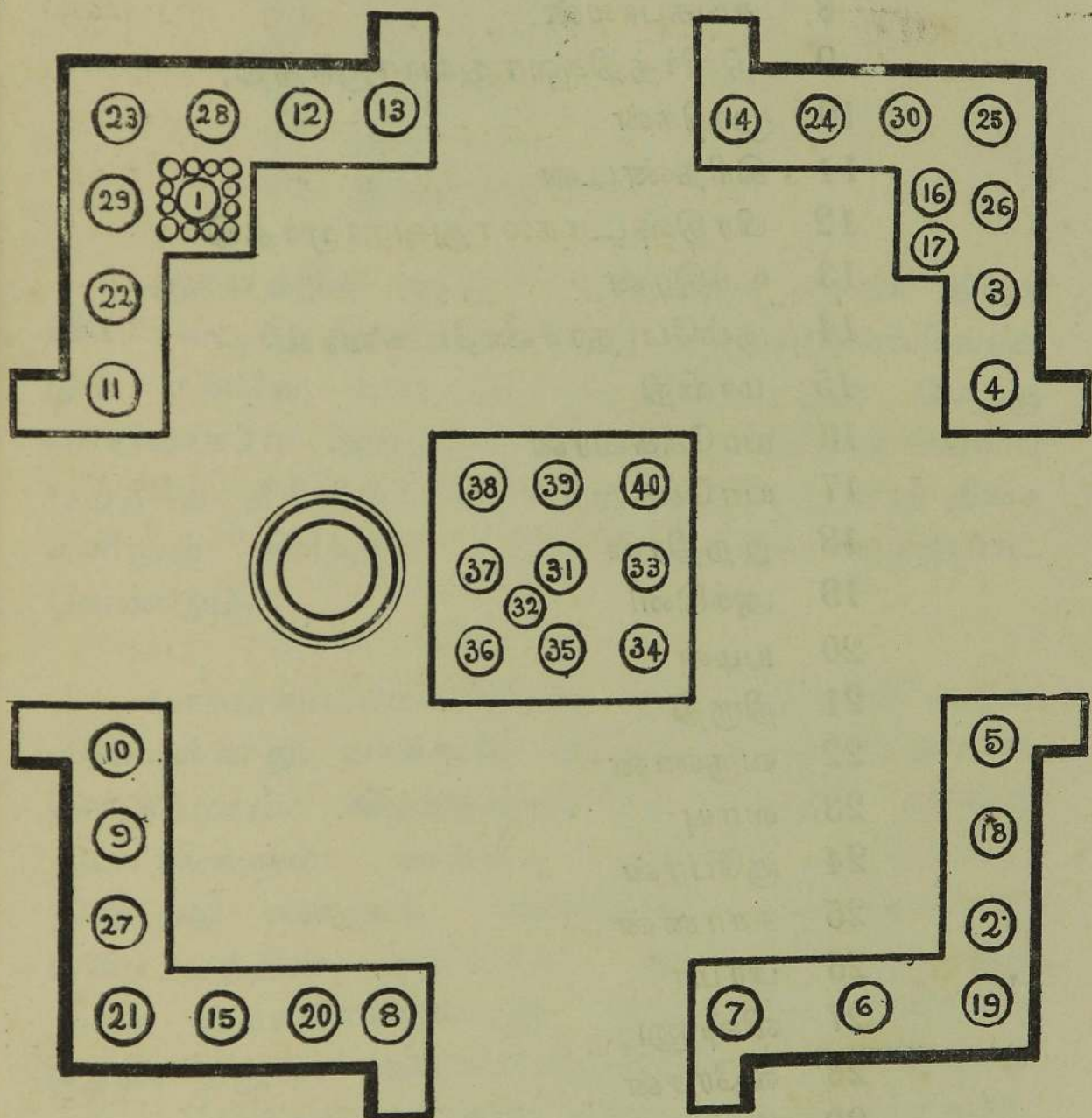
வேதஞ் சொல்லித் தமிழ் வேத பாராயணம் செய்விக்க.

இறுதியாக ஆசாரியர் மங்கல வாழ்த்துச் சொல்லிப் பிரார்த்திக்கக் கடவர். அது வருமாறு:-

சகல பிரசைகளுக்கும் மங்கல வாழ்வு உண்டாவதாக. அரசர்கள் நீதி நெறிப்படி பூமியைப் புரக்க. பசுவும் பிராமணர்களும் என்றும் சுபமாக வாழக் கடவர். அகில உலகத்தவர்களும் சுக வாழ்வு பெறுவாராக.

கணேச சேனாபதிமுதல் கும்போதர சண்டேசுவரர் ஈருனாவரின் சமூகத்தினால் மிருதங்கம், வீணை, கொம்பு, சங்கு, படகம், தாளம், எக்காளம் முதலான வாத்தியங்களுடன் மங்கல பேரிகை முழங்குவதாக.

50. யாக மண்டப அமைப்பு

1. சந்திர கும்பமும் - சூழ வர பன்னிரு பாலி
[கைகளும்.]

2. கண சூரியன்.
3. சாந்திகலா த்துவாரமூர்த்தி.
4. சுப்பிரபுதன்.
5. சுவக்திரன்.

6. வித்தியாகலா துவாரமூர்த்தி.
7. வாமனன்.
8. சங்கபாலன்.
9. நிவிர்த்திகலா துவாரமூர்த்தி.
- 10 முஷிகன்
- 11 கிரிதண்டன்
- 12 பிரதிஷ்டாகலா துவாரமூர்த்தி
- 13 உக்கிரன்
- 14 கும்போ தரசண்டேசுவரன்
- 15 மாலிநி
- 16 யாகேசுவரன்
- 17 யாகேசுவரி
- 18 இந்திரன்
- 19 அக்கினி
- 20 யமன்
- 21 நிருதி
- 22 வருணன்
- 23 வாயு
- 24 குபேரன்
- 25 ஈசானன்
- 26 பிரமா
- 27 விஷ்ணு
- 28 வீரேசன்
- 29 கேஷத்திரபாலன்
- 30 சப்தகுரு
- 31 மஹாகணபதி
- 32 வல்லபாதேவி
- 33 வரதன்
- 34 வீரன்

- 35 விக்கினேசன்
- 36 கஜானன்
- 37 பகதப்பிரியன்
- 38 கஜகர்ணன்
- 39 விநாயகன்
- 40 இலம்போஷ்டன்

ஆலயத்தின் முதலாம் வீதியில் ஈசான திசையில் (வடகீழ்திசை) யாகசாலை அமைக்கப்படவேண்டும். எனவே யாகமண்டபம் எப்போதும் மேற்கு வாயிலாகவே அமையும். மேற்கு வாயிலின் வெளிப்புறத்தே திரிசூலப்பலகையும் உள்ளே மூன்று திசைகளிலும் திரிசூலப் பலகைகளும் பொருத்தப்படவேண்டும்.

யாகமண்டபமானது ஷடத்து வாக்களின் வடிவமாகவுள்ளது. யாகசாலை எங்கும் சாந்தியதீதாகலாசொருபமாம். கிழக்குத்துவாரம் முதலிய நான்கு துவாரங்களும் சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிவிர்த்தி என்னும் கலாத்துவா வடிவாயுள்ளன. மண்டபத்தின் நடுப்பாகம் ஐம்பத்தொருவாருவா வடிவமாகவுள்ளது. கும்பங்கள் பதினொரு மந்திராத்துவா வடிவமாகவுள்ளன. ஓமத்திரவியங்கள் முப்பத்தாறுதத்துவாத்துவா வடிவாகவுள்ளன. மண்டபம் அமைக்கப்பட்ட இடம் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனாத்துவா வடிவாகவுள்ளது. இவை சைவபூஷணத்திற் காணப்பட்டவை.

யாகத்தைப் பற்றிய கருத்துக்கள் பலவாறு விகற்பித்துக் கூறப்படுகின்றன. "அக்னிமுகா; தேவா: விப்ற முகா: பிதர:" என்ற வேத வாக்கியத்தின்படி

இந்த யாகம் அமையப்பெறும் அதாவது தேர்கள்வ அக்கினியை முகமாகவும், பிதிர்கள் பிராமணரை முகமாகவும் உடையவர்கள் என்பது கருத்து.

சிவபிரானுக்குரிய எட்டு மூர்த்தங்களுள் யஜ்மான மூர்த்தம் என்பதும் ஒன்று. யஜ்மானன் யாக ரூபி. உற்சவத்தில் பிரதான அம்சமாக விளங்குவது யாகம். யாகத்தின் மூலமாக இறைவனது திருவருட் பெருக்கு கூட்டப்படுகிறது.

யாகசாலை உள்ள நிலம் கூர்மாசனம் அதற்கு மேல் கட்டப்படும் வேதிகை அனந்தாசனம். வேதிகையின் மேல் கட்டப்படும் மகாவேதிகை சிங்காசனம். அதில் பரப்பப்படும் நெல் யோகாசனம். அதன்மேல் பரப்பப்படும் அரிசி பதுமாசனம். அதற்கு மேல் படிப்படியாகப் பரவும் பயறு உழுந்து கடலை முதலாயின தாமரையிலுள்ள உறுப்புக்கள். எள்ளு விமலாசனம். அதற்கு மேல் பரவப்படும் நெற்பொரி சக்தியாசனம்.

இப்படியாக அமைக்கப்படும் ஆசனத்தில் மூல மூர்த்தியாகக் கருதி வைக்கப்படும் சூம்பத்தில் இறைவனது திருமேனி அவயவங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. சூம்பம் - உடல், அதிலுள்ள - நீர் - இரத்தம்; சுற்றப்படும் நூல் - நரம்புகள்; தேங்காய் - தலை; மாவிலை - சிகை (குடுமி); கூர்ச்சம் - புருவ மத்தி; சூம்பத்தில் இடப்படும் சுவர்ணம் - இந்திரியம்; வேதமந்திரம் - ஜீவன். இவ்வாறு யாக சூம்பத்தின் அமைப்பு கற்பிக்கப்படுகிறது.

மந்திர சக்தியைத் தன்னிடத்து இழுத்து வைத்

துக்கொள்ளும் தன்மை தண்ணீருக்கு உண்டு. யாக கும்ப பூஜை ஒன்பதுநாள் - பதினெட்டு நேரம் நடைபெறுகிறது. இவ்வாறு திருவருட் சக்தியூட்டப்பெற்ற நீர் இறுதியில் மூல மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்யப் படுவதால் இறைவனது திருவருட் பெருக்கு அதி கரிக்கப்படுகிறது.

ஆசாரியர் சந்திர கும்ப பூஜை செய்து பாலி கைப்பூஜை முடித்தபின் கணதூரிய பூஜையில் ஆரம் பித்து யாக பூஜையை முறைப்படி செய்து முடிக்க. பின்பு, விதிப்படி குண்டத்தில் அக்கினி யத் தாபித்து முகப்படுத்திக்கொள்க.

வேதிகையில் பூஜை செய்த முறைப்படி அக்கினி குண்டத்திலும் விக்கினேசுவர மூர்த்தியை ஆவரண சகிதமாகப் பூசிக்க. மூர்த்தி கும்பத்துக்கும் குண்டத் துக்கும் நாடிசந்தானம் செய்தபின் விசேட ஆகுதி களைச் செய்க. அவை பின்வருமாறு:-

- 1 விக்னேசுவர மூலமந்திரத்தினால் நெய் கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 2 பஞ்சப்பிரம்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் நெய் கொண்டு தனித்தனி பத்து ஆகுதி செய்க.
- 3 மூல மந்திரத்தால் அன்னத் திரவியங் கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 4 இருதய மந்திரத்தால் சமித்துக்கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 5 மூல மந்திரத்தால் நெய் கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 6 கவச மந்திரத்தால் சரு கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 7 மூல மந்திரத்தால் நவதானியம் கொண்டு நூறு

ஆகுதி செய்க.

- 8 விக்கினேசுவர காயத்திரி - நெற்பொரி கொண்டு நூறு ஆகுதி செய்க.
- 9 தேசாபாதனம் - மூலமந்திரம் - நெய் கொண்டு 400 ஆகுதி செய்க.
- 10 தர்ப்பண தீபனம் பண்ணிப் பூர்ணகுதி செய்து முடிக்க.

51. சாந்தி கருமம்.

சாந்தி கருமம் என்பது பெருவிழா நடைபெறும் ஒவ்வொரு தினத்திலும் இரவு உற்சவம் முடிந்தவுடன் உற்சவ மூர்த்தியின் சாந்தித்தியம் குறையாமல் பெருகுவதற்காகச் செய்யப்படும் பிராயச்சித்தம் (கழுவாய்) ஆகிய செயலாகும்.

சாந்தித்தியம் குறைய ஏது என்னை என ஐயம் எழலாம். உற்சவ மூர்த்தியை வீதியில் எழுந்தருளுவிக்கும்போது சாத்துவிகம் இராஜசம் தாமசம் என்னும் முக்குண வசத்தார்களான மக்களால் பார்க்கப்பட்டும், எதிர் பாராதவாறு தீண்டப்பட்டும் தோஷம் நேரலாம். அதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் உற்சவம் முடிந்தவுடன் மூர்த்திக்குச் செய்த அலங்காரங்களை நீக்கி அபிஷேக ஆராதனை செய்தல் வேண்டும்.

இந்தச் சாந்தி கருமச் செயல் சாத்திர விதியினால் மாத்திரமல்ல, யுக்தி - அனுபவங்களாலும் மிக முக்கியமானதென்பது பெறப்படும்.

யுக்தி - நாம் எம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு

வெளியே புறப்பட்டுச் சென்று கருமம் முடித்து எமது இருப்பிடத்துக்கு மீண்டபின் அதே அலங்காரங்களுடன் வீட்டில் இருக்கிறோமா? அப்படி இருப்பதில்லை. அது அப்படியிருக்க, இறைவனது திருமேனிக்கு மாத் திரம் எமது விநப்பப்படி அலங்காரச் சுவைகளை ஏற்றி விட்டு விழா முடிந்தபின்னும் அடுத்தநேரம் வரை அப்படியே இருக்கவிடுவது யுத்திக்கு ஒவ்வாது.

அநுபவம் - இந்த விஷயத்திலே எமது மாணிக்க வாசக சுவாமிகளது அநுபவம் எமக்குச் சிறந்த வழியைக் காட்டியிருக்கிறது. அவர் தம்மை ஆட்கொண்ட பரமாசாரியராகிய பெருமானுக்கு அலங்காரஞ் செய்து தரிசித்தமை பின்வரும் பாடலால் தெளியப்படும்.

“விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள்
விளக்கி அர்ச்சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த
சாந்தம மெய்ம்முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர்மலை வளம்பெற
வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக்
கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு”
மாணிக்கவாசகர்

எம்பிரானைத் தரிசித்தார் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

அப்பால் அவர் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு உபதேசம் பெற்ற பின் மாணிக்கவாசகரது உள்ளத்தே இறைவனுக்குத் தாம் செய்த அலங்காரச் சுவையை நீக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி எழுகின்றது. அது வருமாறு:-

“அற்றைஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ
 தணைதலும் பரருனட் குருவடிவந்
 துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்
 தொடையலின் சுமைபொருதெனத் துளங்
 கற்று மான்கரத் தேந்தியவிறவன் [கிக்
 கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடைகழித்
 குற்ற வானுய ரகன்று நல்லடியா [தங்
 ருடன்விளங்கினர் களங்கமொன் 'றில்லா”

எனக் கூறப்படுவதனால் இந்த உண்மை அநுபவ ரீதியில் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

இந்த ஆராதனையில் கும்பம் வைத்து ஓமம் செய்து அபிஷேகித்து வழிபடுதலே உத்தமமானது. பால் இளநீர் முதலியன கொண்டு அபிஷேகம் செய்து பூசிப்பது மத்திமமானது. எந்த வகையிலும் சாந்தி கருமம் செய்யப்பட வேண்டியதே விதி முறையாகும். இந்தியாவிலுள்ள ஆலயங்களில் இன்றும் இப்படி நடப்பதைக் காணலாம். ஈழநாட்டில் சிலர் இந்தச் சாந்தி கருமத்தைப் பெருவிழா முடிந்த மறுதினம் ஒருங்கு சேர்த்துச் செய்து வருகிறோம் என்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது சர்வப் பிராயச்சித்தமாகும். அது தினமும்செய்யவேண்டிய சாந்த கருமத்துக்கு ஒருபோதும் ஈடாகாது.

52. வேட்டைத் திருவிழா.

கொடியேற்றம் முதல் யாகதரிசனம் ஈருன செயல்கள் யாவும் ஐந்தொழிலில் இரண்டாவதான காத்தலைக் குறிக்கும் என முன்னரே விளக்கப்பட்டது.

எட்டாம் நாள் மாலை நேரம் நிகழும் மிருக யாத்திரை எனப்படும் வேட்டை விழாவும், ஒன்பதாம் நாள் நிகழும் தேர் விழாவும் சங்காரத் தொழில் அதாவது அழித்தலைக் குறிப்பனவாம்.

சங்காரம் என்ற சொல்லுக்கு ஒடுக்குதல் என்பது பொருள். சூரசங்காரம், கஜமுக சங்காரம் என்பவற்றில் சூரன் கஜமுகன் என்பவர்களை இறைவன் மறக்கருணை காட்டித் தம்முள்ஒடுக்கியருளினார் என்பதே திரண்ட கருத்து. சகல சீவான்மாக்களும் இறுதியில் தம்முள் ஒட-ங்கும் என்பதை இறைவன் அருளும் முறை எப்படி என்பதுபற்றிச்சிறிது நோக்குவாம்.

பழைய சரித்திரங்களிலே துட்ட மிருகங்களை அழித்து மக்களைக் காப்பதற்காக மன்னர்கள் வேட்டை ஆடினார்கள் என்பதை அறியலாம்.

இங்கே இறைவன் வேட்டையாடுதல் என்பதன் கருத்து யாது எனச் சிந்திக்கவேண்டும். மனிதரிடத்தே கோபம், பசி, நோய், தும்மல், பேருணவு ஆசை, பெருநீர்விடாய், கண்மறைவு, உடல் நடுக்கம், துர்நீர்ப் பெருக்கு, வறுமை, பல்நோய், கெட்ட கனவு இவைபோலத் தனுகரணம் பற்றிய பல நோய்கள் உள்ளன. மக்கள் யாவரும் பரம்பொருளை வணங்கித் தமக்கு நேர்ந்த நோய்களைக் காட்டில் வாழும் பிராணிகளிடத்தில் கழித்து விடுவதாக மந்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறு மக்களால் கழித்து விடப்பட்டு மிருகங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தோஷங்களை நீக்கி அவற்றைத் தம்முள் அடக்குகிறார்

என்பதே இறைவன் செய்தருளும் மிருகயாத்திசை
என்க்கொள்ளலா.

யஜுர் வேதத்தில் பின்வரும் மந்திரங்கள்
காணப்படுகின்றன:-

வேதமந்திரங்கள் - அவற்றின்பொருள்

- 1 சிம்ஹோ மே மந்யு: சிருத: - சிங்கத்திடம் எனது
கோபமும்
- 2 வியாக்ரோ மே அந்தராமய: - புலியினிடம் எனது
மறைந்த நோயும்
- 3 விருகோ மே க்ஷுத் - ஓநாயிடம் எனது அடங்
காப்பசி நோயும்
- 4 அச்சுவோ மே கஸி: - குதிரையிடம் எனது பேருண
வாசையும்
- 5 தந்வநி பிபாஸா - பன்றியிடம் எனது நீர் வேட்
கையும்
- 6 கட்கோ மே ஆர்த்தி: - காட்டுமானிடம் எனது
துயரும்
- 7 கவயோ மே ஆந்தியம் - காட்டுப்பசுவிடம் எனது
கண்மறைவும்
- 8 சோதாயாம் மே ஸ்வேத: - உடும்பினிடம் எனது
துர்நீர்ப் பெருக்கும்
- 9 கிருஷ்ண சகுனௌ பீருதா - கரிக்குருவியிடம்
எனது பயமும்
- 10 மர்க்கடோ மே துர்ருத்தி:- குரங்கினிடம் எனது
உடல்நலிவும்
- 11 அசுக்ரோ மே துஸ்வப்னா - மலைப்பாம்பினிடம்
எனது தீயகனவும்
- 12 ஆகுனி மே தந்தரோக: - காட்டெலியிடம் எனது
பல் நோயும் போய்ச் சேரக்கடவன

இவை போலப் பிறவும் உ.ள. இவையே ஆதார வாக்கியங்கள்.

எட்டாம் நாள் மாலைப் பொழுது உற்சவ மூர்தியை வேட்டைக்கோலஞ் செய்து அம்பு வில்லுடன் அலங்கரித்து வாத்திய கோஷத்துடன் உபவனத்துக்கு எழுந்தருளுவிக்க. அங்கு அடைப்புக் கட்டி அலங்கரித்த ஓரீடத்தில் மிருகங்களைப் பாவைகளில் அமைக்க. அங்கு அஸ்திரதேவரைப் பூசித்து, பூசினிக்காய் பலியிட்டு பருத்திவிதையும் மஞ்சற்பொடியும் சேர்த்துப் பலிநிவேதனம் செய்க. மூர்த்தியை மும்முறை சுற்றிவரச்செய்து வேட்டையாடும் முறை முடித்துப் பழம் முதலியன பறித்து நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்க.

இதுவே வேட்டை விழாவாகும்.

53. தேர் விழா.

தேரின் தோற்றத்தை மனத்திலே சிறிது சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின் அதன் முழு ஆகிருதியும் கொழுந்துவிட்டுச் சுவாலித்து எரியும் அக்கினியின் அமைப்புக்கு ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். இக்கருத்தையே உள்ளடக்கி “சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்” எனக் கூறப்பட்டது. இறைவன் திருக்கரத்தேயுள்ள அக்கினி சங்காரத்தைக் குறிப்பதாகும்.

முப்புரங்களையும் அழிப்பதற்குப் புறப்பட்ட பரம்பொருள் பூமியே தோராகவும் சூரிய சந்திரரே அதன் சில்லுகளாகவும், நான்கு வேதங்களும் அதனை

இழுக்கும் குதிரைகளாகவும் அமைய அதில் எழுந்தருளிச் சென்றது உலகம் முழுவதும் தம்முள் அடக்கம் என்பதை உணர்த்துகின்றது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பீடசக்தியாகவும் அதிலுள்ள அகில சராசரங்களுமே இறைவனது உருவத்திருமேனியாகவும் அவற்றுள் மறைந்திருப்பதே சிவசொருபம் என்ற நினைவுடன் இரதத்திலே இறைவனை நாம் தரிசிப்பதனால் சிறந்த பலனை அடையலாம்.

வேதத்திலே இரதத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பனபின்வருமாறு:-

“தக்ஷத்ப்யோ ரதகாரேப்யச்ச வோநம:
ரதேப்யோ ரதபதிப்யச்ச வோநம:”

பெருமரங்களை வெட்டிச் சிறுதுண்டுகளாக அக்கித் தருபவன் தச்சன். சிற்ப சாத்திர நுணுக்கப்படி அவைகளை உருவாக்குபவன் சிற்பாசாரி. அதனால் அமைந்தஉருவம் தேர். அதில் வீற்றிருப்பவன் இறைவன். இவ்வாறு உலகத்தில் நாம் காண்கிறோம். இதனையே விளக்குகின்றது இந்த மந்திரம்.

பிரபஞ்சத் தேரை அமைக்கும் தச்சனாகவுள்ள சிவபரம்பொருளுக்கு வணக்கம். பலபல உருவ பேதங்களை ஆக்கும் சிற்பாசாரி வடிவமான சிவபிரானுக்கு வணக்கம். பிரபஞ்சத் தேரில் ஆரோகணித்து மறைந்து நிற்கும் தேர்த்தலைவனான பரம்பொருளுக்கு வணக்கம். இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த பொருள் கொண்ட தேர் விழாவைத் தரிசிப்பதற்குச் சிவபுண்ணியப்பேறு வேண்டும். இதனை நாம் உற்றுணர்ந்து கடைப்பிடித்து நற்கதியடைவோமாக.

54. சூர்ணேற்சவம்.

இறைவன் இடையீடின்றிச் செய்தருளுகின்ற ஐந்து தொழில்களுள் நான்காவது மறைத்தல். அதாவது, ஆன்மாவை மலத்தில் அழுத்துவித்தல். மறைப்பு என் ஒன்று இருப்பதனாலேயே அதனை அடுத்துவரும் புலநுகர்ச்சி மிக்க பயனுடையதாதலே அநுபவத்தில் காணலாம். இதனைப் பின்வரும் உதாரணத்தாலும் நன்கு விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

அற்ப பிராணியான வண்ணத்துப் பூச்சியின் வளர்ச்சியிலே நான்கு பருவங்கள் உள்ளன. அவை:- முட்டை, புழு, கூட்டுப்புழு, வளர்ந்த பூச்சி என்பன. கூட்டுப்புழுப்பருவத்தை உறங்கும் புழுப்பருவம் என்றும் குறிப்பர். முட்டையிலிருந்து வெளிவந்த புழு தனக்குரிய பூரண வளர்ச்சியை உடனே பெற்று விடுகிறதில்லை. புழுப்பருவத்தில் சிலநாள் கழிய அந்தப்புழு பூரணவளர்ச்சியை அடையும்பொருட்டுத் தனது இயல்பினால் தனக்குரிய கூட்டைத் தானே ஆக்கிக்கொண்டு சிலகாலம் செயலற்று உறங்குகிறது. அதனாலேயே இப்பருவத்துக்குக் கூட்டுப்புழுப்பருவம் அல்லது உறங்கும் புழுப்பருவம் என்ற பெயர் அமைந்தது. பின்பு பக்குவ காலம் வந்தவுடன் அக் கூட்டை வெட்டிக்கொண்டு பூரண வளர்ச்சியுடைய பூச்சியாகிப் பறக்கத் தொடங்குகிறது. (கூட்டுப் புழு வின் கூடுதான் நாம் நன்கு மதித்துப் போற்றும் பட்டு நூல் என்பதை மறுக்கமுடியாது - அது வேறு விஷயம்) புழு, பூச்சியாவதற்கு உறங்கும் புழுப்பருவம் வேண்டப்படுகிறது.

இனி, ஆன்மாக்கள் விஷயத்தில் இதனைப் பொருத்

திப் பார்ப்போம். மனிதனாகப் பிறந்த அளவில் ஒரு ஆன்மா தனது இறுதியான குறிக்கோளை (இலட்சியத்தை) அடைந்து விடவில்லை. சாதாரண புழுவின் நிலைதான் மனிதப்பிறவியும் ஆகும் என நினைக்கும் போது இலகுவில் அதனை ஒப்புக்கொள்ள நம்மால் முடிகிறதில்லை. ஆம், உண்மையாக நாம் மனிதப் புழுக்களே. இறைவனது திருவருளினால்,

“புனரபி ஜனனம் புனரபி மரணம்
புனரபி ஜனன் ஜடரே சயனம்”

என்ற நிலை மாறி, அதாவது - மீண்டு பிறத்தலும், மீண்டு இறத்தலும், மீண்டு தாய் வயிற்றில் பத்துமாசம் உறங்குதலும் ஆகிய நிலை மாறி இந்தச் சுழற்சி வேலையினின்றும் ஓய்வுபெற்று இறைவன் திருவடிக்கீழ் நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுதலே ஆன்ம இலட்சியம் - அதுவே முத்திநிலை. இதனையே அப்பர் சுவாமிகளும் தமது திருவங்க மாலையில்,

“இறுமாந் திருப்பன்கொலோ ஈசன் பல்கணத்
தெண்ணப்பட்டுச்

சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்நின்றங் கிறு
மாந் திருப்பன்கொலோ’

எனத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.

இந்த மறைப்பு என்பதே யோக நிலை. மணி வாசகப் பெருமானுக்கு இறைவன் வாசக தீட்சையாக உபதேசித்தவிடத்து இந்த யோகநிலை பின்வருமாறு காட்டப்படுகிறது.

“முக்குணம்புல னேந்துனடக்கி மூலவாயுவை
எழுப்பிருவழியைச்

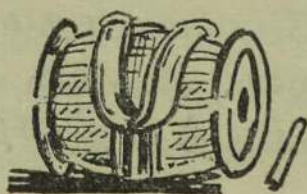
சிக்கெனும்படி அடைந்தொருவழியைத் திறந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன்போய்த்
தக்கவைந்தெழுத் தோரெழுத்துருவாந் தன்மை
தரும்பெரு வெளிக்கெ [கண்டருள்

புக்கழுந்தினர் எமதுநுப் பெறுவார் புவியில்
வேட்டுவன் எடுத்தமென் புழுப்போல்”

என்பது. இங்கே நாம் விளக்கிய புழுவிஷயம் வருவது
காண்க.

இறைவனுக்கு எடுக்கும் பெருவிழாவில் வரும்
சூர்னோற்சவத்துக்கும் இந்த மறைப்புக்கும் என்ன
தொடர்பு என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.
கூத்தப்பெருமான் கொண்ட திருக்கோலத்திலே ஐந்
தொழில் குறிக்கப்படும் இடத்திலே - “ஊற்றமாய
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்ற திரோதம்” என்றார்.
திரோதம் - மறைப்பு, நடராஜ வள்ளல் முயலகன் மீது
வலத்திருவடியை ஊன்றியுள்ளார். முயலகன் கிடந்து
விழிபிதுங்க நலிகிறான். நாம் எமது உடலைச் சுக
நிலையடையச் செய்வதற்காகக் கண் கரிக்கும்படி
எமது உடலுக்கு எண்ணெய் தேய்க்கிறோம். மேலும்,
சுகைக்காயோ அரைப்போ தேய்த்து அழுக்கைப்
போக்குகிறோம். முழுகி முடிந்ததும் எமது உடம்பு
மகிழ்ச்சிகரமான இன்ப நிலையை அடைகிறது.
இதுவே சூர்னோற்சவத்திலும் நடைபெறும் செயலா
கும். சூர்னோற்சவத்தில் உடலைப்பற்றிய அழுக்கு
மாத்திரமல்ல-உயிரைப்பற்றிய அழுக்குகளான காமம்
குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் என்
பன நீக்கப்படுகின்றன. அதற்கு அடையாளமாகவே
திருப்பொற் சுண்ணமிடித்து இறைவனுக்குச் சாத்தப்
படுகிறது.

திருப்பொற்குண்ண விழாச் செய்யும் முறையைக் காண்போம். தீர்த்தவிழா நிகழுவதான பத்தாம் நாள் அதிகாலையில் ஆசாரியர் ஆலய மண்டபத்தில் கோலஞ்செய்து மண்டலமிட்டு வடக்குமுகமாக அமர்ந்து முதல் மண்டலத்தில் அங்குசாஸ்திர தேவரையும், அதற்கு முன் மண்டலத்தில் பேரியை (மேளத்தை)யும் அதற்கு முன் மண்டலத்தில் அஷ்ட தளபத்மத்தில் உரல் உலக்கை என்பவற்றையும் அமைக்கக் கடவர். உரலைச் சூழவர அறுகு, கருங்குவளைக்கொடி (கறுப்புக் காக்கணங்கொடி), பஞ்சற்பொடி, எண்ணெய், பழம், தாம்பூலம், அட்சதை, சந்தனம், புஷ்பம், விபூதி, கோடிவஸ்திரம் என்பவற்றை வைக்குக. உரலை வஸ்திரம் மாவிலை கூர்ச்சம் என்பவற்றால் அலங்கரிக்க. உலக்கைக்கும் மாவிலை கூர்ச்சம் கட்டுக.

ஆசாரியர் சங்கற்பித்து விக்கினேகவர பூஜை புண்ணியாக வாசனம் செய்க. அஸ்திர தேவரைப் பூசித்தபின் முன்பு செய்த முறைப்படி பேரீதாடனம் செய்க. அதில் விசேஷமாக, விநாயகப் பெருமானுக்கு எடுத்த பெருவிழா இன்றுடன் பூர்த்தியாகிறது என விண்ணப்பிக்க.

உரலுக்கு அடியிலே ஆறு ஆதார பூசை செய்து உரலிலே ஆதாரசக்தியையும் உலக்கையில் மகாமேருவையும் பூசிக்க. சூழவுள்ள அறுகு முதலான பொருள்களில் திக்குப் பாலகர்களைப் பூசிக்க. நிவேதனம் நீராஞ்சனம் செய்தபின் சம்மிதா மந்திரத்தால் அபி மந்திரிக்க. இருதய மந்திரஞ்சொல்லி உரலினுள் மஞ்சற்பொடி அறுகு கருங்குவளைக்கொடி என்பவற்றை இட்டுச் சிறிது எண்ணெயும் சேர்க்க. மஞ்சற் பொடியில் ஈகவரனைப் பூசிக்க. பின்பு உரலில் உலக்கையை வைத்து அடியில் ஆசாரியரும், மத்தியில் உருத்திர கணிகையரும், மேற்புறத்தில் அடியார்களாகிய பக்த ஜனங்களும் பற்றிக் கொள்க.

“வியோம வியாபிநே வியோம ரூபாய” என்பது முதலாக எண்பத்தொரு பதமந்திரஞ் சொல்லிச் சுண்ணம் இடிக்குக.

பின்பு மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய திருப் பொற்குண்ணப் பாடல்கள் சொல்லிச் சுண்ணமிடிக்க. முதற்பாடல் வருமாறு:-

“முத்துநற் ருமம் பூமாலை தூக்கி
முனைக்குடம் தூபநற் நீபம் வைம்மின்

சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
 நாமகளோடு பல்லாண்டு இசைமின்
 சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங் கங்கையும்
 வந்து கவரி கொண்மின்
 அத்தனை யாறனம் மாணைப்பாடி
 யாடப்பொற் சுண்ணை மிடித்துநாமே.”

இவ்வாறு பாடல்களைப்பாடி இடித்தபின் பூசித்த
 தேவதைகளை உத்வாசனம் செய்க. சுண்ணத்தை
 எடுத்து நீருடன் கலந்து அபிமந்திரித்து மூல
 மூர்த்தி சமீபம் போய் தைலம் சுண்ணம் சாத்துக.
 மஞ்சல் பூசிய கோடிவஸ்திரம் சாத்தி, நீராஞ்சனம்
 செய்க.

இதுவே துர்ணோற்சவம் ஆம்.

55. தீ ர் த்த வி ழா.

பத்தாம் நாளில் நடைபெறுவதாகிய தீர்த்த
 விழா, சண்டேசுவர உற்சவம், ஆசாரிய உற்சவம்,
 என்பனஐந்தொழிலின் இறுதியாகிய அருளலைக்குறிக்
 கும். அருளலாவது பரிபக்குவம் வாய்ந்த ஆன்மாக்க
 ளுக்கு இறைவன் பரமுத்தி கொடுத்தல் என்பது.
 அருளலுக்கு அடையாளமாக நடராஜப் பெருமான்
 கொள்ளும் தூக்கிய திருவடி - குஞ்சிதபாதம், குறிக்
 கப்படுகிறது. இதனையே முன்குறித்த வெண்பாவின்
 இறுதியில் - “முத்தி, நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு.”
 எனக் கூறப்பட்டது.

முத்தி பெறுவதற்குக் குரு லிங்க சங்கம சேவை
 மூன்றும் அமையும். குரு சேவையே ஆசாரிய உற்
 சவம். இலிங்க சேவையே மூர்த்திக்குச் செய்யும்
 தீர்த்த விழா. சங்கம சேவை சிவனடியார் வடிவ

மான சண்டேசுவர உற்சவமாகும். இறைவனது, திருவருள் தீர்த்த ரூபத்தில் அமைவதாகக் கொண்டு இறைவனது அம்சமாகிய அஸ்திர தேவருக்கு அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தை அடியார்கள் உள்ளே பருகியும், புறத்தே புரோட்சித்தும், அந்நீரிலேயே அமிழ்ந்தித் திளைத்தும் திருவருளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

வாத்திய கோஷத்துடன் உற்சவ மூர்த்தியைத் தீர்த்தக் கரைக்கு எழுந்தருளுவித்து அஸ்திர தேவருக்கு முறைப்படி அபிஷேகம் செய்க. பின்பு மூர்த்தியை ஆவாகித்துப் பூசித்த கும்ப நீரினால் அபிஷேகம் செய்க. நிவேதனம் நீராஞ்சனம் முடித்து மூர்த்தியை வீதி வலமாக ஆலயத்துக்கு எழுந்தருளுவித்து மீட்டும் யாகதரிசனமாக்கி மகா பூர்ணாகுதியைச் செய்து முடிக்க. அதன்பின் உற்சவமூர்த்திக்கும் மூல மூர்த்திக்கும் இரட்சை சாத்துக. உற்சவ மூர்த்தியை ஆஸ்தான மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவிக்க.

அப்பால் யாக உத்வாசனம் செய்து கும்பத்தை எடுத்து வீதி வலமாகச் சுற்றிவந்து மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து நீராஞ்சனம் முடிக்க. மூர்த்திகளுக்கு யாகாங்குர பாலிகைப் பயிர்களைச் சாத்துக.

இதுவே தீர்த்த விழாவாகும்.

56. கொடியிறக்க விழா.

கொடியிறக்கமும் அருளலையே குறிப்பது. கொடியிறக்கியபின் செய்யப்படும் மௌன உற்சவமும் அருளலேயாம். இவை இரண்டும் எல்லாம் ஒடுங்கிய அமைதி நிலையைக் குறிப்பன. ஆன்மாவானது பேரா

னந்தப் பெருவாழ்வு பெற்றநிலையில் பேச்சுக்கு இடமில்லை. இன்பம் அனுபவிக்கப்படுமிடத்து மௌனமே தலைப்படும். செயலற்றுப் பேச்சற்ற நிலையே அமைதி. தாயுமான சுவாமிகளும் இந்த நிலையைக் குறிப்பிட்டே “சும்மா இருக்கின்ற திறமரிது, சத்தாகி என் சித்த மிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே தேஜோமயானந்தமே” எனக் கூறியருளினார்.

மாலேக்கால தம்ப பூஜை முடிந்தபின் உற்சவ மூர்த்திக்கு ஊஞ்சல் விழாச் செய்க. இதற்கு டோளோற்சவம் என்று பெயர். பின்பு மூர்த்தியை ஸ்தம்ப மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவிக்க.

கணபதி தாளம், முஷிக தாளம், சமஸ்த தேவதா விசர்ச்சனம் என்பன முடிக்க. தச தானஞ் செய்க. ஆசாரியர் விநாயகப்பெருமானது பூரண திருவருள் சுரப்பதாக அவரை மனத்திலே தியானித்துக்கொண்டு தம்பத்திலே கட்டிய கட்டை நிதானமாக அவிழ்த்து வைத்துக்கொண்டு சகல வாத்தியங்களும் முழங்க, கொடியை அவரோகணம் செய்யக் கடவர் மகா சீர் வாதம் முடிக்க. கொடித்தம்ப கூர்ச்சத்தை மூல மூர்த்தியிடம் சமர்ப்பித்து நீராஞ்சனம் செய்க. கொடிப்படத்து முஷிகத்தை மூல முஷிகத்திடம் சமர்ப்பித்து நீராஞ்சனம் செய்க.

பின்பு வீதிவலமாக உற்சவ மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து சந்தி விசர்ச்சனம் செய்க. வெளிவீதி வலஞ்செய்த பின்பே அன்று உள்வீதி வலஞ்செய்விக்க வேண்டும். அப்படி வரும்போது இந்திரன் முதல் அக்கினி திக்குவரை மங்கல வாத்தியத்துடனும், அக்கினிமுதல்யமதிசை வரை வேதபாராயணத்துடனும்,

யமதிக்கு முதல் நிருதிவரை தமிழ் வேத பாராயணத் துடனும், நிருதி முதல் வருணதிக்கு வரை சங்க நாதத்துடனும், வருணன் முதல் வாயுதிக்கு வரை தாளவாத்தியத்துடனும், வாயு முதல் குபேரன்வரை கீதவோசையுடனும், குபேரன் முதல் ஈசானதிக்கு வரை எதுவித ஓசையுமின்றி மௌனமாகவும் மூர்த்தியை எழுந்தருளுவித்து, ஈசான முதல் வாயில்வரை சகல வாத்திய கோஷங்களுடனும் வந்து விழாவை நிறைவேற்றுக.

57. சண்டேசுவரர் விழா.

உற்சவ சண்டேசுவரர் திருமுன்பு யாக சண்டேசுவர குடபத்தை எடுத்து வந்து தாபித்து ஓமாக்கினியில் சண்டேசுவரருக்கு விசேஷ ஆகுதி செய்து பூர்ணகுதி முடிக்க. அந்தக் கும்ப நீரினால் மூல சண்டேசுவரருக்கு அபிஷேகம் செய்க. உற்சவ சண்டேசுவர மூர்த்தியை வீதி வலமாக எழுந்தருளுவித்து விழாவை நிறைவேற்றுக.

58 ஆசாரிய உற்சவம்

உற்சவம் முழுவதற்கும் மூல காரண கர்த்தாவாக இருந்து நடப்பிப்பவர் ஆசாரியரே ஆவர். இறைவன் குருமூர்த்தியாக நின்று அருள் செய்கிறார் என்ற நினைப்போடு ஆலய தர்ம கர்த்தாவானவர் ஆசாரியருக்குத் தம்மால் இயன்ற தட்சிணை தாம் பூலங்கொடுத்து மாலையணிவித்து அடியார்களும் தாமுமாக வாத்திய கோஷத்துடன் வீதிவலமாக அழைத்துவந்து சந்நிதானத்தையடைய வேண்டும். ஆசாரியர் இறைவன் திருமுன்பு தண்டாகாரமாக

வணங்கி நடைபெற்ற விழாவானது பரிபூரணமுற்றதாக அனுக்கிரகிக்கும்படி வேண்டுதல் செய்து யாவரும் கேஷமம் அடையும்படி பிரார்த்திக்க. ஆலயதருமகர்த்தாவும் அடியார்களும் அப்படியே திருச்சந்நிதானத்தில் ஆசாரியர் திருமுன்பு வணங்கி அருட்பிரசாதம் பெறுக.

பின்பு ஆசாரியர் மூலமூர்த்தி முதலாக எல்லாமூர்த்திகட்கும் இரட்சா பந்தன விசர்ச்சனம் செய்த பின் இறுதியில் தமக்கும் இரட்சாபந்தன விசர்ச்சனம் முடித்து இறைவனை வணங்கித் தமது கடமையை நிறைவேற்றுக.

59. பொது விஷயங்கள்

பத்து நாள் உற்சவமும் இரட்சை என்று சொல்லப்படும். ஆன்மாவைத் தொடர்ந்துள்ள நோய்களை நீக்கி நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெறச் செய்வதே இரட்சையாகும்.

முதல் நாள் உற்சவம் - தூல தேக அபிமானத்தை நீக்கி ஆன்மாவை இறைவனிடம் சேர்ப்பித்தல் என்ற தத்துவக் கருத்தை உடையது.

இரண்டாம் நாள் உற்சவம் - தூல சரீரத்தினிடத்தும் அதற்குக் காரணமான சூக்கும சரீரத்தினிடத்தும் உள்ள அபிமானத்தை நீக்குவதாகும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் எட்டுத் தத்துவங்களால் ஆகியது சூக்கும சரீரம்.

மூன்றாம் நாள் உற்சவம் - முப்புத்தி, முக்கு

ணம், மும்மனம், முக்குற்றம், முப்பிறப்பு, முப்பற்று முன்று வினைப்பயன்கள் ஆகிய ஏழையும் நீக்குவதற்காக அமைவது. முவினைகளாவன பிராரப்தம், சஞ்சிதம், ஆகாமியம் என்பன.

நான்காம் நாள் உற்சவம் - ஆன்மாக்கள். தத்தம் வினைப்பயனுக்கு ஏற்ப வந்து பிறப்பதற்கு உரிய நால்வகைத் தோற்றத்தையும் நாற்கரணங்களையும் ஒடுக்கி முத்தியருளுவதற்காக நடைபெறுவதாகும். நால்வகைத் தோற்றமாவன:- அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம் சராயுஜம் என்பன.

ஐந்தாம்நாள் உற்சவம் - ஐம்புலன்களும் ஐம்பொறிகள் வழிச் செல்ல வொட்டாமல் தடுத்து ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் தியானிக்குமிடத்து இறைவன் தோற்றியருளுவார் என்ற உண்மை புலப்படுமாறு நடைபெறுவதாகும். மேலும் ஐந்து அவத்தைகளும் ஐந்து மலங்களும் நீங்குதற்காகவுமாம்.

ஐம்புலன்களாவன:- சுவை, ஒளி ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.

ஐம் பொறிகளாவன:- மெய், வாய், கண்; மூக்கு, செவி.

ஆறாம் நாள், உற்சவம் - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் அகப்பகை ஆறையும் கெடுத்து ஆன்மாவுக்கு அருள் புரியும் வண்ணம் அமைவதாகும். மேலும், மந்திராத்துவா, பாதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, தத்துவாத்துவா, புவனாத்துவா, கலாத்துவா என்னும் ஆறு அத்துவாக்கள் வழியாக நேரும் பாவங்களைப் போக்கி அருள் செய்யவல்லது ஆறாம் நாள் விழா என்பதும் அமையும்.

மந்திரங்களைக் கருத்துரைமல் படிப்பது மந்திராத்துவா வழியாக நேரும் பாவமாகும்.

சொற்களை முறையாகப் பிரிக்கத் தெரியாமல் பிழைபடப் பிரித்துச் சொல்லுவதால் வருவது பதாத்துவாவினால் நேரும் பாவமாகும்.

எழுத்துகளைச் சரியாக உச்சரியாமல் குறிலை நெடிலாகவும், நெடிலைக் குறிலாகவும் ஓரினஎழுத்தை வேறின எழுத்தாகவும் உச்சரிப்பது வர்ணாத்துவாவினால் வரும் பாவமாகும்.

அறநெறிப்படி பொருளை ஈட்டாமலும், தீய நெறிக்கண் பொருளை அழிப்பதாலும் நேருவது தத்துவாத்துவாவினால் வரும் பாவமாகும்.

புவனத்தலைவர்களைப் போற்றி வழிபடாமையால் நேருவது புவனாத்துவாவினால் வரும் பாவமாகும்,

இச்சா, ஞானம், கிரியை, ஆதிசக்தி, பராசக்தி என்னும் ஐவகைச் சக்திகளைப் போற்றாது இகழ்வதனால் நேருவது கலாத்துவாவினால் நேரும் பாவமாகும்.

ஏழாம் நாள் உற்சவம் - தேவர், மனிதர், விலங்கு பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் எழுவகைப் பிறப்பின் உட்படும் ஆன்மாவானது காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்னும் எழுவகைத் தத்துவங்களுக்கும் ஆட்பட்டு வருந்தாவண்ணம் அருள் செய்வதாக அமையும். மேலும் மாயாமல குணம் ஏழும் நீங்குதற்பொருட்டும் ஆகும்

எட்டாம் நாள் உற்சவம் - ஆன்மாக்களுக்கு வாசனாமலத்தை நீக்கி எண்குணங்களை இறைவன்

அருளும் நோக்கமாக அமைவதாகும், பஞ்சாட்சர ஜபம் ஆன்மாக்களுக்கு மும்மல நீக்கமும், எண்குண ஆக்கமும் தரும் என்று சர்வஞானோத்தரம் கூறும். எண்குணங்களாவன:- தன்வயத்தனாதல், தூய உடம் பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம் பில் இன்பமுடைமை என்பன.

இவ்வாறு முதல் எட்டுநாள் உற்சவங்களும் ஆன்மாக்களைக் காத்தல் (ஸ்திதி) என்ற பிரிவில் அமையும்.

ஒன்பதாம் விழா - தேர்விழா. இது அழித்தல் என்னும் சம்மாரமாக அமையும். அகிலமும் இறைவனாகிய ஜோதியுள் அடக்கம் என்பதை உணர்த்துவது.

பத்தாம் விழாவில் முதலில் நடைபெறுவது தூர் ணோற்சவம். அது திரோபவம் (மறைத்தல்) என்றும் தீர்த்தவிழா அருளல் என்றும் முன்பு விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

சித்தி விநாயகன் திருவடிகளுக்கே சரணம்.

அநுபந்தம்

60. ஸ்ரீ கணேச அட்சரமாலை.

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு)

சித்தி விநாயக - சித்தி விநாயக
சித்திவிக் னேசுவர - சீரருள்வாய்.

- 1 அ - அகஜை அருள்கத - ஆனைத் திருமுக
அறுமுக சோதர - புவனபதே (சித்தி)
- 2 ஆ - ஆகம மாகிநின் - றன்னை பரையருள்
ஆதி பரன்மகிழ் - அருண்முதல்வா (சித்தி)
- 3 இ - இச்சையி னேதிட - எண்ணின ரேத்தவுன்
இன்முக மாநிதி - ஈந்தருள்வாய் (சித்தி)
- 4 ஈ - ஈதலை யெண்ணு - திச்சை புரிந்திடும்
ஈனர்கள் காண்கிலா - விற்பருவே (சித்தி)
- 5 உ - உத்தம பயன்பெற - உம்பர் பதிமுயன்
றாக்கிய பூஜைகொள் - சூலிகத (சித்தி)
- 6 ஊ - ஊகங் கடந்தவர் - உண்மையி னுள்ளிட
ஒளியரு ளபயத் - துண்டிநட (சித்தி)
- 7 இரு - இருத்தி யெனுஞ்சுக - சித்தியும் அபயமும்
இன்பொடு தத்தருள் - தும்பிமுக (சித்தி)
(இருத்தி - வளர்ச்சி)
- 8 இரு - இருவா கியமிகு - தீநெறி வருபொருட்
கிறுதி புரிந்தருள் - இபமுகவா (சித்தி)
(இரு - தீயவழியில் தேடிய பொருள்)
- 9 இலு - உலுப்த பயங்கெட - உன்னை யடைந்தோர்
ஒண்பத மேத்த - உவந்தருள்வாய் (சித்தி)
(உலுப்தம் - பொருளாசை)
- 10 இலூ - உலூத மெனும்புழு - உருமுத லுருவாய்

உலகுயிர் யாவையும்-காத்தருள்வாய்(சித்தி)
(உலாதம் - புழு)

- 11 ஏ - ஏணர் மலைபொலி - எழிலுறு மத்தக
இலம்போ தரகஜ - முகபரணே (சித்தி)
- 12 ஐ - ஐஸ்வரி யாட்டகம் - அன்பருக் கருளும்
அழகார் வதனத் - துதிகரணே (சித்தி)
- 13 ஒ - ஒதநெ டுங்கடல் - உறுமிவ் வுலகினில்
உயிர்களுன் னருளிற் - சுகம்பெறவே(சித்தி)
- 14 ஔ - ஔதா சியங்கொள் - அடியே னிடர
அண்ணியி ருள்நலி - ஆதவனே (சித்தி)
(ஔதாசிபம் - சோம்பல்)
- 15 அம் - அம்பிகை சுதனே - அங்கண உன்ன
அம்புயத் திருவடி - தந்தருள்வாய் (சித்தி)
- 16 அஃ - அஃகிய அறிவின் - அமையுமிற் சுகடே
அணையா தறுத்தெனைக் - காப்பவனே(சித்தி)
- 17 க - கரவி லுதிக்கும் - காமம யக்கருள்
காமனைக காய்ந்தருள் - கண்ணுதலே(சித்தி)
- 18 க2 - கண்டன முற்றதிற் - பண்டச கோதரன்
கண்டகற் சிலையமர் - கற்பகமே (சித்தி)
(கண்டனம் - பிரிவு)
- 19 க3 - கந்தரு வர்குரர் - கின்னரர் மானுடர்
கொண்டிடு பூஜைகொள்-கணபதியே(சித்தி)
- 20 க4 - குமுகுமே னப்பொலி - மதகீர் பெருகிடக்
குவலய மீதருள் - குகன் துணைவா (சித்தி)
- 21ங் - ங்கரத் தத்துவ - நாதப் பொருளாம்
ஞானவி நாயக - தூமணியே (சித்தி)
- 22 ச - சரணம் நிற்பதம் - சாரும் துதிகரம்
ஏற்றிடு நீர்கொடு - எற்றிவரும் (சித்தி)

- 23 ச2 - சாயைகொள் கோடி - சார்கிர ணத்தால்
மாயைத விர்த்துயர் - மாண்மதியே (சித்தி)
- 24 ச3 - சம்பரன் பகைகெட - இந்திரன் துதிக்கொளும்
சார்பர வங்குச - கரவரத (சித்தி)
- 25 ச4 - சண்டனா மனிலனின் - கொண்டம தங்கெடச்
சாய்செவிக் காற்றின் - துரந்திடுவாய் (சித்தி)
- 26 ரு - ஞானக் கொழுந்தாம் - சிவமுதற் குமர
ஞானம ருப்பொடித் - தருள்கரணே (சித்தி)
- இடங்க மெனும்படி - துண்ட மருப்பின்
அடங்கியசுரர்பயம் - அழித்தருள்வாய் (சித்தி)
(டங்கம் - ஆயுதம்)
- இடாந்த மெனும்முக - மண்டலம் அலரக்
கண்டகா மேசுரர் - மகிழ்வரும் (சித்தி)
(டாந்தம் - மண்டலம்)
- 29 ட3 - உடோளம் போல்மதி - ரவிமண்டலங்களைத்
தாளமிட் டருள்நடந் - தான்புரிவாய் (சித்தி)
(டோளம் - தொட்டில்)
- 30 ட4 - இடக்கை யொலித்துயர் - இன்பங் காண்பதில்
இடமுறு பிரம - கணமருளும் (சித்தி)
(டக்கை - தம்பட்டம்)
- 31 ண - “ண”கர விறுதிகொள் - “க”கரச் சொற்
[பொருள்
நகுதிட மாம்பொருள் - நாயகனே (சித்தி)
- 32 த - தாக்கும் சூறையிற் - சுழலும் பஞ்சென
உருளும் உலகுபு - ரந்தருளும் (சித்தி)
- 33 த2 - தாவும் மலைபோல் - திரைகொளு வாரிகள்
தந்திடு மணியொளிர் - கிரீடதர (சித்தி)
- 34 த3 - தயைசு ரன்பினின் - உத்தம தொண்டர்தம்

- தகுதியு ணர்ந்தருள் - தத்வசிவா (சித்தி)
- 35 த4 - தரும முவந்துயர் - தார்மிக பாலக
மதுரித மோதக - மகிழ்தலைவா (சித்தி)
- 36 ந - நாநா வுலகினர் - நயக்கும நோரத
நலமார் சித்திகள் - நல்கிடுவாய் (சித்தி)
- 37 ப - பரமம கிழ்ச்சியின் - மாறில்ம நோஹர
பரமந டம்புரிந் - தருள்தேவே (சித்தி)
- 38 ப2 - பாலக் கண்கொடு - பணிகள் ணிந்துயர்
பயனடி யார்பெறப் - பரிந்தருளும் (சித்தி)
(பாலம் - நெற்றி)
- 39 ப3 - பாலப் பிறைகொண் - டொளிருறு நெற்றியில்
பால்புண் டரிகவெண் - ணீற்றொளியாய்
(சித்தி)
- 40 ப4 - பகவத் பாங்கின் - மணியணி பூண்டு
பரவப் பூசிய - பூதியனே (சித்தி)
- 41 ம - முனிகணம் போற்றிடும் - முஷிக வரகன
முழுமுதற் பொருளாம் - மூர்த்தியனே (சித்தி)
- 42 ய - யமுநா தீரக் - கோவில் கொண்டளம்
அமுதா யுள்புகுந் - தருள்புரிவாய் (சித்தி)
- 43 ர - இரதிபதி பூஜைகொள் - எழிலாராகர
ஆர்மதி யழகொளிர் - ஆனைமுக (சித்தி)
- 44 ல - இலவணச் சுவையுறு - நீரிறை ஏர்பெறச்
சமணித் தீவுறை - சுந்தரனே (சித்தி)
- 45 ச - சங்கரற் சார்வுறு - தமயந் தீரதி
தசரத ராமர்க்கும் - இனிதருளும் (சித்தி)
- 46 ஷ - ஷட்குண மணியே - பேழை வயிற்றோய்
மாதுளங் கனியில் - மகிழ்சுதனே (சித்தி)
- 47 ஸ - ஸர்வச் செயலிலும் - உள்ளத் துறைபவ

- சாரும் அகலிகைக் - கருள்பவனே (சித்தி)
 48 ஹ - ஹேரம் பாசா - மரகர் னாபவ
 நாவற் கனிமகிழ் - வரமருள்வாய் (சித்தி)
 49 ள - இலக்குமி நாயகன் - எயதிய விடரை
 எளிதில் ஒழித்தருள் - நாயகனே (சித்தி)
 50 சுஷ - கேஷமம ருள்வாய் - ஜகத்துக் கெல்லாம்
 வேங்கட சுப்பிர - மணிவேண்ட (சித்தி)

ஆக்கிய அக்கர - மாலிகை அபுகிய
 சித்திவி நாயகன் - கழலுறவே (சித்தி)
 இத்துதி யாற்தொழு-தேத்தினர்க் கென்றும
 சித்திதந் தருள்வாய் - சீவசுதனே (சித்தி)

சித்தி விநாயகன் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றும்.

Prof. V. SIVASAMY
 UNIVERSITY OF JAFFNA

இப்புத்தகம் பிரபல புத்தகசாலைகள் எங்கும் கிடைக்கும்.

தொகையாகப் பெறக்கூடிய இடங்கள்.

1. பிரம்மஸ்ரீ பூ தியாகராஜ சர்மா
'வியாகரண சிரோமணி'
சமஸ்கிருத ஆசிரியர்,
கல்லடி உப்பேபாடை
மட்டக்களப்பு.
2. பிரம்மஸ்ரீ: ப. வித்தியானந்த சர்மா
'மேருகிரி'
வலந்தலை
காரைநகர்
(யாழ்ப்பாணம்)

பிராமண சமூகசேவாசங்க வெளியீடுகள்.

	விலை	ரூ. ச.
1. விக்கினேஸ்வர பூஜாவிதி (தமிழ் விளக்கத்துடன்)		2 - 00
2. அக்கினி காரியம் (தமிழ் விளக்கத்துடன்)		2 - 50
3. விநாயக மஹோற்சவ விளக்கம்(தமிழ்)		3 - 00

கலாதேவி அச்சகம், புகழ்பெற்ற விலையளிதி சுன்னாகம்.